

DARIA.

Matka dobré rady.

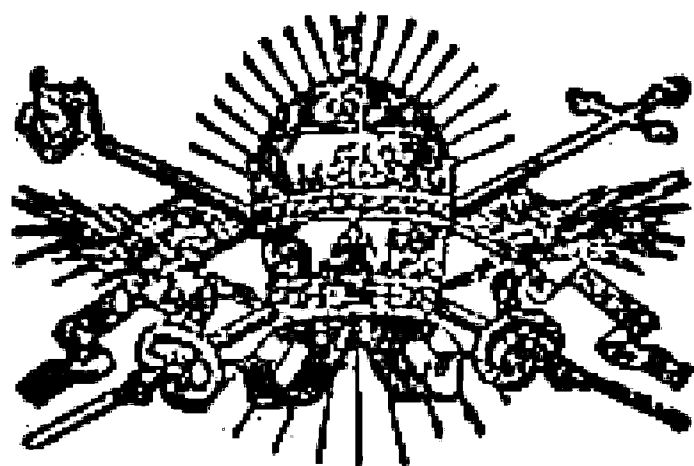
Modlitební kniha
pro ctitely a ctitelkyně nejbla-
hoslavenější
Panny Marie, Matky dobré rady.

S povolením nejdůst. Ordinariátu
v Č. Budějovicích ze dne 7 září
1887, číslo 2690.

VIMPERK A PRAHA.
Katolické naklad. a umělecká knihtisk.
J. Steinbrener,
cís. a král. dvorní knihtiskař.

**Královno svatého růžence,
oroduj za nás!**

Svatý Otec Lev XIII.

jmenoval nakladatele této knihy pro
zásluhy u vydávání dobrých kato-
lických knih spisů

rytířem řádu sv. Sylvestra.

Maria Panna

jest

matkou dobré rady

příkladem svým, i mocnou přímluvou
a ořodováním.

Maria Panna jest panna panen, neboť panenství její nebylo nikdy ani tím nejskrovnějším kalem poskvřeno. Bylať svatá Panna všecka nevinná a čistá. Neskonaná andělská čistota Panny Marie přitáhla s nebe Nestvořené Slovo, ježto se z ní vtělilo a přebývalo mezi námi. Panna Maria byla zbožná, byla pokorná a skromná, mlčelivá, trvala na modlitbách o samotě dle, nedrala se do veřejnosti, byla stydlivá a střežila bedlivě oči svých.

Tím jest vzor, jehož by měly následovati panny křesťanské. Koruna panenská jest čistota svatá, bez ní ztrácí panna půvaby své, ztrácí dívka důstojnosti své, vnitřního klidu, spokojenosti a síly, kteráž jest jí potřebna, by odolala těžkému nebezpečení, ježto odevšad obklopuje ji.

Matka Páně jest ale i vzor dívky

ohledem na ty ctnosti, ježto jsou oporou a ohradou andělské čistoty.

Prvá ohrada jest pokora a skromnost — uť se pokoře a skromnosti od Marie Panny; pros Ji, by ctnosti tyto u božského syna svého ti vyprosila. Maria Panna byla také královnou ve zbožnosti.

Za vzorem Panny panen má panna křesťanská, hledíc sobě andělské čistoty a střežíc oči svých a úst svých, a bedlivá jsouc mrayů ušlechtilých, také býti nábožná, v jednání svém a konání svém Boha míti na zřeteli, a k němu směřovati, na modlitbách tryati, službám Božím, pokud možná často obcovati, a svátosti přijímati. Pokora svatá, skromnost, mlčelivost, upřímná nábožnost jsou družky andělské čistoty. K těm se druží pracovitost. Královna panen Panna Maria rozdělila sobě den tak, že nikdy nebyla bez zaměstnání. Podle vzoru tohoto má navykati také dívka křesťanská záhy pracovitosti, neboť zahálka jest jako matka hříchů vůbec, tak i nečistoty zvlášť. Bůh sám volá dívku, aby v kruhu rodinném působila, a proto má za příkladem Panny nejsvětější rada a ochotně domácnosti si hleděti, část starostí s ramenou matčiných na se bráti,

pracím domácím navykati, hlučným společností, leč kde není zbyti, se vyhýbati, s Bohem se obírat, matku svatou ctíti, a pak bude jí zajisté královna panen ochranou a mocnou orodovnicí.

Maria Panna jest však i skvělý vzor křesťanské ženy a matky. Žena křesťanská pak majíc v Panně Marii největší vzor svůj, bude vůli svou ráda a ochotně podřizovati vůli mužově, dobře vědouc, že tak Maria Panna činila, a že Bůh tak velí; bude pokorná, mírná a tichá. Jestliže obloha nad manželi se zakaboní, tuť pokorná a mírná svého vzoru Nazaretského bedlivá žena, nedá se strhnouti, ale vyhoví moudře a opatrně, aby slova netrpělivá bez rozvahy pronešená nepřinesla bouři. Panna Nejsvětější, Matka Boží, jsouc vzor ženy křesťanské, byla mlčelivá a domácnosti své milovna, neboť věděla dobře, že Bůh vykázal ženě jiný obor, stydlivé, mírné a tiché povaze ženského pohlaví přiměřený, a ten že je rodina, domácnost. Následuj Ji, vzor Tvůj!

Za vzorem Marie Panny a Matky Boží jdouce matky křesťanské budou dále svědomitě o to dbáti, aby dívky jejich nebyly nikdež a od nikoho porušeny, budou

pečlivy v tom, aby své malé dítky světovaly pouze dobrým, křesťanským služkám, budou se starati, aby dítky pohlaví různého pro sebe zvláštní lože měly, aby stydlivosti navykaly, budou je vésti jako dobré matky k milému Ježíškovi hned z kolébky. U vedení tomto se zajisté nevyrušují neblahým a všem pravidlům křesťanské víry a křesťanského vychování odporným tvrzením: že prý dítko vedení náboženskému a modlitbám nerozumí, a že toho žádá rozum, aby dítě se nechávalo v těchto věcech na pokoji. Matky křesťanské vědí, že jejich outlé dítky záhy rozumějí slovu „Bůh“, ať jest v tom dítko nezpytatelné; ony vědí, že se záhy tučí k dělátku Ježíši, a že jest jméno Bůh a Ježíš Kristus přemocné a působivé k tomu, aby se dítko naučilo ihned od outlého věku konati dobré bez ohledu na časné výhody.

Matky křesťanské jdouce za vzorem Matky Boží, budou zrakem přísným přiblížeti, s jakým druhem obcuje jejich dítě, jaké náhledy s sebou přináší z ulice, a jaké ze školy, neboť škola není bohužel za našeho věku vezdy tím, čím by býti měla, ústavem netoliko vyučujícím ale i

vychovávacím; zhusta si dovolují ti, jimžto matky katolické svěřují své nejdražší kle-noty, podryvati osvědčenou zázraky a ve-likolepou víru naši. Dozvědí-li se matky křesťanské, že učitel jejich dítek jest člověk bez víry, a což obyčejně bývá spojeno, člověk bez mravů, nenechají dítku svého kaziti, alebrž učiní, seč jsou, aby dítku jejich se dostalo vyučování křesťanského a vychování.

Matky křesťanské budou za vzorem Matky Boží vezdy o to dbáti, aby věděly, kde dítko jejich, syn, dcera se nalézá, a nenechají jich bez dohlídky; aby snad, když by toho nešetřily, jejich děti nevzaly ourazu na mravech svých.

Matky křesťanské dobře vědouce, že není možná, by svým vznešeným povin-nostem dostály, leč budou-li bdíti nad rodinou svou neustále, budou po příkladu Matky Boží domova milovné, nebudou marnivé, po veselostech a radostech baživé, nebudou si hleděti nádhery, tak aby jejich dcery měly na nich příklad skromnosti, pokory a pracovitosti a sobě navykly, přede vším milovati tichý život domácí.

Následování Matky Boží jest jistou zárukou blaženého života domácího, štěstí

rodinného a té pravé svobody pohlaví ženského.

Následování Matky Boží jest ale i jistou zárukou bohumilého života a tím stáváme se hodni přimluvy a orodování Panny Marie.

Přimlouvati se a orodovati za nás jest právě její úlohou, kteroužto působí prostřednictvím její ku spáse naší. Matka Boží orodovnice naše, ví o nás na způsob jí Bohem propůjčený. Ona zná naše útrapy, jako nikdo po Bohu, a má útrpnost s námi, neboť přemnohé a to nevyslovitelné strasti vytrpěla sama, jiné převzala na mateřská ramena svá za lidstvo, anť byla soutrpitelka Syna svého, jenž neduhů naše snášel. Matka Boží nás miluje, jako po Bohu nikdo; ona nás více miluje, nežli svatí a světice a křtové andělští. Teď ale čteme v písmě Božím, že svatí a světice za nás odorují (II. Macchab. 15., 2., Apoc. 5., 8.), a protož tím spíše věřiti dlužno, že jest Panna Nejsvětější orodovnicí a přimluvkyní naší u Boha. Ona jest i naší prostřednicí u Boha, neboť naplňovala a naplňuje úlohu, již to má prostředník. Úkol prostředníkův jest, aby mezi stranami spornými zakročoval a byl tlumočnickem obou a aby je ku smíru přiváděl.

To může činiti prostředník na způsob dvojí, a sice zásluhami, pomocí a přímlovou u toho, jenž byl uražen, zde u Pána Boha. Jmenujce tedy Matku nejsvětější „prostřednicí naší“, máme dvě věci na zřeteli, a sice zásluhy její o člověčenstvo, a její přímlovu za ně. Jak mocná, jak dobrotivá jest tudíž Matka Boží, matka dobré rady, všecka krásná! Utíkej se k Ni, cti ji jako Matku Boží, jako matku svou!

Přihle, Srdce, kteréž lidi tolik milovalo!

Denní pobožnosti.

Modlitby ranní.

Aby se den náležitě dobře a záslužně ztrávil, třeba jest, aby se s Pánem Bohem započal: pročej jakmile se probudíš, obrať ihned mysl svou na Pána Boha a řci:

„*O Pane Bože, z lásky k Tobě!*“
(a pak poznamenej se sv. křížem a přidej):

„*Ve jménu Boha † Otce i † Syna i † Ducha svatého. Amen.*“
(a rychle vstávaje dolož): „Ve jménu ukřižovaného Pána Ježíše Krista vstávám, jenž mne předrahou krví svou vykoupil. Tentýž rač mne požehnati a dnes a vždycky na těle i na duši ode všeho zlého ochraňovati, ostříhati, opatrovati a k životu věčnému přiváděti. Amen.“

(100 dní odpustků, kdykoliv toto řekáš a zároveň svěcenou vodou se pokropíš. Pius IX. 23. března. — Nyní padni na kolena a řci:)

Bože, Otče nejlaskavější! v nejhlubší pokoře padám na kolena svá před Tebou zde mi přítomným a Tobě se všemi anděly a Svatými se klaním, Tebe chválím a velebím a Tobě z celého srdce svého děkuji, že jsi minulé noci ráčil býti strážcem a milostivým ochrancem mým. Vzdávám Ti, Hospodine! nejvřelejší díky, že jsi mně počátku tohoto dne se dožítí dal a že v hříších nezemřev, zachován(a) jsem od Tebe, abych se polepšiti, Tobě věrněji sloužiti, Tebe vroucněji milovati a Tebe více chváliti a velebiti mohl(a). Amen.

Lítost a předsevzetí.

O Pane, Bože můj, jest mi srdečně líto, že jsem Tebe, mé nejvyšší

dobré, kdy urazil(a). Pevně před sebe si беру, všech a každého hříchu a všeliké příležitosti ku hříchu se varovati, zvláště pak onoho hříchu . . . a té příležitosti . . . (jmenujich a neopomeň nikdy toto zvláštní předsevzetí oproti hlavní své chybě — zvyku — upřímně učiniti.) Věčný Bože! nyní napřed již ohlašuji, že všecka jakákoli pokušení, všelikou netrpělivost, malomyslnost, nespokojenost a veškeré zlé myšlenky, jež by se o mne mezi dnem měly pokoušeti a mne znepokojovati, zavrhnuji a je od sebe zapuzuji a odmítám; s milostí Tvou chci jim silně odpírati a již nyní před svatou tváří Tvou osvědčuji, že jich od srdce nenávidím a nikdy nechci v ně svoliti, aniž v nich zalíbení míti Amen.

Dobrý úmysl.

Tobě, Hospodine, obětuji všechny práce své, bídy a úzkosti; všechno, cokoli dnes dobrého mysliti, mluviti, činiti neb trpěti budu. Cítím však, že sám (sama) sebou ničeho nemohu, ale spolehaje(íc) se na neskončené zásluhy Krista Ježíše, obětuji to všechno Tobě, Otče nebeský, ve spojení Jeho přehořkého umučení. Nechciť ničeho činiti, leč co by napomáhalo ke cti a chvále Tvé Božské Velebnosti a radostí bylo Tvým svatým Vyvoleným, zvláště pak nepoškvrněné Panně Marii, Matce dobré rady, sv. Josefu, sv. Otcí Františku a sv. Patronu mému (Patronce mé).

Podle nevystihlé lásky Své račiž, ó Bože, tuto dobrou vůli mou milostivě přijmouti na poděkování za všechna dobrodíní mně i všemu stvoření prokázaná! Přijmiž ji na

zadosti učinění za všechny hříchy mé a celého světa i na vyprošení všech potřebných milostí.

Požehnej Hospodine tuto vůli mou milostivě, abych sám (sama) mohl(a) šťastné hodinky smrti dojíti a platně i přispěti ku obrácení a spasení všech hříšníků a nevěřících, ku potěšení a ku pomoci všech živých i mrtvých, i všech v očistci pozůstávajících. S tímž úmyslem žádám býti účasten(nou) přehojného ovoce a užitku všech mší svatých, kteréž se dnešního dne konají po širém světě a zároveň i úpěnlivě prosím a žádám, získati dnes všelike milosti, všechny plnomocné i neplnomocné odpustky, které nám Církev sv. pro zásluhy Krista Pána uděluje a tyto všechny, pokud mohu, i dušičkám v očistci přivlastňuji. Přijmiž, dobrotivý Bože! ode mne tento úpřimný úmysl můj a dejž mi mi-

lostivě, abych podle něho Tobě též věrně sloužil(a) a jednou v nebi se všemi Vyvolenými Tvými Tebe chválil(a) a velebil(a) věčně. Amen.

Prosba.

Ráčiž, o nejlaskavější nebeský Otče! dnešního dne pod Božskou ochranou Svou mne i mé příbuzné přijmouti, našim pracím a podnikáním žehnati a všelikou škodu a pohromu od nás milostivě vzdáliti. Pakli bys však v nevyzpytatelné moudrosti Své za dobré uznal, nějakým křížkem nás navštívit, tak staniž se vůle Tvá! Uděl nám toliko milost trpělivosti a důvěry v Tebe. Ráčiž nám sv. Ducha Tvého seslati, jenž by ke všemu dobrému nás osvěcoval, v boji proti pokušením posiloval, v neštěstí potěšoval a oheň Božské lásky Tvé v srdcích našich rozněcoval. Amen.

O Maria ! Matko dobré rady ! po Pánu Bohu největší naděje duše mé ; v onu péči a věrnost, s jakou Tvůj nejmilejší Syn, Ježíš Kristus, Tebe svému milému učedníku Janovi odporoučel, odporoučím Tobě též já dnes i vždycky tělo i duši svou a všecko, což ve mně jest a prosím Tě, zachovej mne ode všeho zlého, zvláště ale od hříchu; budiž mi ve všech těžkostech a protivenstvích života milostivou spomocnicí, v hodině smrti mé sladkou útěchou a laskavou přímluvkyní u Svého Božského Syna, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

(Pak se modli Otče náš, Zdrávas Maria. Věřím v Boha, Anděli Boží, strážce můj a odpočínatí lehké za duše v očištění.)

Modlitba k Rodičce Boží po ránu.

Nejsvětější Panno Maria, matko dobré rady; ačkoliv jsem nejbídněj-

šlůha tvůj (služebnice tvá), předce pužen(a) pouhou láskou tvou podivuhodnou a touhou sloužiti tobě, před tváří svého anděla strážného a celého sboru nebešťanů, vyvoluji sobě a uznávám Tebe za nej přednější paní, orodovnici a matku svou. I slibuji Ti seč síly moje stačí vždy věrně sloužiti, poněvadž i jiní tak Tobě slouží. K tomu cíli Tě žádám, nejlaskavější Matko, při krvi Tvého milého Syna za nás prolité, abys mne přijala za svého (svou) ustavičného(ou) sluhu (služebnici) — do počtu svých věrných ctitelů (ctitelkyní). Pomáhej mi vždy svou přímluvou a vyžádejž mi také milosti dobré rady, aby mne vedla a řídila v mých žádostech, myšlénkách, slovech a skutcích tak, aby nikdy nebyly uraženy, Tvé a nejsvětějšího Syna Tvého oči nejčistší. Rozpomeň se na mne v každém okamžiku mého

života a neopouštěj mne nikdy, zvláště v hodině smrti mé. Amen.

Modlitba za dosažení čistoty srdce.

O neposkvrněná Panno Maria dobré rady, Paní a Matko má; já míním náležeti vždy celý Ježíši i Tobě. Proto Ti v oběť přináším oči své, uši, jazyk, srdce své, ano sebe sama(u) zcela. Ach pečujž o mne v tento den: nechť výhradně Tobě přináležím. Ostříhejž mne ode všelikého hříchu, zvláště onoho proti svaté čistotě srdce, jež se Ti tak velice líbí.

Já pozdravuji Tebe, neposkvrněná Panno, oroduj za nás sv. Boží Rodičko, Maria dobré rady, dcero věčného Otce, Panno, dříve než jsi porodila a prosím, uděl mi čistotu ve smýšlení. Zdrávas Maria.

Já pozdravuji Tebe, neposkvrněná Panno, Maria dobré rady, Matko

věčného Syna, Panno při porodu a prosím, uděl mi čistotu ve slovech mých. Zdrávas Maria.

Já pozdravuji Tebe, neposkvrněná Panno Maria, Matko dobré rady, choti Ducha svatého, Panno též i po porodu a prosím, dejž mi býti čistým ve skutcích svých. Zdrávas Maria.

Pozdravení andělské Marii Panně.

(Modlí se ráno, v poledne, a u večer při klekání:)

Anděl Páně zvěstoval Panně Marii: A ona počala z Ducha sv. — Zdrávas Maria . . . Ejhle, já dívka Páně: Staniž mi se podle slova Tvého. Zdrávas Maria.

A slovo tělem učiněno jest: A přebývalo mezi námi. Zdrávas Maria.
 V. Oroduj za nás sv. Boží Rodičko,
 B. Abychom hodni učinění byli zaslaní Kristových.

Modleme se:

Milost svou, prosíme Pane, rač v mysle naše vlíti, abychom, kteří jsme andělem zvěstujícím vtělení Krista, Syna Tvého poznali, skrze umučení a kříž jeho ku slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista Pána našeho! Amen.

(Pak třikrát Sláva Bohu Otci, i Synu i Duchu sv., jakáž byla na počátku, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. K úctě nejsvětější Trojice Boží.)

Jiné modlitby ranní k Matce dobré rady.

Nejsvětější Panno Maria, má nebeská Matko dobré rady, pohled milostivým okem dnešního dne na mne, svého ctitele (svou ctitelkyni) a podporuj mne milostí svých mateřských rad. S tímto přáním v srdci a s touto prosbou na rtech spěchám v tuto ranní dobu k Tobě, o

Maria a utíkám se pod ochranu Tvou. Ačkoli nebezpečností, pokušení a převelké obtíže i v tento den mohou se v hojném počtu dostavit, jakož i na kterýkoliv den pozemského života mého, při vzpomínce, že jsem Tvým ctitelem (Tvou ctitelkyní) a že přináležím zcela Tobě, důvěřuji se, mocná pomocnice a Matko přemilá, že zůstanu věren (věrnou) Bohu a Tobě pomocí dobré rady v pravý čas mi poskytnuté. Milostný lesk Tvé dobrotivé tváře osvětíš dnes mou mysl a naplníš zmužilostí srdce moje; umírníš hořkost utrpení tohoto slzavého údolí, vyjasníš bouřlivé mraky těžkých pokušení a zapaš je.

Vediž mne v každý čas při všech mých skutečích a říd všecky mé kroky tohoto dne, abych jej ve všem ztrávití mohl(a) ku rozmnožení slávy Boží, ku cti Tvé a ku svému

posvěcení. Já chci dnes i po všechen čas života svého věrně státi při Tobě, o Matko dobré rady, chci s úplnou učešlivostí srdce svého podrobiti se radě Tvé a ve všem ji následovati, ano ve všem osvědčiti se Tvým věrným ctitelem. Přijmiž milostivě, o Matko, tuto mou dobrou touhu a požehnejž mi svou milostí mocnou, abych všecko to, zvláště dnešního dne vykonati mohl(a).

Třikrát: Zdrávas Maria.

Obětování se Marii dobré rady.

Blahoslavená královno nebeská, Maria Panno, Matko dobré rady, klaním se ve zbožnosti své před Tebou a žádám při krvi nejdražšího Syna Tvého, Ježíše Krista, za mne prolité, při lásce, kterouž chováš k témuž Synu svému milému, přijmiž mne v počet svých ctitelů a stůjž při mně dnes i vždycky svou

milostí dobré rady, abych dobrovolně nemyslíl(a) a nečinil(a) ničeho, co by se nelíbilo Bohu a Tobě, Matce mé nejmilejší. Budiž mi svou mateřskou radou vůdkyní silnou v pochybnostech mých, silou v pokušení, ochranou v nebezpečí, pomocí a zbraní proti nepřátelům a posilou ve všech potřebách. Zvláště, nejmilejší Matko stůj při mně v hodince smrti, dejž mi pak sílu, abych se v Tebe a v zásluby Tvého božského Syna důvěřoval(a); chraň mne před dotíráním nepřítelů ďábla a učiň, abych zvítězil(a) se jménem Ježíšovým v srdci a na rtech a vzýváním Tvého nejsladšího jména, Maria, o moje předobrá a přemilostivá Mátko dobré rady. — Třikrát Zdrávas Maria.

Modlitby večerní.

(Nedostačuje, abys den s Pánem Bohem začal(a), musíš její i s Pánem Bohem skončiti — Spánek jest obrazem smrti. — Ó jak přemnozí v noci náhle zemřeli a u věčnou záhubu vešli! — Leží-li tedy tobě šťastná hodinka smrti a polepšení života na srdci, nedej se ničádnou ospalostí a unaveností od večerní modlitby zdržeti. — Nejlepší večerní modlitbou jest zpytování svědomí, a toho nikdy neopomeň, byť se stalo, cokoli chtělo. Věř pevně, že Pán Bůh ti jest přítomen a tě vidí a slyší, a že nevlíš dne ani hodiny.)

Ve jménu Boha † Otce i † Syna i † Ducha svatého. Amen.

Nejsvětější, nerozdílná Trojice Boží! Tebe jediného svrchovaného Boha chválím, ctím a velebím, vroucí díky Tobě vzdávaje(íc) za všechny dary a milosti, které jsi mi tento

den laskavě uštědřiti ráčil; za zdraví těla i duše, za ochranu všeho nebezpečení, za potravu. Než ale, Hospodine! znám předobře, že ani nejsem schopen(na) Tebe náležitě chváliti a Ti děkovati, než mohu a umím. Já obětuji Tobě všecku čest a chválu, která Tobě ode všeho stvoření zde i na nebi se dála a děje a kterou Tobě, Otče nebeský, jednorozený Syn Tvůj a panenská Rodička Jeho, sv. Otec František a všickni Andělé a Vyvolení Tvoji vzdávají a vzdávati budou na věky. Amen.

O můj Bože! pevně věřím vše, co jsi zjevil a co skrze církve Svou sv. k věření jsi předložil, poněvadž ty sám, neomylná pravdo, jsi to zjevil. O můj Bože! doufám skrze zásluhu Ježíše Krista od Tebe odpuštění hříchů svých, milost Tvou a život věčný dosáhnouti, poněvadž Ty, všemohoucí, milosrdný a věrný

Bože, Sám jsi to přislíbil! — O můj Bože! miluji Tě z celého srdce svého a nade všechno, protože jsi mým nejlepším Otcem a nejvyšším a lásky nejhodnějším dobrem! Z lásky k Tobě miluji i bližního svého, přátele i nepřátele, jako sebe samého (samu). Amen.“

(Po každé odpustkě 7 let a 7 kvadragen. Benedikt XIV. 1756.

Ach, neskončeně dobrotivý a lásky nejhodnější Bože, Tys ke mně samá láska — a já — ach! — samá nevděčnost. — O kéž bych sám (sama) sebe poznal(a) a dokavád času mi popřáváš, pokání činil(a), abych věčně zahanben(a) nebyl(a). — O Pane! otevři oči duše mé a osvět mysl mou Božským světlem Svým, abych se upamatoval(a) a poznal(a) všechny nepravosti své, kterými jsem Tebe rozhněval(a) a vzbudl zároveň vůli mou, bych je skroušeným

srdcem oželeť, a prodluž života, abych se z nich náležitě vyznatí a káti mohl(a). — O Bože, propůjč mi světlo, bych dokonale poznal(a), jak jsem se dnes proti Tobě provinil(a).

(Zde zpytuj svědomí své: Jak jsi se dnes choval(a) při té oné příležitosti — v obcování s bližním — v nebezpečenství — v pokušení — v myšlénkách — v řečích — ve skutečích — v opuštění dobrého — v cizích hříších. — Pak zpytuj, jak jsi vyplnil z rána učiněná předsevzetí a klesl(a)-li jsi přemýšlej, co bylo příčinou pádu tvého, a jak bys mohl(a) se budoucně před pádem ostříhati.)

Ach, žalostně vyznávám, věčný Bože! že jsem Tebe, své nejlepší dobro, dnes opět myšlením, řečí a skutky urazil(a). — Ach, želim z celého srdce všech hříchů svých. — Ach, račiž se nade mnou, Otče milosrdný! smilovati a nenakládej se mnou dle provinění mého, ale dle

své neskonalé milosti pro přehořké umučení a smrt jednorozeného Syna Svého, kteréž Ti na dostiučinění za hříchy své obětuji. Rač jeho nevinný svatý život přijmouti za mou nepravost, jeho vroucí a horlivou modlitbu za mou nedbalost, jeho bdění za mou ospalost. — Pro nesmírné zásluhy Pána našeho Ježíše Krista smiluj se nade mnou!

A pod všemocnou ochranu Tvou, Otče nebeský, utíkám se nyní, když se den nachýlil a noc se přiblížila. Račiž nade mnou a nad námi všemi držeti otcovskou ruku Svou, když potřebného odpočinku užívatí budeme a zahnati všeliké zlé pokušení od nás. Tvoji svatí Andělé Strážní bdětež nad námi, ať se nám žádný přístrach noční nepřiblíží; ať neusneme smrtí věčnou, nýbrž ať svatého světla Tvého ve zdraví — dočkáme. — Dejž ať v pokoji svatém u-

snouce odpočineme! Raciž se též smilovati, Otčeslitovníče, nade všemi, které Božská prozřetelnost Tvá se mnou spojití ráčila: nad přátely a příbuznými, dobrodinci i nepřátely mými: smiluj se nade všemi bídny-mi a nuznými, zarmoucenými, nemocnými, umírajícími. — Svatý Bože! Svatý Silný! Svatý a nesmrtelný! Smiluj se nad námi!

I Vás pokorně vzývám: nejsvětější Rodičko Boží, Panno Maria, Matko dobré rady, sv. Josefe, sv. Otče Františku, svatý Antoníne, svatí Andělé Strážní, všichni Svatí a Světice Boží! račtež mi svojí přímlovou vyprositi, čeho slabost má dosáhnouti nemůže. Všichni Svatí, orodujte za mne, nyní v hodinu smrti mé. — Duše všech věrných zemřelých skrze milosrdenství Boží nechť odpočívají ve svatém pokoji. Amen.

V nejsvětější Srdce Marie Panny, Matky dobré rady, v předrahé rány Krista Pána a do pěti ran sv. Otce Františka poroučím se nyní i vždyc-
ky. Amen. — Ježíši! Tobě živ(a)
jsem. — Ježíši! Tobě umírám! —
Ježíši! Tvůj (Tvá) jsem živ(a) i
mrtev (mrtva). Amen.

(Otče náš, Zdrávas Maria, Věřím v
Boha, Anděli Boží strážce můj, Zdrávas
Královno, Sláva Bohu Otci a Pokoj věčný
dejž všem věrným zemřelým o Pane).

(Než se na lože položíš, pokrop se
svěcenou vodou a rei:)

Ve jménu Pána našeho Ježíše
Krista ukřižovaného se na odpoči-
nutí kladu. On mne rač sám pože-
hnati, ostříhati a k životu věčnému
přivést. Amen.

Zbav mne, Bože! nočních bludů
— vysvobod mne od přeludů, — by
se duše ani tělo — hříchem nezká-
lelo. Ostříhej mne Bůh † Otec, Bůh †
Syn, Bůh † Duch svatý. Amen.

Ježíši s Marií, Matičkou Tvou, Vám poroučím tělo své, srdce své i duši svou. Amen.

Večerní pozdrav Matky dobré rady.

Nejsvětější Panno Maria, Matko dobré rady, sladká naděje duše mé, má útěcho, má pomoci ve všech potřebách. Obrát, předrahá Matko, milující oči ke mně a vypros mi tento večer od Syna, kterýž bude mým soudcem v poslední večer mého života, pravou lítost nade všemi mými hříchy a jeho odpuštění s tou milostí, abych jej nikdy více, zvláště pak tento večer, neurazil(a). Tím, že mne tou nejněžnější láskou miluješ, proto Tebe žádám, nehleď na mou nehodnost a učiniž, abych zakusil(a) vroucí lásky a síly Tvého Syna. Opatrujž mne tak, jako své vlastnictví, abych nestal(a) se nikdy kořistí zlého ducha. Přikryj mne

této noci svým pláštěm; odstraň každou nástrahu, odvrát ode mne každý pokus satanášův zlou radou mi škoditi. Obnovuji z celého srdce své přistoupení ku Tvému bratrstvu a míním tudíž Tobě zvláště náležitě doufaje(íc), že budu Tebou chráněn(a) a jeden (jedna) ze Tvých obzvláště milých ctitelů (ctitelkyní). Račiž býti vždy mou milující matkou dobré rady! Ať spím, ať bdím — náležím zcela Tobě; opatruj mne ale vždy a učiň, abych viděl(a) a radoval(a) se z nebeské vlasti blaženě s Tebou, nejmilejší Matko, a se všemi svatými, kde bych Boha na věky chváliti a velebiti mohl(a).

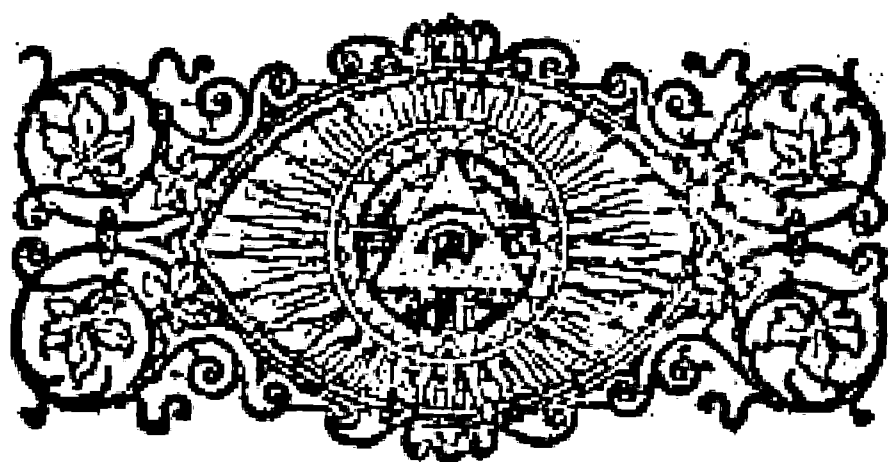
Třikrát Zdrávas Maria.

Maria, Matko dobré rady — Tebou žehnejž nám Tvůj božský Syn. — Ježíš, Josef a Maria — Vám obětuji srdce i duši svou.

Ježíš, Josef a Maria — Pomáhejte mi v poslední hodině smrti.

Ježíš, Josef a Maria — Vydech-
niž Vámi upokojená duše má.

(Pomýšlejž pak okamžik na přítomnost Boží, na svého anděla strážce a na zastupy nebešťanů a sepjatýma na prsou rukama vyhledej lůžko své řka: Ve jménu Otce, i Syna i Ducha sv. — Amen.

Modlitby při mši svaté.

Než do chrámu Páně vstoupíš, modli se takto :

Nejmilostivější Bože! prosím Tvé svaté milosti, odejmi ode mne a shlad všechny nepravosti mé, abych do Svatyně Svatých se skroušenou a čistou myslí vejítí mohl(a). Odvrát srdce mé od všelikých světských myšlení a starostí, péčí a roztržitostí, ať Tebe nejen ústy, ale i srdcem s náležitou horlivostí chváliti mohu. Uslyš také, ó Pane! mé ponížené prosby, které Ti budu přednášet, jaks ráčil zaslíbiti tomu, kdož se na místě sv., v chrámu Tvém modliti bude. O vyslyš mo-

dlitbu mou a volání mé k Tobě přijdi Amen.

Pokropiv se svěcenou vodou modli se padna na kolena se sv. Otcem Františkem takto :

Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Ježíši, zde a ve všech Tvých po celé zemi stávajících chrámech a velebíme Tebe, neboť jsi skrze sv. kříž svůj svět vykoupiti ráčil. Amen.

Pozdravena budiž nejsvětější Trojice Bůh † Otec, † Syn a Duch † sv. Amen. Pozdravena buď nejsvětější Svátost oltářní a neposkvrněné Početí nejblahoslavenější Panny a Matky Boží Marie; pozdraven buď serafinský Otec sv. František; pozdraveni budete všickni Svatí a Světice Boží, jejichžto svaté ostatky se zde chovají. O vyproste mně milosti u Pána Boha, abych všech milostí z této přesváté oběti se prýštících účasten(nou) byl(a). Amen.

O můj nejmilejší Pane Ježíši !
připrav srdce mé, očisť mysl mou,
posvěť duši mou a smaž hříchy mé,
abych této svaté oběti přítomen(nou)
byl(a) ku slávě Tvé a spasení duše
své. Neb, což by platno bylo mně,
kdybych Tebe, o Bože ! ctil(a) jen
ústy, srdce své ale od Tebe vzdá-
lil(a) ?

Kněz k oltáři vychází. (Ježíš přichází
s učenníky do zahrady.)

O nejvyšší a nejmocnější Bože !
obětuji Tvé Božské velebnosti tuto
oběť mše sv. na vyznání, že Ty nej-
vyšší Pán a Bůh můj jsi ; na pa-
mátku Tvého přehořkého umučení,
na poděkování za všechna dobrodiní,
za všechny hříchy mé a celého světa,
na vyprošení všech milostí potřeb-
ných mně i celému světu, zvláště za
potřebu (N. jmenuj ji — za osobu
N.), za obrácení a spasení všech
hříšníkův a nevěřících, ku pomoci a

k potěšení všech věrných duší v očištění. Věřím silně, že tato oběť mše sv. Tobě neskončenou čest a chválu přináší, poněvadž se při ní obětuje nevinný Beránek Kristus, skrze jehožto umučení a smrt dejž nám, Pane, účastnu býti prvé Tvé milosti a potom neskončené slávy. Amen.

Kněz dolů sstupuje. (Kristus v zahradě se modlí k Otci.)

O Pane Ježíši Kriste, kterýž jsi v zahradě v krvavém potu k Otci se modlil — ach vím, že ten smrtelný pot vyrazili z těla Tvého přetěžcí hříchové moji. Znam se k tomu, že mnohé jsou nepravosti mé. Vinen (vinnou) se dávám, že jsem mnohokrátě zhřešil(a) myšlením, řečí, skutky a opuštěním mnohého dobrého. Želím toho srdečně, že jsem svými nepravostmi tak hořký kalich

umučení Tvým rozkošným ústům podal(a), lituji všech hříchů svých z pouhé lásky k Tobě! Ty, ó milosrdný Bože! srdcem poníženým a zkroušeným nezhrdej, ale od Otce milost a odpuštění mně vyžádej. Smiluj se nad námi všemohoucí a milosrdný Pane, odpusť nám naše hříchy a uveď nás do života věčného. Amen.

Kněz nahoru vstupuje a oltář líbá.
(Kristus jde Židům vstříc, Jidáš ho políbením zrazuje.)

Bože Vykupiteli můj! poněvadž jsi Ty pro spasení mé Sám sebe v ruce nepřátel dobrovolně odevzdal, já naproti tomu zcela se odevzdávám a podávám vůli Tvé. Přijmi mne, ó dobrý pastýři! do počtu ovcí svých, a dej mi tu milost, ať v žádném pokušení neuteku od Tebe, aniž se Tebe spustím.

O, Pane Ježíši! jehožto umučení od zrádného políbení Jidášova se

začalo, chraň mne, abych nikdy, váben(a) jsa tělesnými a světskými marnostmi, přehořkého umučení Tvého neobnovil(a). Amen.

Kněz jde z prostředka ku pravému rohu oltáře. (Krista vedou k Annášovi.)

O Spasiteli můj! jenž jsi chtěl pro mne od bezbožného Annáše z nejsvětějšího učení Svého stáhnout, a od služebníka jeho políčkem udeřen, od Petra pak zapřen býti: uděl mně tu milost, abych se učení Tvého nikdy nespustil(a), abych všecky křivdy v sjednocení umučení Tvého trpělivě snášel(a) a abych víru tu, kterou ústy vyznávám, nikdy skutkem nezapíral(a). Amen.

Kněz v prostředku „Kyrie“ a „Gloria“ říká. (Kristus křivě souzený k Otci vzdychá a za hříchy světa se modlí. Církev s Anděly potupu Kristu učiněnou chvalozpěvem nahraňuje, a za vykoupení lidské Bohu díky vzdává.)

Pane, smiluj se! Kriste, smiluj se! Pane, smiluj se! Ježíši! Synu Davidův, smiluj se nade mnou. — Velebím, chválím a klaním se Tobě, Kriste, žeš skrze svatou smrt Svou vykoupiti ráčil svět od hříchů. Dobrořečím Tobě pro nesmírnou lásku Tvou, kterou jsi nás tak miloval, žeš život Svůj za nás v ruce nevážných katanů vydal. Děkuji Ti, o nejvyšší Dobroto! žeš nevinný pro nás vinné trpěti ráčil, který již v slávě Otce na pravici sedíš. Tobě buď čest a sláva vzdávána na věky. Amen.

Kněz obrací se k lidu a dí: „Pán s vámi!“ (Kristus se obrací k Petrovi, Petr hořce hřích svůj oplakává.)

O Pane Ježíši Kriste, jenž jsi milostivým okem na Petra, Tebe zapírajícího, laskavě vzezřel a jej k srdečnému pokání obrátil: vzhlédni i na hříšného(ou) okem milosrden-

ství, abych hříchy své před obličejem Tvým hořce oplakával(a) a nikdy více skrze hříchy Tebe se nespouštěl(a). Amen.

Kněz jde na pravo a říká některé modlitby. (Kristus veden ku Kaifášovi.)

Věčná a neomylná Pravdo Kriste Ježíši, od Kaifáše křivě rouhačem nazvaný, od lidí smrti hoden uznaný, posilň mne, abych se nikdy za učení Tvé nestyděl(a), zlé společnosti se varoval(a), pomluvy a posuzování dle příkladu Tvého mlčenlivě trpěl(a). Amen.

Kněz čte Epištolu. (Kristus od rady židovské za zločince smrti hodného vyhlášený, celou noc ohavné rouhání snášel.)

Srdce mé zemdlívá, když si rozvažuji, kterak Ty, o živote můj a krásu andělská, Pane Ježíši! od nešlechetného sboru židovského nevinně k smrti odsouzen, kterak Tvé nad slunce světlejší oči potupně při-

kryty, Tvá nejsvětější tvář ohavně políčkována. Tvé věčné Božství nesčíslnými nátlaky a ďábelským rouháním po celou noc zlehčeno a potupeno bylo. Ach obrať milostivý Spasiteli k pravému pokání všechny ty, kteří svatokrádežným při zpovědi hříchů zatajováním, bezbožným pokrytstvím svatou tvář Tvou přikrývají, kteří nočními a pokoutnými nestydatnostmi všecko zlostné rouhání, v domě Kaifášově Tobě jednou učiněné, kolikráte obnovují — a buď milostiv mně hříšnému. Amen.

Kněz odejda z pravé strany čte na levé straně Evangelium. (Krista od Kaifáše vedou k Pilátovi.)

Nejsvětější Ježíši, pohanskému soudci nepravě vydaný, od křivých svědkův a úst lstivě pohaněný děkuji Tobě, že jsi mně v temnostech pohanských se zroditi nedopustil, ale v katolické Církvi zroditi se dal

Dejž, ať slova pravého z nebe přinešeného učení Tvého vždycky v srdci zachovávám a od svůdců k bludům se nakloniti nedám, abych někdy před soudem Tvým bezpečně obstáti mohl(a). Amen.

Kněz jde do prostředka a říká Credo. (Kristus od Pilátá k Herodesovi veden jest, před nímž žádný zázrak učiniti nechce.)

Všemohoucí Bože, který skrytou moc Svou před pyšnými nezjevuješ, dej mi pravou pokoru, ať Tě zkoušeti se nikdy neopovážím. Utvrď ve mne svatou víru, ať nikdy nepochybují o tom, co Ty, neomylná pravdo, skrze Církev katolickou věřiti velíš. Vyznávám a věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všech viditelných i neviditelných věcí. I v jednoho Pána našeho Ježíše Krista, Syna Božího jednorozeného, a z Otce narozeného

před všemi věky, Boha z Boha, světlo ze světla; Boha pravého z Boha pravého, zplozeného, neučiněného, spolupodstatného s Otcem, skrze něhož všechny věci učiněny jsou, kterýžto pro nás lidi a pro naše spasení sestoupil s nebe, vtělil se od Ducha svatého, z Marie Panny a člověkem učiněn jest. Ukřížován také pro nás pod Pontským Pilátem, trpěl i pohřben jest, a vstal z mrtvých třetího dne podle písem, a vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce, a opět přijde ve slávě soudit živých i mrtvých: Jehož království nebude konce. I v Ducha svatého Pána i obživovatele, kterýžto z Otce i ze Syna vychází, který s Otcem i Synem zároveň ctí a slaví se, jenž mluvil skrze proroky. A v jednu svatou, obecnou i apoštolskou Církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchův a očekávám z

mrtvých vstání a život budoucího věku. Amen.

Kněz oltář líbá a k lidu se obrací, říká: „Pán s vámi!“ (Krista vedou zase k Pilátovi, který jej zastává a propustiti chce.)

O Ježíši! poklade srdce mého, jemuž potupně vražedník Barabáš představen jest, ach jak slepě bloudí lid ten, jakou křivdu Tobě činí, jenž ohavné hříšné stvoření Tobě představuje, mrzkou rozkoš, pomíjející zisk víc než Tvoji Božskou krásu miluje; já Barabáše, to jest všecko, co Tobě se nelíbí, zavrhuji, a Tebe, o lásko má, Pane Ježíši, na věky se přidržeti chci. Amen.

Kněz kalich odkrývá. (Krista ze šatů svlácejí a nahého k sloupu přivazují.)

O Pane Ježíši Kriste! jenž jsi chtěl ze šatů svlečen, zcela obnažen a k sloupu přivázán býti, dej, abych starého člověka s hříšnými navy-

klostmi zcela se sebe svekl(a), a svědomí své skrze upřímné všech těžkých hříchů vyznání (skrze sv. zpověď) před Otcem duchovním obnažil(a), abych někdy v soudný den věčně zahanben(a) nebyl(a). Amen.

Kněz víno do kalichu leje, hostii a víno obětuje. (Kristus ukrutně zbičovaný tělo a krev Svou Bohu za nás obětuje.)

Ježíši, Spasiteli můj! skrze ten hojný Krve přesvaté potok, který při bičování ze svatého Těla Tvého tekl, žádám Tě, sprost mne trápení a muk pekelných, které jsem pro své hříchy zasloužil(a), a za které, poněvadž dostatečný nejsem zadosť učiniti, k doplnění tohoto nedostatku ať mně slouží tato svatá oběť, kterou Otci nebeskému skrze ruce sluhy Tvého pokorně obětuji. Přijmiž, Pane, z rukou kněžských tuto svatou oběť ke cti a slávě jména

svého, k našemu i celé Církve užitku. Amen.

Kněz kalich přikrývá a nakloňuje se. (Kristus trním korunovaný ohavné rouhání snášel.)

O Králi věčné slávy! jenž si chtěl pro mou pýchu a pro mé neposlušenství bolestně špičatým trním proražen a korunován býti a přitom ohavné rouhání, políčkování a posměch snášeti, vyuč mne skrze ty nevýmluvné křivdy a bolesti pravé poníženosti a poslušenství; vysvobod mne od trapného bodání zlého svědomí, abych zde svobodu synů Božích, potom pak korunu věčné slávy s Tebou obdržeti zasloužil(a). Amen.

Kněz si prsty umývá. (Pilát si ruce umývá.)

O slunce spravedlnosti, Kriste! nedopouštěj, abych hříchy své pod pláštěm spravedlnosti zastával(a) a

vymlouval(a), nechci na věky z ohledu lidského k žádnému hříchu svoliti, alebrž Tobě věrně stále sloužiti. Amen.

Kněz se k lidu obrací. (Pilát Krista strýzněného lidu ukazuje.)

O Pane Ježíši Kriste, jenž jsi chtěl celý strýzněný a potupně-pláštěm šarlatovým přioděný lidu židovskému ukázán býti, abys dokázal, jak drahá před očima Tvýma byla duše má, pro kterou s největším zahanbením tolik krvavých ran jsi vystáti ráčil: dejž, ať jediné tak draze vykoupené duše své nade všecko sobě vážím: ať ji žádným dobrovolným hříchem neposkvrňuji, abych ji v soudný den předrahyým oděvem milosti Tvé ozdobenou před Tebe postaviti mohl(a). Amen.

Kněz se tiše modlí, a pak Prefací říká. (Kristus Beránek stojí před soudnou

stolici, neotvíráje úst svých, když ho Pilát k smrti odsuzuje.)

Bože, jenž jsi Syna svého za nás na smrt vydal, zahlad ve mně, cokoliv by na mne ortel věčné smrti uvaliti, Tvému pak Synu příčinou nového usmrcení býti mohlo. Dej mi milost, abych z lásky k Tobě ani lidského soudu, ani ortele ukrutné smrti se neobával(a). Amen.

Kněz skloněn „Sanctus“ říká. (Kristus na místo popravni vedený pod křížem klesá.)

Otče milostivý! Otče dobrotivý! Tebe skrze Pána Ježíše Krista, milého Syna Tvého žádáme, když jsi Jemu neodpustil pro nás, abys nám odpustiti ráčil pro Něho, který nepravosti naše na se vzal a mřloby naše sám nesl. Těžké jsou ovšem hříchy naše pod kterými nejsilnější klesá. Ale proto on klesl, aby nás pozdvihl. Pozdvihni, o Bože, mysl

a srdce naše od zemských marností k nebeským věcem, drž nás svou milostí, abychom v ctnostech pevně stáli, a do hříchu těžkého nikdy ne-
padli: Amen.

Kněz činí Memento — pamatuje živých. (Kristus mluví k ženám, aby ne-
plakaly nad Ním, ale nad syny svými.)

Všemohoucí věčný, nebeský Otče! pokorně milosti Tvé žádáme, vzhlédni okem milosrdenství Svého na nás, v plačtivém údolí pozůstávající dítky Své. Rozpomeň se na věrné služebníky Své, duchovní i světskou vrchnost; nevěřící k poznání pravdy přiveď, věrné v dobrém utvrď, zarmoucené potěš, nemocné uzdrav, chudé a potřebné obživ, vězně vysvobod, v nebezpečenství postaveným přispěj, souženým k Tobě volajícím, spomoz, se smrtí se potýkajícím šťastnou hodinku popřej, rodičům, bratrům, sestrám, přátelům,

dobrodincům vše dobré dej. Nepřátelům našim a nám pravou lásku a svornost uděl, nás i všechny od zlého vysvobod a po smrti uveď tam, kde nebude pláče ani zármutku, ale věčná radost. Amen.

Kněz nad obětí činí znamení kříže.
(Krista na kříž přibíjejí.)

O Pane Ježíši Kriste! jenž jsi chtěl pro mne tupými hřeby na kříž přibít a na něm ukrutně rozpjat býti, kdežto jsi spolu zápas smrti, kterým jsem já k věčnému zatracení odsouzen(a) byl(a), zmařila na kříž přibil, prosím Tebe pro přeukrutné bolesti ukřížování Tvého, pronikniž tělo mé Svou spasitelnou bází, přivoutej mne k Sobě, abych od přikázaní a od kříže Tvého nikdy se neodloučil(a). Amen.

Kněz nejsvětější svátost pozdvihuje.
(Kristus s křížem byl pozdvižen.)

Zdrávo buď, pravé a živé Tělo Pána našeho Ježíše Krista, mocí Ducha Svatého v životě panenském spůsobené, pro nás k dřevu kříže přibité, a spolu s ním bolestně vyzvižené. Zdráv buď, živý Chlebe, který jsi s nebe sestoupil. Pozdravena budiž tisíckrát, nejsvětější Svátost oltářní. Amen.

Kněz kalich pozdvihuje. (Při vyzdvižení a násilném do země vražení kříže rány Kristovy obnovené krev vyprýštily.)

Zdráva buď, pravá a živá Krví Spasitele mého, za mne hříšného nevinně vycezená! Očisť mne Krví Svou ode všeho hříchu, o Pane! uzdrav slepotu a všechny nemoci mé předrahým pramenem Krve Své! ať hlas Její za mne hříšného se přimlouvá před Otcem nebeským. Krví Svou, o Ježíši! zhasni ve mně všechen oheň nezřízených a nečistých žádostí a plamen pekelný; Krví

Svou předrahou napiš jméno mé do knihy života věčného, o dobrotivý Ježíši. Amen.

Kněz ruce rozpiná. (Kristus na kříži tři hodiny s rozpjatýma rukama visí.

O Pane Ježíši Kriste! Ty jsi na svatém kříži ruce rozpjal, abys ukázal, jak ochotně chceš hříšníka na milost přijati a laskavě obejmouti. Přijmi mne, prosím, ale prve mi dej pravou skroušenost nad hříchy mými, bych hoden(nou) byl(a) na milost přijatu býti. Syn (Dcerou) marnotratný(ou) jsem poněkud byl(a), však přece nezoufám, proto že Ty ten Otec laskavý jsi, kterýž i marnotratného syna objímáš. Obejmi mne oběma rukama, ať mne žádný nemůž odtrhnouti od Tebe. Amen.

Kněz se modlí rozpjatýma rukama. (Kristus na kříži modlí se za protivníky.)

O Pane Ježíši Kriste! jenž jsi se na kříži za celé pokolení lidské i za nepřátely své modliti ráčil: popřej mně pravou tichost a trpělivost, abych dle příkladu Tvého nepřátely své upřímně miloval(a), a těm, jenž mě nenávidí, dobře činil(a). Ach odpusť jim, Pane, neb nevědí co činí a dej jim časné i věčné požehnání. Amen.

Kněz činí znamení sv. kříže nad kalichem. (Kristus lotra s kříže do ráje zove.)

O Pane Ježíši! jenž jsi kajícímu lotru milostivě ráj přislíbil: vzhledni na mne okem milosrdenství, abych při svém posledním skonání od Tebe tato laskavá slova slyšeti mohl(a): „Dnesse mnou budeš v ráji!“ Amen.

Kněz se hluboce skloňuje, pak oltář líbá. (Kristus Jana a nás Marii Matce odevzdává.)

Přijímám Tebe, o Maria! s miláčkem Božím za svou matku a opa-

trovnici. Pamatuj, že umírající Syn Tvůj mně Tobě za syna (dceru) a Tebe mně za Matku představil, přijmi mne, o Matko milosrdenství! v ochranu svou a neopouštěj mne, obzvláště v poslední hodinu smrti mé. Amen.

Kněz vzpomínku mrtvých činí. (Syn Boží bolestně vzdychá, že i od Otce opuštěn jest.)

O zkormoucený a se všech stran bolestný obklíčený Spasiteli! skrze tu hořkost, kterou trpěl, když jsi bolestně vzdychal: „O Bože můj! Bože můj! proč jsi mne opustil!“ potěš duše věrných, které ode všech opuštěné v temnostech a stínu smrti v žaláři očistcovém sedí. Smiluj se nad rodiči, přátely, nad bratry a sestrami našimi řeholními a Krví svou uhas oheň, jenž je trápí a pro nevinné umučení Své uveď je do slávy věčné. Amen.

Kněz se třikrát bije v prsa. (Kristus hlasem velikým volá: Žízním.)

O z lásky ke mně umírající Spasiteli! vím, že žízníš a toužíš po obrácení a spasení duší: abych tedy Tebe potěšil a občerstvil, z vnitřnosti srdce svého a ze vší síly své lituji, že jsem Tebe, Boha všeho milování nejhodnějšího rozhněval; volím raději umřít, než Tebe svévolně rozhněvati. Amen.

Kněz nahlas říká: „Otče náš.“ (Kristus hlasitě zvolal: „Dokonáno jest!“)

Duše má, chval Vykupitele svého, již spasení a vykoupení tvé na kříži dokonáno jest, patř s vděčností na umírajícího miláčka svého. Onť jest, jenž tě z propasti pekelné vytrhl, svazky hříchů tvých rozvázal, dluhy tvé vyplatil, duši tvou od hříšné nečistoty krví Svou očistil, tebe co ztracenou ovci pracně hledal na svá ramena vložil. On tebe s Ot-

cem smířil, nepřátely tvé přemohl, bloudícího na cestu spasení uvedl, a že pokud jenom sám (sama) chceš spasen(a) býti můžeš, krví a smrtí Svou tě ujistil. Ano, nejlaskavější Pane, já chci spasen(a) býti, jen Ty milostí Svou mi přispěj. Amen Otče náš.

Kněz sv. hostii rozděljuje. (*Kristus na kříži skonává.*)

Pane Ježíši Kriste ! pro hořkost, kterou jsi pro mne na kříži trpěl, obzvláště tehďáž, když nejsvětější duše Tvá z požehnaného těla Tvého vycházela : smiluj se nad mou bídou duší, když bude z těla vycházeti. Amen.

Kněz část sv. hostie do kalichu pouští. (*Duše Kristova do předpekli sestupuje.*)

O Pane Ježíši Kriste ! jehož nejsvětější duše, od těla rozdělená, ihned sv. otce v předpekli navštívila a moci svého umučení z temno-

sti vysvobodila: prosím Tebe, ať nyní zásluby sv. kříže Tvého a přehořké smrti Tvé do očiště vstoupí k zemřelým věrným duším, aby skrze milosrdenství Tvé časných trápení sprostěné odpočinutí věčného došly. Amen.

Kněz se bije v prsa a říká: „Agnus Dei.“ (Setník a jiní po smrti Kristově bili se v prsa svá, řkouce: „Jistě Syn Boží byl tento!“)

Dej mi, ó Pane! pravou nad hříchy skroušenost, ať se lítostí rozpukne tvrdé srdce mé, jako pukaly skály při Tvé přehořké smrti; přecež v kajicnosti biji se v hříšné srdce svoje a volám k Tobě: „Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, rač nám dáti zde i po smrti pokoj!“ Amen.

Kněz skloněn tři modlitby říká (Tělo Kristovo s kříže snaté, na klín bolestné Matky položené, nábožné ženy uctivě líbají.)

Pozdravena buď, přesvatá Hlavo Spasitele mého Ježíše Krista ; která jsi pro mne trnům korunována byla ; pozdraveny budtež nejmilejší líce, kteréž jste byly uplvány a políčkovány ; milostiplné oči, slzami a krví zalité ; blahoslavená ústa žlučí a octem napájená ; a dobrotivé uši, hanlivými slovy obtížené ; ponížený krku a záda, tuze bita a bičována ! Pozdraveny budte přehodné ruce a ramena Páně, pro mne na kříži rozpjatá a raněná ; lásky plné srdce a prsa, kopím probnaná, z nichžto krev a voda se prýštila ; ponížená kolena v zahradě a jinde často pro mne ohnutá ; přesvaté a nevinné nohy, pro spasení mé dokonce unavené. Pozdravena buď nejdražší Krví Pána Ježíše Krista, za mne hříšného ze všeho Těla jeho hojně vycezená ; přesvaté Tělo, na dřevě kříže pro mne zavěšené, zraněné, usmrcené a

pohřbené. Pozdravení buďte ostatní údové, žíly a kosti a celé člověčenství Ježíše Krista, které tři a třicet let prací, unavením a bídou spasení mé působilo. O nejdobrotivější Ježíši! pro ty svaté údy a veliké bolesti Tvé: vroucně prosím tebe, abys mi udělil pomoci v protivenství, síly v pokušení, odpuštění hříchů, života polepšení blahoslaveného skonání a věčného spasení. Amen.

Kněz Tělo Boží přijímá. (Tělo Páně do nového hrobu vloženo bylo.)

O Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu srdce mého, ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má. (Třikrát.)

Duchovní přijímání. O Miláčku duše mé, Pane Ježíši! obnov srdce mé, ať v něm libé odpočinutí najde přесvaté Tělo Tvoje. Ač pak nyní Tvého nejsvětějšího Těla v nejsvětější Svátosti nepřijímám, žádám

nicméně Tebe aspoň duchovním způsobem skrze milost přijmouti. Odpust mi, můj dobrý Ježíši! že jsem Tě někdy ze svého srdce vypudil(a) přemnohými hříchy svými. Již nyní ze srdce jich lituji proto jediné, že Tebe, neskončená dobroto, nade všecko miluji. Chci napotom všech těžkých hříchů s pomocí Tvou pilně se varovati, abys ve mně a já v Tobě vždycky odpočívati mohl(a). Amen.

Kněz kalich odkrývá a přijímá Krev Boží. (Kristus z mrtvých vstává, anděl hrobový kámen odvaluje.)

Slavný nad smrtí vítěziteli, Pane Ježíši! Ty nejsi od jiného vzkříšený, ale vlastní svou mocí z mrtvých vstáti jsi ráčil, ale já z hříchů svých, jakož dobře víš, vlastní svou mocí nemohu povstati, leč Ty mne milostí Svou pozdvihneš. Za to tě tedy snažně žádám, pozdvihni mne tak, abych nikdy již neupadl(a) a oživ

mne tak, abych nikdy již neumřel(a) a smrti na věky neuviděl(a), nýbrž skrze Tebe, jenž jsi život pravý, života věčného dosáhl(a). Amen.

Kněz kalich zas přikrývá. (Po z mrtvých vstání prostěradlo a roucho v hrobě zůstalo.)

Paně Ježíši! kterýs prostěradlo, v němž zaobaleno bylo přesvaté Tělo Tvé, po vzkříšení v hrobě zanechal, a oslavené Tělo novým bleškem slávy přiodil: dejž ať já jednou svléknu se sebe oděv člověka starého, a obleknu se v oděv života, při posledním pak vzkříšení ať se toto porušitelné a smrtelné tělo mé ukáže v rouchu neporušené nesmrtelnosti. Amen.

Kněz na pravo jde, pak v prostředku lidu praví: „Pán s vámi!“ (Pán Ježíš nejsvětější Matce Své, pak pobožným ženám a apoštolům oslavený se zjevuje a pokoj jim zvěstuje.)

O Pane Ježíši Kriste, jenž jsi se po slavném vzkříšení věrným svým ukázal a jich potěšiti jsi ráčil: ukaž nám tvář Svou, zůstaň s námi vždyc-ky, zvláště když se den života na-šeho k večeru smrti skláněti bude. Neodcházej od nás se svou svatou milostí, neboť jsi zaslíbiti ráčil, že s námi býti chceš až do skonání světa. Sjednot' nevěřící v jednotu svaté víry, ať jest jeden ovčinec, jako jsi ty jeden Pastýř a ať všickni mezi Tvé vyvolené ovce jsme po-čtění. Amen.

Kněz opět na pravo jde a říká mo-
dlitby, načež k lidu se obrací, dí:
„Pán s vámi!“ (Kristus čtyřicet dní s u-
čenníky obcuje.)

O Pane Ježíši Kriste! jenž jsi
čtyřicet dní po Svém vzkříšení učen-
níky Své vyučoval a o království
Božím s nimi potěšitelně rozmlou-
val, ostříhej jazyka mého od mar-

ných a bezbožných řečí, uč mne dle vůle Tvé živu býti, na pravici Otce Svého za mne se přimlouvej, abych slávy a království Tvého účastným(ou) učiněn(a) byla(a). Amen.

Kněz požehnání lidu dává. (Kristus na hoře Olivetské učenníkům požehnání dává a k Otci se ubírá.)

Požehnání a jasnost, moudrost a díkůčinění, čest, moc i síla Bohu našemu na věky věkův. Amen.

Svatý Bože, Svátý Silný, Svátý a Nesmrtelný, smiluj se nad námi! Bože zástupů, plna jsou nebesa i země slávy Tvé! Požehnejž a ostříhejž nás ode všeho zlého všemohoucí a milosrdný Bůh † Otec, † Bůh Syn a † Bůh Duch Sv. Amen.

Kněz čte poslední Evangelium. (Po na nebe vstoupení Páně apoštolové Evangelium rozhlašovali.)

Milosrdný Pane Ježíši! pro Tvé přehořké umučení, slavné z mrtvých

vstání a na nebe vstoupení, které jsme sobě při této nejsvětější Oběti připomínali, rač mi milosti Své popřáti, abych i já své kříže a těžkosti zde tak trpělivě snášel(a), jako je sv. František snášel, a někdy spolu s Tebou jako sv. Otec František oslaven(ou) býti zasloužil(a). Táhní mne za Sebou, Synu Boží, neb žádný nemůž přijíti k Tobě, leč Otec milostí svou ho potáhne; poněvadž nyní ještě v žaláři smrtelného těla stížená duše má s Tebou osobně bydliti nemůže, dej aspoň, ať srdce mé jest vždycky pozdvižené vzhůru a mysl má přebývá v nebesích; tu, kdež Ty na pravici sedíš, s ním spolu i s Duchem Sv. kraluješ na věky věkův. Amen.

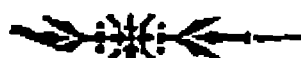

Modlitba po mši svaté.

Nejvroucnější díky Tobě, o nej-dobrotivější Bože vzdávám, že před jinými mnohými té milosti jsem dosáhl(a), při této oběti mše svaté přítomen(nu) býti. Prosím Tě, bys mně odpustiti ráčil, co jsem z lenivosti a nepozornosti své provinil(a). Očišť mne skrze tuto svatou oběť od hříchů mých a posilň mne, bych Tebe budoucně nikdy nehněval(a). Nyní podle Tvé svaté vůle potěšen(á) a upokojen(á) ku práci se ubírám, chci celý den ve všech slo-
vích, skutcích, myšleních i žádostech tak opatrný(ou) býti, aby užitek této sv. oběti na mně ztracen nebyl.

Klaníme se a dobrořečíme Tobě, o Pane Ježíši Kriste, neboť skrze sv. kříž Svůj svět jsi vykoupiti ráčil. Smiluj se nad námi, o Ježíši! Smiluj se nad námi! Amen.

Pochválena, pozdravena a vele-
bena budiž nejsvětější Svátost oltář-
ní a neposkvrněné Početí nejblaho-
slavenější Panny a Matky Boží
Marie a pozdraven a zveleben budiž
sv. Otec František. Požehnejž a ostři-
hejž nás všemohoucí a milosrdný
Hospodin, Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh
Duch Svatý. Amen.

II.

Jiná modlitba mešní.*)

Před mší svatou.

O Maria, Panno neporušená a
Matko dobré rady, stavím se dnes
v lásce a důvěře před oltářem tímto,
kde Ježíš přítomen jest v obnovené
své oběti.

*) Vyňato z modliteb P. Huqueta Maristy.

Způsob, o Matko, abych týmiž sv. úmysly prodchnut(a) byl(a), jakéž oživovaly Tebe, když jsi, zaná-cena bolem a nejčistší láskou pod křížem stála, a pocity své s obětí Ježíše Krista pro spásu světa spojila. Vyžádej mi pozornosti svaté ku tajemstvím, jež se konají na oltáři.

Ved mne, drahá Matko, na Kalvarii, obětuj mne s Ježíšem, a naznač mi, jak bych se obětoval(a) s Ježíšem v Ježíši Kristu.

Jak velice jsem šťasten(na), že mohu se obětovati Bohu na poděkování za vše, co On učinil skrze Tebe, o Maria, totiž za oběť, kteráž převyšuje v nekonečné míře všechny přednosti, kterýmiž obohatil Tebe za živobytí i na věčnosti.

Při vchodu.

Vstupuji, o Pane, do svatyně Tvé, hledaje(íc) zde potravu a život

pro duši svou. Postačí však jen, abych se odvážil(a) před Tebe předstoupiti? Ty nežádáš sice, Pane býti ctěn, leč jen od těch, kdož vedeni jsou čistou touhou, Tobě se zalíbíti a Tebe dosíci. A předce žádám od Tebe, o Pane, pro zásluhy Marie, těch svatých úmyslů, abych mohl(a) s užitkem této mši sv. býti přítomen(na) v jednotě téže Své nejsvětější Matky — Marie. —

Ke Kónfiteor.

Mezitím, co Tvá nejsvětější Matka, o Ježíši, Tě vždy nejčistší a vroucí láskou miluje, já ve své slabosti a nestálosti jsem Tě tolikrát zarmoutil(a), přibíjeje(íc) Tě hříchy srdce svého poznovu na kříž. Přistřil(a) jsem sám (sama) meč bolesti, kterýž pronikl duši její! rozmnožil(a) jsem moře hořkosti, v

kteráž pohroužena byla na hoře Kalvarii.

O Maria, Matko dobré rady, Matko opuštěná! Směle volám Tebe, ač jsem mučitelem(kyní) Syna Tvého; ach! zlom Svým milosrdenstvím mou zlobu a můj nevděk; přikryj mou nečistotu svou čistotou, a vyžádej mi svou pokorou napravení mé pýchy a odpuštění mých hříchů. Panno mocná, naše pomocnice a přímlovkyně, smiř nás s božským Synem svým; učiň, o Maria, aby Ten, jenž ve tvém lůně odpočínuv, podílu bere na mé slabosti a bídě, mně udělil na přímlovu Tvou, abych také podílu bral(a) na Jeho štěstí a slávě.

Ku Kyrie eleison.

Lásky hodný Spasiteli můj, smiluj se nade mnou dle velikosti Svého milosrdenství! Jestli hledíš

na mou nepravost, jak obстоjím před Tebou? Otče milosrdenství, obměkči se vroucími prosbami, které ku prospěchu mému Tvá božská Matka, útěcha ubohých hříšníků, vysílá!

Ku Gloria.

Sláva Bohu na výsostech, jemuž Spravedlnost zadost učinila ustavičnou obětí, tak vznešeným se obětováním; pokoj a potěšení lidem dobré vůle, jimž Ježíš na hoře Kalvarii dal Marii za Matku a Utěšitelku v jejich převrácenosti.

Ach, můj božský Mistře, Ježíši Kriste, Ty sám mocný a velký jsi vykonati podobných zázraků. Přijmiž úctu, kterouž Ti v oběť přináším a spoj ji s onou, kterouž Tobě nejvyšší Tvóje Máti během svého živobytí vzdávala. Vyslyš mé prosby a račiž na vždy ustáliti království spravedlnosti, a lásku živou a skutky

provázenou, kteráž by sama sebou byla s to mi přivoditi, jako Marii Panně, věčnou blaženost a království nebeské.

K modlitbě (Oremus).

O : Bože neskončené dobroty, kterýž jsi připravil hříšníkům za útočiště neposkvrněné srdce Marie Panny, tak velice podobné v lásce a milosrdenství božskému srdci Ježíšovu, učiň, abychom uctíváním onoho srdce plného lásky, pro zásluhy Marie oněch milostí obdrželi, jichž nejvíce nám potřebí, tak abychom prosti byli zla vezdejšího života a radovati se mohli v nebi z věčné blaženosti. Tak prosíme pro zásluhy Ježíše Krista, Pána našeho, jenž žije a králuje s Tebou po všechny věky věkův. Amen.

K epištole a evangelium.

Nejsvětější Ježíši můj! Učiň opět srdce mé a duši mou učelivou pravdám, obsaženým ve sv. zákonu Tvém. Vlej do srdce mého city zbožnosti a lásky, jimiž byla nadchnuta blahoslavená Matka Tvá, když slýchala slova života vycházející ze svatých úst Tvých.

O Maria dobré rady, jež jsi zachovávala takou pílí v srdci svém slovo božského Syna svého, tak že jsi zasloužila sobě jmenována býti blahoslavenou pro svou vytrvalost v naslouchání a zachování slova Jeho. Pro vysokou důstojnost božského mateřství svého, vypros mi tu milost, abych stejnou pílí následoval(a) Tebe u zachovávání zákona Syna Tvého, učiň, aby mi byl vždy pravidlem v jednání a potěšením v životě.

Ku Kredo.

Věřím, Bože můj, všecky pravdy, kteréž mi sv. Církví k věření předkládáš. Věřím v hluboké pokoře srdce i těla všechno to, co mi víra naznačuje o vzácných přednostech přeblažené Matky Marie.

Věřím a vyznávám, že jest skutečnou Matkou Boží a současně i Pannou, že Ona zasluhuje pro své božské mateřství zvláštní úcty, jí jediné přináležejí. Věřím, že Bůh sám jediný převyšuje tuto Pannu nedostižitelnou, a že vše to, co není Bohem, jí samé nižším jest; že ona jest královnou andělův a lidí, dárkyní všech milostí, okrasou Církve sv., metlou bludařů, postrachem zlých duchů. Věřím, že v ní je uzavřeno mnohem více darů, ctností a milostí, než všem lidem dohromady uděleno bylo. Věřím konečně, že Maria jest naším vzorem, naším

oslavením, naší útěchou a naší radostí tohoto života. Mám proto v úmyslu, všemožně její vzácné přednosti oslavovati, plně každého dne všecky povinnosti úcty a vroucí zbožnosti k ní, jakéž mi ukládá slavný a útěchy plný název syna (dcery) Marie.

Tys, o Maria, byla zvána blaho-slavenou, protože jsi uvěřila nevy-slovitelnému tajemství Tobě zvěsto-vanému s výše nebeské! Učiň, o Matko dobré rady, abych i já dle příkladu Tvého, dle katolické víry žil(a) a onoho štěstí dosáhl(a), za-říditi život svůj dle víry svaté. Amen.

K obětování.

Zde přináším, věčný Otče, obět Tvého přemilého Syna ku slávě Tvé a ku blahu duše své; a spojuji se s Tebou, můj božský Spasiteli,

jenž jsi se sám obětoval za mne svému otci, když jsi pněl na kříži, ostrými hřeby přibitý. Obětuji Tobě, o Bože, všechny skutky lásky, všechny zásluhy Tvé božské Matky, se vší úctou, jakáž na věky Ti vzdávána bude všemi svatými, by podporovaly mou nedostatečnost. Zde přináším, nejsvětější Trojice, oběť vtěleného Slova Božího, abych díky hodné vzdal(a) za všechna obdržená dobrodiní, jakož i také za milosti a nedostihlé přednosti, jimiž jsi okrášlila Marii.

Vzdávám také nejhlubší díky a úctu božské Tvé velebnosti za koruny slávy, jimiž jsi slavným způsobem v nebi uctil svou božskou Dceru milenou, vznešenou choť Ducha sv., a Matku nejčistší Svého Syna, který s Tebou žije a králuje na věky.

K umývání rukou.

Vylej na mne, o Pane, ona blahodárná zřídla Své milosti, kteráž omývají a očisťují duše naše. Maria, má něžná Matko dobré rady, učiň, abych jedině vyhledával(a) společnost Tvých ctitelů a bojících se Boha. Uchovejž mne společností a přátelství, kteráž by mne mohli vésti k zlému a oloupiti srdce mé o Ježíše, Syna Tvého. Učiň, Maria, abych jako Ty zamiloval(a) si chrám Páně a místo, v němž přebývá Jeho sláva. Rozžehni srdce mé onou živou a svatou láskou, jakouž sama plápoláš, a nedopusť, aby marnost a pozemská mysl tohoto světa zmocnily se mne a porušily úmysl čistý mých proseb a mé chvály.

K praefací a Sanctus.

Slyším, o Pane, hlas Tvého sluhy, kterýž mi praví, abych zapo-

měl(a) zemi a pozdvihl(a) ducha i srdce své až k nebesům, kdež Maria Panna se sv. anděly oslavuje Tvou neskončenou mocnost vždy novými výjevy radosti. Ach, jak velice se raduji, Bože můj, že dostává se Ti slávy Tebe důstojné.

Kdy stane se, že sprostěn(a) tohoto smrtelného těla budu moci hlas svůj s Tvým zvučným chvalozpěvem, přeslavná Královno nebes, spojití? Duše má těší se již vřele na onen blažený den, kdy pohroužena v zírání na slávu Tvou a lesk věčný, klaněti se bude Tomu, jenž žije na věky a opětovati bude bez přestání s Tebou: Požehnání, čest a sláva neporušenému Beránku! On jest hoden, aby došel moci, božství, moudrosti, síly. Svatý, Svatý, Svatý, Pán Bůh všemohoucí, jenž byl, jest, a kterýž má přijíti. Hosanna! Čest

a sláva na výsostech. Požehnaný budiž, jenž přichází ve jménu Páně.

Ku kanonu.

O sv. Panno, Matko dobré rady, nerozdílná oběti svrchované oběti, vypros duši naší, aby hluboce a spasitelně dojata byla utrpením Ježíše Krista, Tvého Syna, a podílu na jeho zásluhách neskončených vzala. Vyžádej pro nás milost, abychom okoušeli, následovali a milovali Ježíše až k smrti, kterýž z lásky k nám se obětovav, ustavičně se za nás na oltáři obětuje.

Přijmiž, o Pane, prosby mé a vylej Své požehnání na sv. Církev Svou, moji máti. Rozpomeň se, o Pane, ve své dobrotivosti na všechny, kdož se mnou svazky přátelství a pokrevenství spojení jsou, zvláště na N. N.; přivlastni jim ovoce této oběti sv., kteráž se Ti obětuje ve

jménu všech; ohraňujž jich svou milostí. Zde prosím i za své nepřátely a obzvláště za ony, kteří zle se mnou obmýšlejí. Naplň obzvláště svým požehnáním ony, kteří jsou velice věrní v milování a následování Marie, a Ji uctívají pod názvem Matky dobré rady.

K proměnění a pozdvihování.

O Ježíši, kterýž sestupuješ na tento oltář, jako v lůno Panny Marie jsi vstoupil, my Tobě se klaníme, Tebe chválíme a Tobě blahořečíme. Ani andělé, ani lidé, ani Tvá vznešená Matka, nemohli Tvému Otci přinést oběť důstojnou Tvé nedostihlé velebnosti. Ty jediný, Ježíši, Synu Boha živého, byl jsi schopen vzdáti věčnému Otci důstojné díkyvzdání za všechna dobrodíní, jimiž nás obohatil. Ty jsi se, Maria, tomuto božskému Spasiteli klaněla při

jeho narození, sloužila jsi mu po čas jeho vezdejšího života, těšila jsi jej v zármutku jeho, plakala jsi hořce v den jeho smrti; obětuj jemu také se Svou úctou naši úctu v nejsvětější Svátosti a račiž doplniti západem Své chvály mou nedostatečnost a vlažnost. On přináleží Tobě, Panno sv., již Ježíš Kristus krev předrahou dosáhl, kterouž zde na oltáři uctíváme; pros jej, předobrá Matko, aby nám přivlastnil zásluh těch, kterými bychom očistiti a posvětití mohli duše své.

Hojností svého milosrdenství vzpomeň, o Pane, na ty, již nás předešli poznamenání znamením sv. kříže a dosud se nalézají v očistcových mukách. Zvlášť odporoučím Tobě N. N., vzpomeň zvláště na ty, kteří v životě svém ctili Matku Tvou svatou, a zapsáni byli do bratrstva Marie dobré rady. Sestup

dolů předrahá krev Tvá na ony trpící duše co sladká rosa, a umírní palčivost plamenů očistujících, učiň je hodnými, by vešli na místo obcerstvení, světla a věčného pokoje. Amen.

K Otče náš.

Jak potěšitelný a šťastný jest náš stav, že jsme dítky Marianskými, a Tebe, Bože můj, můžeme nazývati sladkým jménem „Otče!“

Ach, celý život náš, o Pane, buď věnován oslavě Tvého božského jména na zemi tím, že plniti chceme z lásky k Tobě svatou vůli Tvou a obětovati slávě Tvé všecky své myšlenky a city.

Dejž nám, o Pane, dosíci onoho stupně vyvolení, jež činí lidi na zemi podobnými andělům v nebi, učiň nás účastnými oné předrahé krve, již jsi přijal z nejčistší Matky

své. Utlumiž v nás, dobrý Ježíši, každý pocit nenávisti a pomsty, abys nám odpustil, jakož i my abychom odpouštěli bratřím svým.

Popřej nám milosti uniknouti všemu pokušení a zvítěziti, když jsme napadeni.

Sprostiž nás, o Pane, všech pokleskův a osidel ďábelských; sprost srdce naše všech nezřízených žádostí; osvobod nás od všelikého zla přítomného i budoucího, abychom nebyli vyloučeni od Tvé božské tváře a společnosti Marie, Tvé vznešené Matky. Amen.

Agnus Dei.

Beránku Boží, Synu Marie, smiluj se nad námi!

Beránku Boží, jehož Maria, Matka Tvá, viděla umírat na kříži, smiluj se nad námi!

Beránku Boží, jehož Maria za nás v nebi prosí, dej nám pravého pokoje !

K přijímání.

(Nejsi-li s to přijmouti Pána svátostně, přijmeš aspoň duchovním způsobem, klaně se Ježíši, kterýž přichází, by Tě svou milostí navštívil, a řci:)

Věřím, Ježíši můj, že jsi živý a skutečně přítomen v nejsvětější Svátosti. Miluji Tě z celého srdce svého, a protože Tě miluji, jest mi líto, že jsem Tě urazil(a). Vstup do duše mé po Tobě dychtící. Tebe objímám, lásko moje, a všechno Tobě odevzdávám, nedopusť, abych kdy byl(a) od Tebe odloučen(a). O Maria, nejsem hoden(na), abych přijal(a) božského Syna Tvého v lůno své, řci Jemu jen jediné slovo, a zdráva bude duše má.

Panno svatá, Matko má, stánku živý vtěleného Slova, ach! dovol,

abych mohl ze srdce Tvého vzíti, čeho se nedostává mému. Ať doplní nedostatky mé hluboká pokora Tvá, Tvá stkvoucí čistota, Tvá živá víra a Tvé nejčistší srdce. Učiň, Maria, bych podílu bral(a) na pocitech, jimiž neposkvrněné srdce Tvé proniknutó bylo v okamžiku vtělení se Slova v Tvém nejčistším lůně; abych podílu bral(a) na zápalu Tvého sv. přijímání, když jsi přítomna byla oné vznešené oběti mše sv., kteráž se slavila v Tvé chýši přemilným učeníkem Janem, Tvým za vlastního přijatým synem.

Po přijímání.

Matko krásné lásky, Maria Matko dobré rady, vdechni mně zápal Svého vroucně mileného Syna, vnukni mi slova chvály, povzbud' ke mně milosrdenství Pána, pěj ve mně chvalozpěv díků.

S duší Marie oslavuje duše má Pána, a v sjednocení duše Jeho jása duch můj Bohu, Spasiteli mému, an všemohoucí Bůh učinil i pro mne velkých věcí, aby jeho sv. jméno na věky bylo blahoslaveno.

Matko dobré rady, Maria neporušená, zachovej ve mně týž život duchovní, svatý a živý, vzdal ode mne všeto, čímž bych jej opět mohl(a) pozbyti. Opatruj mne ve svatostánku svého srdce mateřského, abych, jako Ty, uchovati mohl(a) vždy poklad milosti Boží, z něhož prýští celá moje blaženost.

K poslední modlitbě.

Zcela zarmoucena jsi přivolila, o Maria, vzdáliti se od hrobu, v kterémž jsi uložila úcty hodné tělo svého přemilého Syna. I já se z toho rmoutím a toho želím, má něžná Matko, že jest mi vzdáliti se svatyně,

kde jsem patřil(a) na přesvatou oběť za mne přinešenou, a že jest mi se vzdáliti od stolu, kde se mi dostalo milosti přijmouti Tělo Páně. Avšak, při návratu svém z Kalvarie, o Maria, zanechala jsi v hrobě srdce své spojené se srdcem Ježíšovým.

Bože můj, i já žádám, aby duše má zůstala povždy spojená s Tvou. Ubíraje(íc) se pryč ze svatého chrámu chci i já zanechat srdce své ve svatostánku, v kterémž přebýváš dnem i nocí z lásky ke mně. Požehnej mi Ježíši, jakož jsi požehnal Matce své svaté při zjevení se po Svém z mrtvých vstání. Žehnejtež mi, srdce nejsvětější Ježíše a Marie, pramenové všeho žehnání; uděltež mi milosti, abych uchoval(a) až do posledního okamžiku života svého převzácných zásluh oběti na Kalvarii, obnovené za mne na tomto oltáři.

K poslednímu evangelium.

Ach nejčistší Panno, Matko dobré rady, ve Tvém lůně neporušeném dlel Syn Boží. Vznešená důstojnost Matky Ježíšovy Tě činí tvorem naší úcty a důvěřování se v Tebe nad míru hodným. Přijmiž, o Matko, mou zbožnou úctu a obrať ke mně milostný zrak svého milosrdenství mateřského, abych věrně zachoval(a) a pěstoval(a) v sobě ovoce mše sv., již slyšeti mně bylo dopráno, abych vhodné díky vzdal(a) Pánu za všechny milosti, jež jsem od Něho obdržel(a).

K děkuvzdán po mši sv.

1. Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duše sv., tři božské osoby, jediný Bože, pokorně se Vám kořím a celým zápallem svého srdce Vám díky vzdávám za nešmírné dary a přednosti udělené Marii nejsvětější,

při její slavném neposkvrněném Početí. — Třikrát Sláva Bohu a jeden Zdrávas Maria.

2. Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duše sv., tři božské osoby, jediný Bože, pokorně se Vám kořím a celým zápalem svého srdce Vám díky vzdávám za nesmírné dary a přednosti udělené Marii nejsvětější při její slavném narození. — Třikrát Sláva Bohu a jeden Zdrávas Maria.

3. Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duše sv., jediný Bože ve třech božských osobách, pokorně se Vám kořím a celým zápalem svého srdce Vám díky vzdávám za nesmírné dary a přednosti, udělené Marii nejsvětější při její nejslavnějším Obětování v chrámě. — Třikrát Sláva Bohu a jeden Zdrávas Maria.

4. Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duše sv., tři božské osoby,

jediný Bože, pokorně se Vám kořím a celým zápalem svého srdce Vám díky vzdávám za nesmírné dary a přednosti, udělené Marii nejsvětější při její slavném Zvěstování. — Třikrát Sláva Bohu, jednou Zdrávas Maria. .

5. Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duše sv., tři božské osoby, jediný Bože, pokorně se Vám kořím a celým zápalem svého srdce Vám díky vzdávám za nesmírné dary a přednosti, udělené Marii nejsvětější při její slavném Navštívení. — Třikrát Sláva Bohu, jednou Zdrávas Maria.

6. Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duše sv., tři božské osoby, jediný Bože, pokorně se Vám kořím a celým zápalem svého srdce Vám díky vzdávám za nesmírné dary a přednosti, udělené Marii nejsvětější při její slavném Očistování. — Tři-

krát Sláva Bohu a jednou Zdrávas Maria.

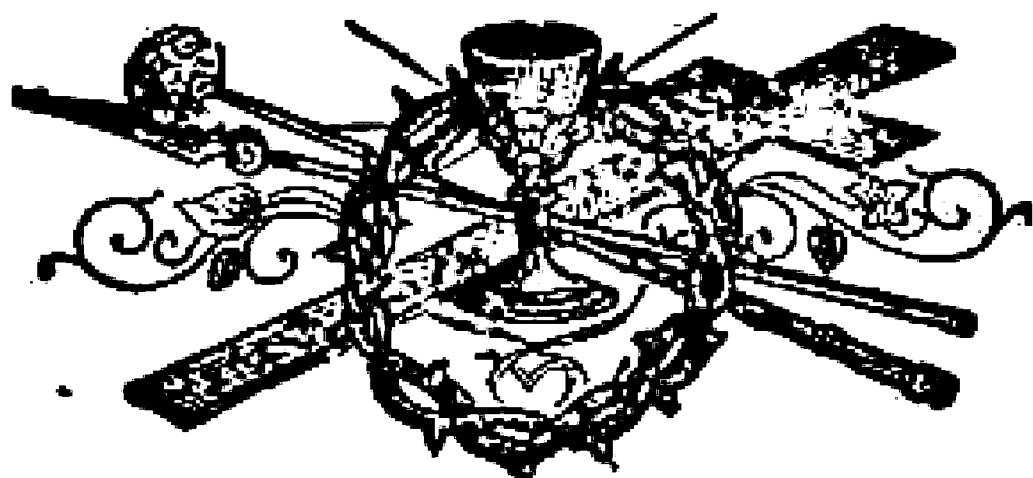
7. Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duše sv., tři božské osoby, jediný Bože, pokorně se Vám kořím a celým zápalem svého srdce Vám díky vzdávám za nesmírné dary a přednosti, udělené Marii nejsvětější při její slavném Nanebevzetí. — Třikrát Sláva Bohu a jednou Zdrávas Maria.

Na konec pronáším Tobě nejvřelejší a nejupřímnější díky, že's ráčil po celém světě nejsvětější a nejsladší jméno Marie oslaviti. — Třikrát Sláva Bohu a jednou Zdrávas Maria.

Modlitba.

Drahá Matko, Maria dobré rady, Matko nejmilejší, Matko milosrdenství, Matko svým ctitelům nejsladší, prosím, vypros mi tímto

srdečným díkůvzdáním, nejsvětější Trojici Boží milost, aby všechny mé myšlenky a všechny mé skutky ku cti a slávě Boží směřovaly, abych Tě vždy miloval(a) z celého srdce tak, jak i Ty jsi Jež zde na zemi milovala, bych se pak mohl(a) s Tebou radovati na nebi. Ach! Matko dobré rady, rozpomeň se nade mnou, ubohým(ou) Synem (dcerou) Tvým (Tvou) v každý čas! Drahá Matko, přej mi toho dobra a požehnejž mi ve jménu Otce, i Syna i Ducha sv. Amen.

Modlitby při svaté zpovědi.

Příprava

Uzdrav, Hospodine, duši mou
nebo zhřešil(a) jsem Tobě! — Bože
trojjediný, Otče, Synu a Duchu Sva-
tý! Smiluj se nade mnou! Ach před-
stupuji před Tebe, já — trestuhod-
ný(á) hříšník(ce)! Neskonalá byla
a jest láska Tvá ke mně nuznému(é)
a já bídný(á), ač mne budíš a táhneš
neustále ku spasení, nepřestávám
jednati proti nejsvětější vůli Tvé,
já se nebál(a) množiti hříchů na zká-
zu své duše. Cítím to, že mne hříš-
ného(ou) milostí Svou probuzuješ a

poháníš, abych se jen obrátil(a) a živ(a) byl(a). — Ach, Otče můj, Otče milosrdenství a slitování, smiluj se nade mnou! Pomoz mé bídne duši a dokonej dílo své lásky při mně, ach! bídném(é) hříšníku(ci)! Sešli mi, Otče, sešli s hůry světlo Ducha svatého, ať především poznám úplně a náležitě v celé šerednosti mnohonásobné hříchy své. Obměkči, prosím pokorně Tebe, zatvrzelé srdce mé, abych dovedl(a) litovati, želeť a oplakávati provinění svá. Nedej, ach nedej, Otče, aby mne zaslepila marná, hříšná samolibost; nedopust, aby překážela mi lehkost. Pomáhej mi, ať dokonale poznám všeliká provinění svá, všechny tajné, ukryté a cizí hříchy své, právě tak, jak se mi v hodinu smrti aneb před soudem Tvým stavěti budou na oči. Přijď Duchu sv. a osvět duši mou. Přijď, o Ježíši, Spasiteli

můj, a podej mi ruky, ať nezahynu v hříších svých. Svatá Maria, Matko Boží, útočiště hříšníků, buď mi nápomocnou, sv. Anděle strážný sv. Otče Františku, sv. Alžběto, a vy moji sv. Patronové, orodujte za mne před trůnem věčného milosrdenství.

Nyní rei:

Přiď, Duše svatý, a osvěť mysl mou, abych dokonale poznati mohl(a) všecky hříchy své. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Zpytuj svědomí své, připomínaje(íc) sobě: Co ti Pán Bůh velí v desáteru přikázání . . . co v pěti církevních . . . upamatuj se na:

Sedmero hlavních hříchů, které jsou: 1. Pýcha; 2. lakomství; 3. smilstvo; 4. závist; 5. obžerství a opilství; 6. hněv; 7. lenost.

Dále se upamatuj na:

Devatero cizích hříchů, které jsou: 1. Hřích tajiti; 2. hřichu ne-

trestati; 3. k hříchu svoliti; 4. k hříchu raditi; 5. k hříchu ponoukati; 6. hřích veleti; 7. hřích vychvalovati; 8. hříchu hájiti; 9. na hříchu podíl bráti.

Šestero hříchů proti Duchu sv. jest:
1. Zúmýslně na milosrdenství Boží hřešiti; 2. nad milosrdenstvím Božím zoufati; 3. poznané křesťanské pravdě odpírati; 4. bližnímu svému milosti Boží nepřáti a záviděti; 5. k spasitelnému napomínání srdce zatvrzelé míti; 6. v životě nekajícím až do konce setrvati.

Dále sobě připomeň na:

Čtvero hříchů do nebe volajících,
které jsou: 1. Zúmýslná vražda; 2. němý neb sodomský hřích; 3. utiskování chudých lidí, vdov a sirotek; 4. zadržování neb ujímání mzdy dělníkům.

Rozpomeň se též na povinnosti stavu svého a povolání, na předpisy regulní,

zdaliž jsi je ostřhal(a), připomeň sobě skutky milosrdenství, zdaliž jsi je dle možnosti konal(a), atd. Hřích zapomenouti, zamčeti — nevykonati dosti učinění. — Proti Bohu — proti lidem — proti pravdě — proti spravedlnosti — proti poslušnosti — proti čistotě atd.

Po zpytování svědomí.

O věčný Slitovníče, ach jak těžce, jak často jsem zhřešil(a) proti Tobě! Vše dobré mám od Tebe, Tys mne k obrazu a podobenství Svému stvořil, abych znáti, milovati, chváliti mohl(a) Tebe. Tys mne ztraceného(ou) hledal, vykoupil, do Církve, do sv. řádu přijal, dědictví věčné radosti mně uchystal; Ty tisícerymi dary mne obsypáváš bez konce. — A ach, kterak jsem se já bídník (bídnuá) za tolik lásky odměnil(a) Tobě? — Zarděn(a) studem vyznávám: Zlým za dobré, za milost nevěrou, za lásku hříchem! Já

Tebe opustil(a) a chytal(a) se klamu :
já pohrdl(a) Tebou a přidržel(a) se
toho, což Ty, nejsvětější Otče, ne-
návidíš, já prohýřil(a) poklady mi-
lostí Tvých; já zradil(a) Tebe, a
duši svou prodal(a) jsem hříchu; já
zapřel(a) Tebe; já zabíjel(a) duši
svou a nepravostmi svými jsem na
novo Tebe ukřižoval(a)! Ach, kdo
dá očím mým studnice vod, abych
slzy vyléval(a) nad slepotou svojí,
nad hříchy svými? A což mám říci
před Tebou, nejsvětější Otče, ježto
nejsem hoden(a) déle slouti dítkem
Tvým?

Ach, zhřešil(a) jsem velmi: —
Otče! slituj se nade mnou. Nezatra-
cuj duše mé, za kterouž umřel Syn
Tvůj nejmilejší, jižto krví Svou vy-
koupil Tobě Spasitel a Pán můj,
Ježíš Kristus. Znam a vidím dobře,
jak mnohé a těžké jsou hříchy mé:
ale vím také, že jest veliké, nestíhlé

milosrdenství Tvoje. Srdce mé hyne hanbou — hyne bolestí; ale já nechci, nebudu zoufati. Ty smiloval jsi se nad Davidem; Tys na milost přijal Magdalenu; Tys odpustil lotru na kříži a pojistil mu ráj: Tys byl hotov, slitovati se nad Sodomskými a ušetřils Ninivetských, jenž pokání činili: Ty smiluješ se zajisté i nade mnou bídým(ou); neboť Tobě jest líbeznou obětí duch zkor-moucený a skroušeným a pokorným srdcem nezhrzíš, Hospodine! Hle, i já se k Tobě v pokoře obracím; srdce mé puká bolestí nad břichy, jimiž jsem zlehčil(a) nejsvětější vůli a neskončenou lásku Tvou. Než, Pane — Ty znáš všecko — Ty víš, že nyní již hřích nenávidím, že nechci hřešiti více i slituj se nade mnou! Přičiním se ze vší duše své, abych od nynějška Tobě byl(a) zcela oddán(a), abych od té chvíle myslí,

srdcem a vůlí, slovy a skutky, tělem i duší Tobě sloužil(a). Viz, Otče, slzy mé, vyslyš mé vzdychání, slituj se, odpusť mi pro zásluhy Syna Svého ukřižovaného, Jesu Krista, Pána našeho. Amen.

Nejsvětější Matko dobré rady, sv. Josefe, sv. Otče Františku, sv. Anděle Strážný, přimluvte se za mne nehodného(ou), a pomáhejte mi, abych s pomocí Boží ulehčil(a) sobě a hodným(ou) se stal(a) roz-
hřešení kněžského a pokoje Ducha Svatého. Amen.

Modlitba k Matce dobré rady a k anděli strážnému.

Nejsvětější Panno, Matko dobré rady a má předobrotivá prostřednice u svého božského, mnou uraženého Syna! Ostříhejž mne okem dobroti-
vosti své, má drahá matko. Zde, na

kolenách vzívám Tebe za Tvou lásku a Tvé milosrdenství.

Pros za mne, Maria, a vypros mi milost, abych řádnou zpověď vykonal(a), kteráž by mi zjednala odpuštění hříchův a vytrvalost, nikdy více nehřešiti.

A ty, anděli Boží, strážce můj, jenž toužíš po mém blahu, učiň, abych ničeho v této zpovědi neopomenul(a), by se mi stala užitečnou. Vdechni v srdce mé pravou lítost a opravdové a pevné předsevzetí k polepšení. Vdechni také mému zpovědníku všeho, co by sloužilo k mému polepšení, napravení a řízení se dle nejsvětější vůle Boží.

Nyní nemeškej, jdi pokorně ku sv. zpovědi, představ si, že ve zpovědnici sám Ježíš Kristus na tebe čeká a vyznej se bez bázně a beze lsti náměstku Božímu ze všech hříchů svých. Přijda(ouc) ku zpovědnici, poznamenej se sv. křížem a rei ještě:

O Pane, pomoz mi! Posilni a provázej duši mou milostí Ducha Svého, abych dokonale vykonal(a), což nyní vykonnati míním a opravdovou zpovědí dosáhl(a), čeho hledám, pokoje svědomí, slitování Tvého, odpuštění hříchův a naděje života věčného. Amen.

Poklekna(ouc) u zpovědnice řci:

Prosím Vás, ctihodný Otče, za svaté požehnání, abych se mohl(a) zcela a dobře vyzpovídati.

(Poznamenej se sv. křížem.)

Já bídny(á), hříšník(ce) zpovídám a vyznávám se Bohu všemohoucímu, Marii jeho důstojné matce, Sv. Otci Františku, všem milým Svatým a Vám otče duchovní, který jste na místě Božím, že jsem od své zpovědi následujícími hříchy Pána Boha rozhněval(a): — — —

Po skroušeném vyznání všech svých hříchů pak řci:

Těchto hříchů svých i všech jiných, na které jsem se snad neupamatoval(a), srdečně lituji, protože jsem jimi Boha, kterého nade všecko miluji, urazil(a) a rozhněval(a). Opravduť míním, nikdy více nehřešiti a veliké příležitosti k hříchu se varovati. Prosím Vás, ctihodný otče, za kněžské rozhřešení a spásitelné pokání . . .

Modlitba po sv. zpovědi.

Díky a chvála Ti, Hospodine !
Ústa má zvěstují a zvěstovati budou slávu Tvou ; nebo veliké jest milosrdenství Tvé ! Tys rozvázal pouta, Ty sňal jsi se mne těžké okovy hříchů mých ; Tys mi neučinil podle množství hříchů mých, ale podle velikého milosrdenství Svého, slitoval jsi se nade mnou ; — na milost

jsi mne přijal a protož velebí duše má Tebe, Hospodine, a duch můj raduje se v Bohu Spasiteli svém.

Co jest člověk, že jsi, Hospodine, naň pamětliv? Ach, Pane a Bože můj, jako třtina větrem se klátící jest člověk, nestálá bývá vůle naše a mdloba jest naším dědictvím. Otče, vysvoboditeli, pomocníku můj, útočiště mé, uděl pomoc nestatečnému, slabému, křehkému tvoru Svému! Z dobroty Své doplň, čeho by nejsvětější oko Tvé pohřešovalo při lítosti, úmyslu, vyznání mém. Připověděl, přísahal jsem Tobě, že chci ostříhati přikázání Tvá a zákon Tvůj milovati. Tys mi dal chtění, dej i dokonání! Osvěcuji, posiluj mne ustavičně, abych dodržel(a) a plnil(a) svědomitě, což jsem slíbil(a). Já chci vydávati ovoce hodné pokání: Ty uveď mi na paměť a milostí Tvou zalívej, — podporuj úmysly mé. Provázej mne

milostí Svou, aby se mně čím dále tím více ošklivil každý hřích, každé sebe menší přestoupení zákona Tvého a svaté regule. Chci se modliti a bdíti, abych nepadl(a) na novo do pokušení; chci se varovati všech osidel, kterými opletá duše pokušitel. Duch Tvůj svatý provázej mne, ať setrvám v předsevzetích těchto věrně až do konce. Zním slabost svou i vyznávám v pokoře, že bez Tebe ničehož nemohu. Dokonej, Otče, dovrš, míru slitování Svých a dej mi, abych od této chvíle nežil(a) leč v Tobě, abych se ničím nedal(a) odloučiti a odstrašiti, ani odlouditi od lásky Tvé, ale ovšem sloužil(a) Ti dokonce, — zachoval(a) víru a pokoj milosti Tvé, umřel(a) v Tobě. Dej, Otče, dej to, Bože můj, ať jsem celý(á) jedině Tvůj (Tvá). Láska Tvá nechať jest celou radostí života mého nyní i vždycky

po všechny věky věkův skrze Krista Pána našeho. Amen.

Maria Panno, Matko Milosti, Máti moje, svatí Andělové Boží, sv. Josefe, sv. Františku, všickni Svatí a Světice Páně děkujte se mnou Pánu Bohu za všechno, což učinil mi, a orodujte za mne, ať mohu setrvati v dobrém, a cestou pokání dojdu slávy nebeské skrze Krista Pána našeho. Amen.

(Nyní vykonej uložené pokání, pokud možné a jinak-li zpovědník tobě nenařídil.)

Ježíši, přítomný v nejšv. Svátosti,
buď stále při nás!

Modlitby

před

sv. přijímáním.

Před přistoupením ke stolu Páně.

„S nejvyšší pobožností a láskou vroucí, se vší toužebností a horlivostí srdce svého žádám Tebe Pane, přijati, jakož po Tobě ve přijímání toužili mnozí svatí a duše pobožné, již v nejvroucnější zbožnosti trvajíce, spolu svatostí života Tobě nejvýše se zalíbili. O Bože můj, o lásko věčná, o všechno mé dobro a blaženosti neskončená! Ačkoliv hoden(a) toho nejsem, abych těmito všemi cítěními blahé pobožnosti obdařen(a) byl(a), přece Tobě všechnu žádost srdce svého tak obětuji, jako

bych sám(a) ono vroucí a Tobě nejvyšší milé toužení cítil(a). Cožkoli nábožná mysl pochopiti a požádati může, to všechno Tobě s nejvyšší úctou a s vroucností srdce svého podávám a věnuji. Ničeho sobě zadržeti nežádám, nýbrž sebe i všechno své dobrovolně a nejochotněji Tobě obětuji. Pane Bože, stvořiteli a vykupiteli můj! S takovou vřelostí a uctivostí, s takovým velebením a oslavováním, s takovou vděčností, hodností a láskou, s takovou vírou, nadějí a čistotou Tebe dnes přijati žádám, jako přeslavná Pauna Maria, když andělu jí tajemství Tvého vtělení zvěstujícímu pokorně a pobožně odpověděla: „Aj dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého!“ — „A jako blahoslavený předchůdce Tvůj a převznešený mezi svatými, Jan Křtitel, vida Tebe mezi lidmi chodícího, s velkou pokorou a nábožnou

žádostí pravil: „Přítel pak ženicha, kterýž stojí a slyšel ho, radostí se raduje pro hlas ženichův“ : tak i já mocnou a svatou toužebností roz-nícen(a) býti a Tobě z celého srdce sebe sama(u) obětovati žádám. Přij-miž, Pane Bože můj, sliby mé a žá-dosti chválení a dobrořečení nesko-nalého, jakž Tobě podle množství Tvé nevýslovné velikosti právem přináleží. Vzdávám je Tobě i vzdá-vati chci po všecky dny a chvíle života svého, jakož i snažně žádám a toužím, aby všickni duchové ne-beští a všickni věřící Tvoji se mnou Tobě díky a chválu vzdávali ! Chval-tež Tebe všickni národové, pokolení a jazykové a svaté i nejsladší jméno Tvé s největším plesáním a s vroucí pobožností od nich velebeno budiž ! Všem pak, jižto nejvznešenější sva-tost Tvou uctivě a pobožně slaví a s dokonalou věrou přijímají, popřej.

aby zasloužili milosti a slitování Tvého a vyslyšení pokorných proseb svých, kteréž za mne hříšného Tobě vzdávají. A když v žádostné pobožnosti potom Tvého blahého spojení požívati budou a hojně potěšení a předivně občerstvení od svatého nebeského stolu odstoupí, dej, ať také na mne ubohého(ou) se rozpomenou!“

„Hle, přicházím k Tobě, Pane, aby mně blaze bylo z daru Tvého a abych obveselen(a) byl(a) na svatých hodech Tvých, kteréž jsi připravil v sladkosti své chudému, o Bože! Hle, v Tobě jest všecko, čeho žádati mohu a mám. Ty jsi spasení a vykoupení mé, naděje i síla, ozdoba i sláva má! Obvesel tedy dnes duši služebníka(ice) svého (své): neboť k Tobě, Pane Ježíši, duše své jsem pozdvihl(a). Žádám Tebe nyní nábožně a s uctivostí přijati, a do

domu svého Tebe uvéstí toužím, abych se Zacheem od Tebe pože-
hnán(a) a k synům (dcerám) Abra-
hamovým připočten(a) býti zaslou-
žil(a).“ (Tomáš Kempenský: O ná-
sledování Krista kniha 4., kapi-
tola 17. a 3.)

Vediž mne, o dobrý Pastýři, sám
k hodům smíření, od kterých jedině
máme radost, pokoj a blaženost.
Ty jsi pravil sám: „Pojďte ke mně
všickni, kteří pracujete a obtíženi
jste a já vás občerstvím. Vezměte a
jezte, toto jest tělo mé. Pijte z toho
všickni, totoť jest krev má nového
zákona, která za mnohé vylita bude
na odpuštění hříchův. Kdo jí mé
tělo a pije mou krev, ten má život
věčný, a já ho vzkřísím v den nej-
poslednější, neb tělo mé právě jest
pokrm a krev má právě jest nápoj.“

Modlitba k Marii, Matce dobré rady, před sv. přijímáním.

Ty, nejsvětější Maria Panno, Matko dobré rady, vyprosila jsi mi milosti, že jsem se vrátil(a) k Synu Božímu, z Tebe narozenému, a na kříži pro mé věčné blaho obětovanému, ach učiň též, přemilá Matko, abych nyní hodně přistoupil(a) ku stolu andělskému, kterýž připravil těm, jenž ho milují. Tvá pokora Bohu tak libá, ať omlouvá v tomto okamžení mou pýchu a marnivost. Tvá převroucí láska přikrejž množství mých hříchů. Tvé zázračné bohatství zásluh a ctností doplň mou chudobu dobrých skutků. Svatosť Tvá, dokonalejší svatosti světcův a světic a Tvá v pravdě nevýslovná dokonalost, omlouvejž mou porušenost a mou nepravost. Ach, Maria předrahá, lásky hodná Maria, Paní

moje, prostřednice má, má nejsladší Matko dobré rady, představ ty mne sama božskému Synu svému, jemu mne odporuč, s ním mne opět smiř a učiň, abych nyní přistoupil(a) k této nejsvětější Svátosti se zbožnou myslí, aby i mně odtud vzešla záruka jisté blaženosti věčné, jež je přislíbena duším dobrým, vřelým a svatým.

Vzbuzení tří božských ctností.

Víra.

Věřím v Tebe pravý, ve třech osobách jediný Bože, Otče, Synu a Duše svatý, jenž jsi všecko stvořil, jenž všecko zachováváš, řídíš a spravuješ, jenž dobré odměňuješ a zlé tresceš. Věřím, že Syn Boží člověkem učiněn jest, aby nás smrtí svou na kříži vykoupil a že Duch svatý milostí

svou nás posvěcuje. Věřím, že duše má nesmrtelná, milost pak Boží mně ku spasení nevyhnutelně potřebná jest. Věřím a vyznávám všecko, co jsi Ty, o Bože, zjevil, čemu Ježíš Kristus učil, co svatí apoštolové kázali a co svatá katolická církev nám k věření předkládá. To všecko věřím, poněvadž Ty jsi to, Bože, zjevil, jenž jsi věčná pravda a neskončená moudrost, která ani klamati ani oklamána býti nemůže. O Bože, rozmnož víru mou!

Naděje.

Doufám a důvěřuji se ve Tvou neskončenou dobrotu a milosrdenství, o Bože, že mi pro neskončené zásluhy svého jednorozeného Syna Ježíše Krista, v tomto životě poznání, pravou lítost a odpuštění mých hříchův uděliti, po smrti pak spa-

sení věčné dáti a propůjčiti ráčíš, abych na Tebe tváří v tvář patřiti, Tebe milovati a bez konce požívatí mohl(a). Doufám též od Tebe potřebné prostředky k dosažení všeho toho. Doufám to od Tebe, poněvadž jsi to přislíbil, jenž jsi všemohoucí, věrný, neskončeně dobrotivý a milosrdný. O Bože, posilň naději mou!

Láska.

Bože můj, miluji Tebe z celého srdce svého nade všechno, poněvadž nejvyšší dobro, poněvadž neskončeně dokonalý a vší lásky hoden jsi; také proto Tě miluji, že ke mně a ke všem tvorům nejvyšš dobrotiv jsi. Z celého srdce žádám, abych Tě právě tak miloval(a) jako Tě nejvěrnější služebníci Tvoji milovali a milují. S jejich láskou sjednocuji nedokonalou lásku svou, rozněcuj

ji ve mně, nejdobrotivější Bože, vždy víc a více. Že pak Tě vroucně a upřímně milovati žádám a skutkem to dokonati opravdu míním, srdečně jest mi líto, že jsem Tebe, své nejvyšší dobro, které nade vše miluji, svého Stvořitele, Vykupitele a Posvětitele rozhněval(a); že jsem Tebe, svého všemohoucího soudce urazil(a). I činím opravdové předsevzetí, že se všech hříchův, jakož i všech zlých příležitostí budu stříci, předešlých nepravostí vždy víc a více litovati a že nebudu nikdy více proti nejsvětější vůli Tvé jednati. Přijmiž mne zase za syna svého a uděl mi milost k vyplnění toho mého předsevzetí. Za to Tě prosím pro neskončené zásluhy Tvého Božského Syna, Pána a Spasitele našeho, Ježíše Krista. Amen.

U stolu Páně.

O Ježíši! Možno-li, že já, prach a popel, blížím se Tobě, Králi vší slávy! Ty však voláš: „Pojďtež ke mně bídni a obtížení!“ — Hle, přicházím obtížen(a) břemenem zlých náklonností, bídne vzdychaje(íc) pod tíží jejich!

O Ježíši, budiž mi Ježíšem, t. j. Spasitelem! Přijmiž mne milostivě! — Neodvracej se od ubohého marnotratného(é) syna (dcery) svého (své.)

O vy svatí andělové, zvláště ty, můj svatý anděle strážný, stůjtež mi po boku a doprovodte mne modlitbou svou ke svatému stolu!

O Pane, nejsem hoden(a), abys vešel pod střechu mou, a lerci toliko slovem, a uzdravena bude duše má!

Po sv. přijímání.

„O nejsladší a nejdobrotivější Ježíši! Jak velikou uctivostí a vděčností i neskončenou chválou jsem Tobě zavázán(a) za přijetí svatého těla Tvého, jehož důstojnost aby vypravil, nikdo z lidí s to není! Což lepšího a spasitelnějšího mohu sobě k myslí připustiti, než abych se kořil(a) před Tebou, a Tvou neskončenou dobrotu plesaje(íc) oslavoval(a)? Chválím Tebe, Bože můj a velebím na věky; pohrdám sebou, a v hlubině nicoty své Tobě se podrobuji! — Hle, Ty jsi svatý svatých a já pouze hříchtův skryše nečistá! Hle, Ty jsi se sklonil ke mně, kterýž(áž) nejsem hoden(na), abych na Tebe pohleděl(a). Hle, Ty jsi ke mně přišel a se mnou býti chceš. Ty jsi mi dal pokrm nebeský a chléb andělský jísti, zajisté jediný, sebe sama, jenž jsi chléb živý, kte-

rýž jsi s nebe sestoupil a dáváš život světu ! Hle, jaká se mně láska uděluje, jaká milost mi svítí a jak velikými díky a chválou jsem Tobě za to zavázán(a) ! Ty, Pane všehomíra, jenž ničeho potřebí nemaje svátostí svou v nás jsi přebývati žádal, zachovej mi srdce i tělo neposkvrněné, abych s veselým a čistým svědomím Tvá tajemství často slaviti a ke svému věčnému spasení přijímati mohl(a), jak jsi zvláště ke cti a věčné památce své nařídil a ustanovil. — Raduj se, duše má a Bohu díky vzdávej za dar tak vzácný a potěšení tak znamenité, kteréž on v tomto slzavém údolí tobě zůstavil. Neboť kolikrátkoliv Kristovo tělo přijímáš, tolikráte skutek vykoupení svého konáš a účastenství všech zásluh Kristových míváš. Láska Kristova zajisté nikdy se neztenčuje, aniž kdy ve-

liký poklad slitování jeho vyprázd-
něn bývá.“

„O nejsladší a nejmilejší Pane,
kteréhož jsem nyní přijal(a), Ty
znáš mdlobu mou a potřebu, kterouž
trpím, Ty víš, v jak velkých zlobách
a hříších pohroužen(a) ležím, jak
často tísněn(a), pokoušen(a), kor-
moucen(a) a poskvrněn(a) bývám.
Pro lékařství k Tobě přicházím, za
potěšení a ulehčení Tebe prosím.
K Tobě, kterýž všecko víš, mluvím;
k Tobě, jemuž známo jest celé srdce
mé a kterýž jediný mne dokonale
potěšiti a mně pomoci můžeš. Ty
víš, jakých darův nejvíce potřebuji
a kterak posud chudý(á) jsem etnost-
mi! Hle, stojím před Tebou chudý(á)
a nuzný(á), za milost prosím a za
milosrdenství Tebe vzývám. Ob-
čerstvi mne lačného(ou), rozněť
chladnost mou ohněm lásky své a
osvět slepotu mou leskem své pří-

tomnosti. Obrať mi všecko pozemské v trpkost, všecko pak těžké a protivné v trpělivost a všecko malicherné a stvořené v potupení a nevšímání. Pozdvihni srdce mého k sobě k nebesům a nedopouštěj, abych matně po této zemi bloudil(a). Ty jediný od této chvíle až na věky mou lahodností budiž; vždyť Ty jediný jsi pokrm a nápoj můj, láska, radost i sladkost má, i všecko dobré mé! Kéž bys mne docela svou přítomností roznítil a mocným zápalem svým mne docela přeměnil, abych s Tebou jeden duch učiněn(a) byl(a) milostí vnitřního sloučení a rozplynutím vroucího milování! Nedopust, abych lačný(á) a vypráhlý(á) od Tebe odcházel(a), nýbrž milostivě se mnou nalož, jako jsi častěji divně se svými svatými naložil.“
Amen.

Modlitba k Marii Panně, Matce dobré rady po sv. přijímání.

O přeslavná Panno Maria, Matko dobré rady, měj útrpnost se mnou ubohým(ou) a bídným(ou) hříšníkem(íci) a pospěš mi ku pomoci. Obdivem naplňují mne veliké věci, jež mi učinil Pán a milosti, jichž mne za hodna(u) uznal. Tvůj nejmilejší Syn Ježíš, jehož jsi nosila na svých rukou, jehož jsi viděla umíratí na kříži a pak vzkříšeného a oslaveného, též Syn Tvůj Boží přišel, aby příbytek vzal v srdci mém. Ach, podporuj mne, drahá Matko, v klanění se jemu, v chválení a díkůvzdání za tuto tak velikou milost a za dobrotu jeho nedostižitelnou ke mně. Žádej jej, aby mi odpustil všecku neuctivost, jíž jsem se dopustil(a) při tomto sv. přijímání. Pros jej, aby mi udělil všech mi-

lostí, jichž jsem žádal(a) pro sebe a pro ony, kteréž jsem odporučil(a). Pros jej, o Matko, aby mi udělil něžnou a zbožnou mysl k Tobě a Ty přijmi mne, při lásce jeho Tě prosím, za svého (svou) obzvláštního(ní), ctitele(kyni). Co takému(é) budiž mi nakloněna a ukaž se býti vždy mou pomocnicí, mou vůdkyní, mou lásky plnou Matkou. V Tebe se důvěřuji, o Maria, do Tvé lásky se doporučím a s Tvou laskavou pomocí doufám zastati všecky své povinnosti, doufám uchovati všecka svá předsevzetí a zachovati milost, které se mi dnešním dnem dostalo.

Ach, kéž by se mi stala tato milost opravdu závdavkem oné milosti, kteráž jest mi přislíbena v životě věčném. Tohoto Ježíše, drahá Matko dobré rady, věčný plod života Tvého panenského, jehož jsem dnes skrytého a zastřeného pod způso-

bem chleba přijal(a), tohoto Ježíše mi po smrti ukaž **Ty samotná**, učiň, abych jej uzřel(a) **usmířeného** a **přívětivého**, aby mně žehnal na věky a mne povolal do slávy věčné zároveň s Tebou, o milostivá, o přívětivá, o přesladká Panno, Matko Maria. Amen.

Modlitba po sv. přijímání před ukřižovaným Spasitelem.

Zde jsem, můj milý a dobrý Ježíši, a na kolenou svých před nejvyšší přítomností Tvou Těs vroucností velice živou prosím, vzbud v srdci mém pocity víry, naděje a lásky, bolesti nad mými hříchy a úmysl **pevný**, nikdy více Tebe neuraziti. Vroucí láskou a vřelým soucitkem k Tobě **jat(a)** chci uvažovati Tvých bolestných pět ran počínaje(íc) tím co v Tobě, můj Bože, sám sv. prorok David praví! „Prokláli

ruce mé, i nohy mé, sčetli všechny kosti mé.“ (Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu Otci za potřeby Církve sv. a na dosažení plnomocných odpustků.)

Navštívení Ježíše v nejsvětější sv. oltáři.

Nenechej uplynouti dne jednoho, aniž bys učinil návštěvu aspoň čtvrt hodinky trvající nejsvětější Svátosti oltáři. Jestli to tvůj svrchovaný Pán, jestli to tvůj nej-laskavější Ježíš, kterýž dlí ve svatostánku na oltáři, jako na trůnu milosrdenství, aby tebou mohl býti nalezen. A ty bys chtěl býti tak nevděčným, že bys se pranic nepřičinil, abys jej uviděl a u něho aspoň čtvrt hodinky návštěvou pobyl! Nalezáš času k čemukoli, a tolik času nemáš, abys kratičkou návštěvu svému Pánu, Ježíši Kristu učinil?

On zde dlí ve dne v noci v nejsvětější Svátosti a očekává, aby tě slyšel, a láskyplným hlasem svého srdce tě zve a volá, abys přišel a maličko s ním prodlel blízko jeho oltáře a vše napravil. A ty bys byl tak zatvrzelým a bezstarostným, abys jej oslyšel a nechal bys jej očekávat, pranic se nepřičiňuje, aby tě aspoň na okamžení spatřil? On konečně dlí na stráži v nejsvětější Svátosti, očekává tě, aby ti udělil milostí, jakých zapotřebí máš, a ty chtěls býti tak zapomětliv na sebe, aneb spíše nepřitelem svého vlastního dobra, abys nestaral se najíti trochu času a přijíti, abys jej prosil? Ach! Rozpomeň se alespoň ty, ctiteli Marie dobré rady, ukázati se vděčným oproti této vroucí lásce Ježíšově a tak velké přízni jeho. Cvič se pilně v tomto tak milém a důležitém konání úcty,

a proto obětuji, každý den aspoň na čtvrt hodinky jdi a prodli zde ve chrámě před nejsvětější Svátostí oltářní, a zde oživ svou víru křesťanskou před svým Spasitelem božským, klaň se mu nábožně, díky vzdej mu za jeho lásku a přízeň, a pak důvěrně tak, jak srdce k srdci mluví, sděl mu své nedostatky a pros jej za jeho milost a pomoc. Ach! kolik dobra a kolik milostí obdržíš, jestli budeš pilným a vytrváš v těchto skutečích zbožnosti.

Modlitba sv. Alfonsa Liguori při navštívení nejsv. Svátosti.

Pane můj, Ježíši Kriste, jenž miluješ lidi a ustavičně dlíš v této nejsvětější Svátosti, prodchnut upřímností a láskou, očekávaje, volaje a přijímaje všechny ty, již přicházejí Tě navštívit; věřím, žeš zde v nejsvětější Svátosti oltářní přítomen.

Klaním se Tobě a děkuji za tolikेरé milosti, jichž jsi mi poskytnul, zvlášť za tu, že sebe sama mi daruješ v této svátosti, žes mi dal za orodovnici svou nejsvětější Matku Pannu Marii, a žes mne volal, abych Tě v tomto sv. chrámě navštívil. Pozdravuji dnes Tvé nejsvětější srdce, a zamýšlím je pozdraviti z těchto důvodů: předně, abych díky činil za tento velký dar; za druhé, abych náhradu dal za všechny urážky, jichž se Ti dostalo v této Svátosti protivníky Tvými; a konečně, abych touto návštěvou se Tobě kořil za všecka místa celého okrsku zemského, kde ve Svátosti oltářní méně uctíván, a proto opuštěn býváš. — Ježíši můj, já Tebe miluji z celého srdce svého. Líto jest mi, že jsem dříve tolikrát Tvou neskončenou dobrotu urazil. Slibuji budoucně nikdy Tebe neuraziti, sílen milostí

Tvou; a nyní tak, jak jsem bídny, se zasvěcuji cele Tobě, Tobě se obětuji a zříkám se veškeré své vůle, úmyslu, žádostí a všeho svého statku.

Od této chvíle a příště, čiň se mnou a se vším, což mého jest, co se Ti líbí. Žádám toliko a chci Tvou svatou lásku, vytrvalost až do konce a plnění dokonalé Tvé svaté vůle. Tobě odporoučím duše v mukách očištcových, obzvláště ty, kdož velice zbožní byli k nejsvětější Svátosti a k přesvaté Marii Panně. Tobě odporoučím také všecky své úmysly s úmysly Tvého nejlaskavějšího srdce, a tak spojené za oběť přináším Tvému Otci věčnému, a prosím Jej ve jménu Tvém, aby z lásky k Tobě je přijal a vyslyšel. (Modli se pak 5krát Otčenáš a Zdrávas Maria.)

Jiné úkony uctívání nejsv. Svátosti oltářní, zvláště pak při 40. hodinné pobožnosti.

Zde dlíš, duše má, u přítomnosti Boha svého. Na tomto oltáři nalézá se Ježíš v nejsvětější Svátosti oltářní, týž Bůh, kterýž se stal z lásky k tobě člověkem. Ach! kolik Serafínů tu stojí kolem a klaní se nejsvětější Svátosti! Duše má, koř se s anděly, se svatými tvému Pánu a a vyžádej si milost jeho lásky.

Vzbuzení žádosti, kořiti se Jemu.

Tobě se klaním, Bože můj, jenž jsi na tomto oltáři přítomen. Uznávám Tebe, Stvořitele nebes i země, za svého nejvyššího Pána věčného, neskonaleho, nesmírného a nekonečného. Duše má, koř se svému Bohu, onomu Bohu nekonečné velebnosti, kterýž připravil blaženým ráj.

Vzbuzení víry.

Drahý můj Ježíši, věřím, protože jsi to učil, že jsi zde v nejsvětější Svátosti s tělem, s duší a s božstvím svým přítomen a jenž jsi tentýž, kterýž jsi vykonal na světě dílo našeho vykoupení a nyní u slávy sedíš na pravici svého Otce nebeského.

Vzbuzení naděje.

Ježíši můj, Bože všech mých nadějí, doufám od Tebe, protože jsi všemohoucí a milosrdný, odpuštění svých hříchů, hojnost Tvých milostí: život svatý až do konce, vytrvalost ve svatosti až na konec a blaženou slávu v nebesích. Bože můj, v Tebe doufám, na Tebe se spoléhám, nedopusť, abych zůstal zahanben ve své naději.

Vzbuzení lásky.

Pane můj, Ježíši Kriste ve svátosti oltářní, Ty mne tak velice miluješ a já jsem tak necitelný a chladný k Tobě! Přál bych si planouti láskou Tvojí, přál bych si milovati Tebe, jako Ty miluješ nebe a zemi; ale nejsem s to Tě tak milovati. Ježíši můj, ach! učiň Ty, bys mnou byl milován. Ty sám rozžehni v srdci mém lásku Tebe důstojnou. Způsob, o Ježíši, abych Tě miloval z celého srdce svého, poklade můj, můj živote, mé všechno na světě. Přál bych si viděti, abys milován byl od celého světa, i za cenu mé vlastní krve.

Vzbuzení lítosti.

Ach Pane, jak často jsem Tě, místo bych Tě miloval, tak velice a tolikrát urazil a svými hříchy rozhněval, ano i ve chrámě, kdež sám

skutečně přítomen býváš, všelikou neuctivostí urazil. Želím toho, ó Ježíši můj, oplakávám to, a s bázní odpuštění od Tebe žádám.

Ach, kéž bych mohl znovu započítí život svůj, o jak bych chtěl býti pak Tobě věrným. Ale, protože to nemožno, počínám aspoň tímto okamžikem, a slibuji, raději umřítí, než Tě kdy více uraziti. Drahý, úcty hodný můj Ježíši, jsem ten nejbídnější a nejhršíšnější tvor na světě, však jediný pohled Tvůj laskavý dostačí, bych se polepšil a zachráněn byl.

Vzbuzení díků.

Ježíši můj, děkuji Ti z celého srdce, že jsi mne vykoupil a mezi námi zůstal; v nejsvětější Svátosti oltářní jsi tolikráte vešel do nitra mého při sv. přijímání, že mi nyní dovoluješ dlíti v Tvé božské přítom-

nosti. Díky vzdávám Tobě za všechna mi prokázaná dobrodiní, i za ta, kteráž mi ráčíš propůjčiti v budoucím čase. Tobě díky vzdávají za mne andělové a Svatí, duše nábožné a nad to i Tvá Máti Boží, nejsvětější Maria.

Na obětování sebe.

Co mohu dáti Tobě, drahý Ježíši můj, na důkaz své vděčnosti a oddanosti? Děkuji Ti svou bytostí, protože jsi mne stvořil. Svým utrpením a smrtí svou jsi mne vykoupil a jiných dobrodiní nesčíslných mi udělil. Proto Tobě zcela náležím, a ničeho, naprosto ničeho nemám, co by nebylo Tvým darem, Tvým milostným dobrodiním. Ach, přijmi, o Pane, tytéž dary, kteréž Ti v zbožném citu vděčnosti v oběť přináším. Přijmiž za ustavičnou oběť zápalnou mne sama, duši, tělo, smysly, mo-

hutnosti, jak jsem, jak mohu, a učiň, Pane můj, abych nenáležel budoucně více sobě, nýbrž celý Tobě. Amen. (Modli se pak pětkrát Otče náš, Zdrávas Maria na úmysl sv. Otce za dosažení svatých odpustků.)

Kratičké modlitby a povzdechy mezi dnem.

Před prací: „S Tebou počnu, s Tebou skončím dílo své: tak mi bude zdar a požehnání Tvé.“

Po práci: „Bohu, jenž chtění a dokonání dává, čest a chvála budiž vzdána.“

Při kropení se svěcenou vodou: „Pokrop mne, ó Bože, Svou milostí, obmyj duši od vší nepravosti, abych krví Syna Tvého ušel (ušla) trestu pekelného.“

Hodiny když bijí: „Bože, hodina zas bila, jenž mne k hrobu přiblížila.

Uděl, až udeří poslední, hříchův odpuštění.“

Sv. kříž když spatříš: „Kristus učiněn jest za nás poslušným až k smrti, smrti pak kříže. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě, neboť skrze sv. kříž Svůj svět jsi vykoupil.“

Umíráček slyšíš-li: „Duše lidská, Kriste Pane! nyní před trůnem Tvým stane: pro Tvé svaté umučení dejž jí hříchův odpuštění. Odpočinutí věčné dejž jí, Pane, a světlo věčné ať jí svítí. Amen. Otče náš.“

Když koho potkáš, pozdrav: „Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!“ s odpovědí „Na věky! Amen.“
(100 dní odpustků, Papež Sixtus V.)

V netrpělivosti rci: „Račiž mně, o Ježíši! svaté trpělivosti dáti! Ty pak ó Maria, Matko má! ostříhej od hříchů jazyk můj!“

V pokušení rci: „O Ježíši, o Maria a svatý Josefe! opatrujte mne!“

Růženec A) radostný. Úvod: Věřím v Boha — Otče náš — 3 Zdrávasy, do každého s přídavkem a) Ježíš, kterýž víru naši rozmnožiti račiž; b) — kterýž naději naši posilniti račiž; — c) kterýž lásku naši rozšířiti račiž. Sláva Otci atd. Tajemství: 1. Ježíš, kteréhož jsi, Panno, z Ducha sv. počala;*) 2. — s kterýmž jsi, Panno, Alžbětu navštívila; 3. — kteréhož jsi, Panno, v Betlemě porodila; 4. — kteréhož jsi, Panno, v chrámě obětovala; 5. — kteréhož jsi, Panno, v chrámě našla. Sláva Otci atd.**)

Růženec B) žalostný. Úvod: Věřím v Boha — Otče náš — 3 Zdrávasy, do každého se vloží a) Ježíš, kterýž rozum náš osvětliti račiž; b) kterýž vůli naši zdokonaliti račiž; c) — kterýž paměť naši posilniti račiž. Sláva Otci atd. Tajemství: 1. Ježíš, kterýž se za nás krví potiti račil; 2. — kterýž za nás bičován býti račil; 3. — kterýž za nás trním korunován býti račil; 4. — kterýž za nás

*) Deset Zdráváš a pak vždy: „Sláva Otci atd.“

**) Dobré jest, když se přidá po 5. tajemství 6. sloka „Ježíš, kterýž se nad dušemi v očistci smilovati račil.“

kříž nésti ráčil; 5. — kterýž za nás ukřižován býti ráčil. Sláva Otci atd.

Růženec O) slavný. Úvod: Věřím v Boha — Otče náš — 3 Zdrávasy s přídavkem: a) Ježíš, kterýž myšlenky naše spořádáti račíž; b) kterýž slova naše hřídití račíž; c) kterýž skutky naše spravovati račíž; Sláva Otci atd. Tajemství: 1. Ježíš, kterýž z mrtvých vstáti ráčil; 2. — kterýž na nebe vstoupiti ráčil; 4. — kterýž Tebe, Panno, na nebe vzíti ráčil; 5. — kterýž Tebe, Panno, na nebi korunovati ráčil. Sláva Otci atd.

Růženec (Františkánský aneb Jerusalemský) ke cti sedmi radostí Marie Panny. Úvod: Věřím v Boha — Otče náš — 3 Zdrávasy s přídavkem: a) Ježíš, kterýž víru naši rozmnožiti račíž; b) — kterýž naději naši posilniti račíž; c) — kterýž lásku naši rozšířiti račíž. Sláva Otci atd. Tajemství: 1. Ježíš, kteréhož jsi, ó neposkvrněná Panno, z Ducha svatého počala; 2. — s kterýmž jsi, o neposkvrněná Panno, Alžbětu navštívila; 3. — kteréhož jsi o neposkvrněná Panno, v Betlémě porodila; 4. kterémuž se o neposkvrněná Panno, svatí tři Králové klaněli; 5. — kteréhož jsi, o neposkvrněná Panno v chrámě našla; 6. — kteréhož jsi, o

neposkvrněná Panno, nejdřív z mrtvých
vstalého spatřila; 7. — kterýž Tebe, o
neposkvrněná Panno, do nebe vzal a ko-
runoval. — Jeden Otče náš a Zdrávas
za papeže.

1. *Nestrachuj se*, duše má, —
viz, sám Pán tě ostříhá; — v Něho
kdo se důvěřuje, — jak otec ho
ochraňuje. 2. Líp, než myslíš, zná
On tě, — ví též o tvé nuzotě; —
zří tvé slzy, tvoje lkání; — pročez
zanech vše zoufání. 3. Zná on dobře
bolest tvou, zří na bídu traplivou;
— v Jeho vůli pomoc tvá, — rámě
jeho sflu má. 4. Rád pomoci tobě
chce; dobrýť On tvůj Otec je; —
stálejší je láska Jeho — než-li otce
pozemského. 5. Protož, duše, při
něm stůj, — tváť ochrana, štít On
tvůj, — „Přispěji ti!“ volá k tobě
— On, jenž pravda v každé době.

Osmero blahoslavenství jest: 1.
Blahoslavení chudí duchem; neboť
jejich jest království nebeské. 2.

Blahoslavení tiší; neboť oni zemí vládnouti budou. 3. Blahoslavení lkající; neboť oni potěšeni budou. 4. Blahoslavení, kteří lačnější a žíznější po spravedlnosti; neboť oni nasyceni budou. 5. Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou. 6. Blahoslavení čistého srdce; neboť oni Boha viděti budou. 7. Blahoslavení pokojní; neboť oni synové Boží slouti budou. 8. Blahoslavení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost; neboť jejich jest království nebeské.

Skutky tělesného milosrdenství jsou: 1. lačné krmiti, 2. žíznivé napájetí, 3. pocestné do domu přijímati, 4. nahé odívati, 5. nemocné navštěvovati, 6. vězně vysvobozovati, 7. mrtvé uctivě pochovávatí.

Skutky duchovního milosrdenství jsou: 1. hřešící napomínati, 2. neumělé učiti, 3. pochybujícím dobře

raditi, 4. zarmoucené těšiti, 5. křivdy trpělivě snášeti, 6. ubližujícím odpouštěti, 7. za živé i za mrtvé se modliti.

Odpustkové modlitby.

1. *O slitování Boží.* — Pane, ne vedle hříchův našich učiniž nám; aniž odplacuj nám dle nepravostí našich. — O Bože, Otče milosrdenství, kterýž nechceš smrti hříšníka, nýbrž aby se obrátil a živ byl, propůjč milostivě, aby světlem a láskou Ducha sv. jsa osvícen a roznícen, odpuštění hříchův a prominutí všech pokut časných i věčných dojíti mohl. Spoléhaje na neskonale zásluhy Ježíše Krista, Syna Tvého, jakož i na mocnou přímluvu blahoslavené Panny Marie, sv. Otce Františka a všech Svatých, obětuji Tobě všechny modlitby a skutky své, jež před se беру. — Ty je po-

svět, aby směřovaly ku cti a chvále Tvou a přispěly ku spasení mé ubohé duše. Skrze Krista, Pána našeho. Amen. — Otče náš. — Zdrávas. — Sláva Otci.

2. *Za prospěch sv. církve.* Spase na učiň lid Svůj, Hospodine! a požehnej dědictví svému — Všemohoucí věčný Bože, který jsi Sám svrchovaný Otec a nejsvětější správce Církve Své na zemi, chraň, ostříhej a rozmnožuj ji po všech končinách tohoto světa. Pomni, že za ni milý syn Tvůj předrahou Krev Svou ráčil vylíti, aby ji učinil slavnou, svatou a neposkvrněnou. Odvráť od ní všeliké pohoršení a každý hřích vykořeň ze srdcí synův jejích. Osvětl mysl a obrať srdce nepřátel jejích, ať přestanou zlehčovati a sužovati, potupovati a pronásledovati ji na zemi. Přispěj jí ku pomoci, aby beze všech nátiskův a

přiskoří v bezpečné svobodě Tobě sloužiti a jméno Tvé ohlašovati a vyvyšovati mohla mezi národy. Skrze Krista, Pána našeho. Amen. — Otče náš. — Zdrávas. — Sláva Otci atd.

3. *Za papeže.* Modleme se za nejvyššího biskupa našeho N. — Hospodin zachovej ho a obživ ho, a blahoslaveného učiň ho na zemi a nevydávej ho v ruce nepřátel jeho! Bože, všech věrných pastýři a řediteli, shlédni milostivě na služebníka svého N., jehož jsi za pastýře církve Své ustanoviti ráčil; uděl, prosíme, aby slovem a příkladem prospíval lidu Tvému a se stádem svěřeným života věčného dojíti mohl. Skrze Krista, Pána našeho. Amen. — Otče náš. — Zdrávas. — Sláva Otci atd.

4. *Za vykořenění bludův a kacířství.* Spaseny učiniž nás, Hospodine.

Bože náš: I budeme oslavovati Jméno Tvé svaté. — Bože, Otče pravdy a milovníče svatosti, smiluj se na všechny, kdož sedí ve stínu smrti a hynou v mrákotách bludův a v kalu neřestí. Vykořeň Sám koukol bludného učení, ježto nepřítel člověka, duch zlý, nasil do srdcí bratrů našich, osvět bloudící a obrať zpupné, aby se srdcem pokorným na cestu spasení všickni se navrátili a se stádem Tvých věrných v lásce a v pravdě sloužili Tobě. Skrze Krista, Pána našeho. Amen. — Otče náš. — Zdrávas. — Sláva Otci atd.

5. *O pokoj mezi knížaty křesťanskými.* — Vyslyš, Hospodine, prosby lidu Svého; uděl pokoje doufajícím v Tebe! Bože, Otče lásky a milovníče pokoje, od něhož svaté žádosti a pravé úmysly a spravedliví skutkové pocházejí, osvět mysl knížat a králův, služebníkův Tvých,

naplň srdce jejich duchem svatého pokoje, a, dej milostivě, aby jednomyslní jsouce u víře, spojení duchem lásky, o slávu Jména Tvého, o prospěch křesťanstva i o spasení národův snažně pečovali. Skrze Krista, Pána našeho. Amen. — Otče náš. — Zdrávas. — Sláva Otci atd.

6. *Modlitba závěrečná.* Potvrd, o Bože, co jsi působil v nás, z chrámu Tvého v Jerusalemě. — Račiž, trojjediný Bože, milostivě přijmouti modlitby tyto a cožkoliv jsem vykonal(a) pro slávu sv. Církve Tvé. Dej, Otče, aby všelike nedostatky mé doplnily se zásluhami a smrtí Pána našeho Ježíše Krista, kterýž předrahou Krev Svou vylíti ráčil i za nehodnou duši mou. Propůjč laskavě, abych plnomocných odpustkův těchto účastenství dojíti mohl(a). A za tuto milost díky a slávu vzdávej-

tež Tobě se mnou nebesa i země na věky věkův. Amen.

Obětování odpustků za duše zemřelých. Pane Ježíši Kriste, Králi slávy věčné, smiluj se nad dušemi služebníkův a služebnic Svých (jmenuj je!) které ještě v očistci za provinění své spravedlnosti věčné zadosť činí a skrze neskončené zásluhy přehořkého umučení Tvého a skrze přehojné zásluhy nejsvětější Matky Své Marie Panny, svatého Otce Františka a všech Svatých, vysvobod je od trestů zasloužených, aby na přímlovu sv. Církve Tvé do radosti nebeské vejíti mohly. Amen.

Popřej, o Pane, duším všech věrných zemřelých, za které tuto pobožnost odpustkovou vykonávám a dobrotivostí Tvé obětuji, odpočinutí věčného a nech, ať světlo věčné jim svítí. Amen.

Krátké modlitby, za kteréž papežové sv. odpustky udělili.

1. „Ježíš, Josef a Maria, Vám věnuji srdce své a duši svou. — Ježíš, Josef a Maria přispějte mi v posledním smrtelném boji, v hodině smrti. — Ježíš, Josef a Maria, s Vámi ať duše má odejde v pokoji.“ (Vždy 300 dní odp. za všechny tři, za jednu každou 100 dní odp. Pius VII. 1807).

2. „Já N. N. věnuji Tobě, o lásky nejhodnější Ježíši, srdce své, bych se Tobě vděčným(ou) osvědčil(a) a nevěrnost svou napravil(a); obětuji se zcela Tobě, a s pomocí Tvou si před se беру, nikdy více nezhřešiti.“ (Jednou denně před obrazem nejsvětějšího Srdce Ježíšova pomodlit. 100 dní odpustků. Pius VII. 1817.)

3. „Viz, o můj lásky nejbohatší Ježíši, kam až přílišnost lásky Tvé došla! Tělem Svým a drahocennou Krví Svou jsi mi božskou tabuli připravil, bys zcela se mi daroval. Kdož Tě k také přílišnosti lásky povzbudil? Jistě nikdo než láskyplné Srdce Tvé. O velebení nejhodnější Srdce Ježíše mého, výheň Božské lásky, přijmiž duši mou v posvátnou ránu Svou, abych se v této škole lásky naučil(a), Pána Boha zase milovati, jenž mi tak úžasných příkladů lásky Své dáti ráčil. Amen. (100 dní odp. za jednou denně. Pius VII. 1818.)

4. „Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh zástupů, plná jest země slávy a velebnosti Tvé; sláva Otci. Sláva Synu, sláva Duchu svatému.“ (100 dní odp. za jednou v týhodnu; v neděli možno 3krát odp. tyto získati. Klement XIV.)

5. „Nejsladší Ježíši, nebuď mi soudcem, alebrž Spasitelem.“ (Pokždé 50 dní odp. Pius IX. 1853.)

6. „Můj Ježíši, milosrdenství.“ (Pokždé 100 dní odp. Pius IX. 1846.)

7. „Ježíši, Bože můj, miluji Tě nade všecko.“ (Pokždé 50 dní odp. Pius IX. 1854.)

8. „Věčný Otče! obětujeme Tobě drahocennou Krev, utrpení a smrt Ježíše Krista, bolesti nejblahosla-venější Panny Marie a sv. Josefa, na dostiučinění za hříchy naše, na útěchu ubohých duší v očistci, na potřeby naší sv. matky Církve a na obrácení hříšníků.“ (Pokždé 100 dní odp. Pius IX. 1860.)

9. Na každé pozdravení: „Pochválen buď Pán Ježíš“ s odpovědí: „Na věky! Amen.“ (100 dní odp. Sixtus V. 1587.)

10. Za každé nábožné vzývání nejsvětějších Jmen: „Ježíš“ a „Ma-

ria.“ (Pokaždé 25 dní odpustků Sixtus V.)

11. Kolikrátkoli věřící se nábožně sv. křížem poznamenají a slova pronesou: „Ve jménu Otce, i Syna a Ducha svatého.“ (50 dní odpustků Pius IX. 1863.)

12. „Staň se, pochválena a na věky nade všechno vyvýšena buď nejspravedlivější, nejvznešenější a lásky nejhodnější vůle Boží ve všech věcích.“ (100 dní odp. jednou denně. Pius VII.)

13. „Chvála, sláva a díky budtež nyní a nekonečně nejsvětější a Božské Svátosti;“ anebo „Pozdravena a na věky zvelebena budiž nejsvětější Svátost oltářní!“ (100 dní odp., modlí-li se při pozdvihování při mši sv. aneb při udělování požehnání s nejsv. Svátostí, aneb mimo kostel při znamení zvonkem naznačujícím, že v kostele se pože-

sa kteréž papežové sv. odpustky udělili. 158

hnání s nejsv. Svátostí udílí. (Řehoř XIII. a Pius VII.)

14. Klaním se Tobě nyní i vždycky, o chlebe nebeský, o velká Svátosti! O Ježíši, Spasiteli můj, a Tebe, Srdce Marie Panny, prosím, žehnejtež mi. Tobě, o Ježíši, věnuji srdce své, ať vždy v Tvém Srdci spočívá. O kéž by, o nejsv. a Božská Svátosti, všickni lidé Tě poznali, Tobě se klaněli, Tobě díky vzdávali stále a věčně.“ (Pokaždé 100 dní odp. Lev XII. 1828.)

15. „Věčný Otče, obětuji Ti nejdražší Krev Ježíše Krista na dosti učinění za hříchy mé a za potřeby svaté Církve Tvé.“ (Pokaždé 100 dní odp. Pius VII. 1817.)

16. „Pochváleno a velebeno buď svaté a neposkvrněné početí nejbl. Panny Marie.“ (Pokaždé 100 dní odp. Pius VI. 1793.)

17. „V početí Svém, o Panno Maria, bez poskvrny jsi byla: pros za nás Otce, jehož Syna Ježíše, z Ducha počatého, jsi porodila.“ (Pokaždé 100 dní odp. Pius VI. 1793.)

18. „Nejsladší Srdce Marie Panny buď mojim vysvobozením.“ (Pokaždé 300 dní odp. Pius IX. 1852.)

19. „Zdrávas Maria, plná bolesti, Ukřižovaný s Tebou, oplakání hodná mezi ženami a oplakání hodný plod života Tvého Ježíš. Svatá Maria, Matko Ukřižovaného, vypros nám slzy křížovatelům Syna Tvého, nyní i v hodinu smrti naší. Amen.“ (Pokaždé 100 dní odp. Pius IX. 1847.)

20. „O panovnice má! O moje Matko! Vzpomeň Si, že Tobě přináležím. Ochraňuj, ostříhej a opatruj mne, jako Tvůj majetek.“ (Vždy v pokušení modleno 40 dní odp. Pius IX.)

21. O panovnice má, Tobě se

zcela odevzdám; a na důkaz, že jsem se v oběť dal, zasvěcuji Ti dnes svůj zrak, sluch, ústa, srdce — sebe sama; a poněvadž Tvůj jsem, ó Matko dobrá, ochraňuj, ostříhej a opatruj mne jako svůj majetek. Amen.“ (Pius IX. 5. srpna 1851. 100 dní odp. a jednou v měsíci plnomocné odpustky.)

22. „Vzpomeň si, o nejčistší ženichu nejblah. Panny Marie a můj nejlaskavější ochrance, svatý Josefe, že nebylo kdy slýcháno, abys byl koho opustil, kdož se pod ochranu Tvou utíkal a Tě o pomoc vzýval. S touto důvěrou přicházím k Tobě a snažně se ti doporučuji. Ach nezamítej prosbu mou, o pěstoune Spasitele našeho, ale vyslyš mne milostivě.“ (Jednou za den 300 dní odp. Pius IX. 1862.)

23. „Anděle Boží, strážce můj, osvěť, ostříhej, veď a řiď mne, kte-

rýž jsem od prozřetelnosti Boží Tobě svěřen. Amen.“ (Pokaždé 100 dní odpustků. Pius VII. 1821.)

24. „Viz, o můj dobrotivý a přemilý Ježíši, v nejsvětější přítomnosti Tvé kleče, u nohou Tvých, úpěnlivě Tě prosím, abys do srdce mého vštípil: mysle víry, naděje a lásky, lítosti nad mými hříchy a předsevzetí, nikdy více Tebe neuraziti, ježto se vší láskou a vroucí útrpností pět ran Tvých rozjímám a sobě před oči stavím, co o Tobě, o můj Ježíši, svatý prorok David pravil: „Zbodli ruce i nohy mé, a spočtli všecky kosti mé.“ (Pokaždé po sv. zpovědi a sv. přijímání před obrazem Ukřižovaného, kdož se ji nábožně pomodlí a nějaký čas za blaho sv. Církve a na úmysl papeže na modlitbě trvá, dosahuje plnomocné odpustky, jež i duším v očistci věnovány býti mohou. Pius VII.

1821. — Lev XII. 17. září 1835.
— Pius IX. 31. července 1858.)

25. „O nejdobrotivější, duše milující Ježíši, prosím a zapřísahám Tě pro smrtelné úzkosti Tvého nejsvětějšího Srdce a pro bolesti neposkvrněné Matky Tvé, umyj v Krvi své všechny hříšníky v celém světě, kteří nyní v posledním tažení jsou a dnes zemrou. O smrtelné úzkosti trpící Srdce Ježíšovo, smiluj se nad umírajícími.“ (Pokaždé 100 dní odp. Modlí-li se aspoň 3krát měsíčně v rozličných časech denně, plnomocné odpustky v den zpovědi a přijímání. Pius IX. 1850.)

Litanie Loretánská.

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože! — Smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože! — Smiluj se nad námi!

Duchu sv. Bože! — Smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože! — Smiluj se nad námi!

Svatá Maria!*)

Svatá Boží Rodičko!

Svatá Panno pannen!

Matko Kristova!

Matko božské milosti!

Matko nejčistší!

Matko nejčistotnější!

Matko neposkyrněná!

Matko neporušená!

Matko přemilá!

Matko předivná!

Matka dobré rady.

Matko Stvořitele!

Matko Spasitele!

Panno nejmoudřejší!

Panno ctihodná!

Panno slavná!

Panno mocná!

Panno dobrotivá!

Panno věrná!

Zrcadlo spravedlnosti!

*) Oroduj za nás!

Stolice moudrosti!*)
Příčino naší radosti!
Nádobo duchovní!
Nádobo počestná!
Nádobo vznešené pobožnosti!
Růže duchovní!
Věže Davidova!
Věže ze slonových kostí!
Dome zlatý!
Archo úmluvy!
Brána neběská!
Hvězdo jitřní!
Uzdravení nemocných!
Útočiště hříšníků!
Potěšení zarmoucených!
Pomocnice křesťanů!
Královno andělů!
Královno patriarchů!
Královno proroků!
Královno apoštolů!
Královno mučovníků!
Královno vyznavačů!
Královno pannen!
Královno všech Svatých!
Královno bez poskvrny hříchu prvotního
počatá!
Královno, Matko dobré rady!

*) Oroduj za nás!

Královno svatého růžence! Oroduj za nás!
 Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa!

Odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa!

Uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa!

Smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš! atd. Zdrávas Maria atd.

Antifona.

Pod ochranu Tvou utíkáme se
 svatá Boží Rodičko! Prosbami na-
 šimi nezhrdej v potřebách našich,
 ale ode všeho nebezpečení vysvo-
 bod' nás vždycky, o slavná a pože-
 hnaná Panno Maria, Paní naše,
 Prostřednice naše, Orodovnice naše,
 se Synem svým nás smiř, Synu
 svému nás poroučej, Synu svému
 nás obětuj.

Ů. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko!

Ř. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových!

Modleme se:

Bože, uděliteli veškerého dobra, kterýž jsi obraz stkvoucí Rodičky svého milého Syna zázračným zjevením se oslaviti ráčil: popřej nám, prosíme, abychom přimluvou téže blahoslavené Panny Marie šťastně do nebeské vlasti přivedeni byli. Skrze téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba sv. Alfonse z Liguori.

Zde, u nohou Tvých, Matko Boží, klečí bídný hříšník, kterýž k Tobě se utíká a v Tebe se důvěřuje. Nezasluhuji nikterak, abys mne chránila, ale vím, že, připomínáš-li si smrt božského Syna svého, kterouž

za spásu hříšníků podstoupil, velice toužíš jim pomoci. Ach, matko milosrdenství, popatř na bídu mou a slituj se nade mnou. Poznávám, že sloveš ode všech útěchou hříšníků, nadějí zoufajících, pomocí opuštěných; protož budiž i útěchou mojí, nadějí mojí, pomocí mou; Ty svou přímluvou můžeš mi pomoci. Přispěj mi pomocí svou pro lásku Ježíše Krista; poskytni ruky své bídnému hříšníku, kterýž se Tobě odporoučí. Vím, že pomocí svou pomáháš hříšníku, jakkoli můžeš! Přej mi tedy nyní Tvé podpory. Já ztratil svými hříchy milost Boží a duši svou. Nyní se poroučím v ruce Tvé; rciž, co činiti mám, abych opět získal milosti Pána svého, což hned vykonati hotov jsem. On mne odporoučí Tobě, abys mi pomocí svou přispěla; žádá, abych utíkal se k Tvému milosrdenství, by nejen

zásluhy Tvého Syna, ale také Tvé prosby napomáhaly mému zachránění. K Tobě proto se utíkám; pros Ježíše za mne, způsob, abych tak jako Ty konáš, činiti mohl dobré. Tak očekávám, tak se staň.

(Třikrát Zdravas Maria na odčinění všech urážek, jež se dějí nejsvětější Panně Marii.)

Zdráva budiž Královno,
Matko milostivá,
Maria nad padlými
Velmi lítostivá.

Ty jsi naše naděje,
Ty sladkost života,
Z Tvého lůna pochází
Všelíká dobrota.

Maria, Matko dobré rady — Tebou žehnej nám † Syn Tvůj.

Třídenní pobožnost

k Marii, Matce dobré rady, za obdržení zvláštní nějaké milosti.

(Uvaž dobře, že první milost, jestli se nalézáš v stavu nemilosti, jest, abys prosil za odpuštění svých hříchů. Nadarmo bys očekával jiných milostí, dokud se nalézáš v stavu hříšnosti. Vyznáním hříchů, dobře vykonaným, dosahuješ konečně milosti Boží, a pak s velikou upřímností a v úplné důvěře konej tuto třídenní pobožnost, provázeje ji každého dne nějakým skutkem milosrdenství.)

První den.

Rozpomeň se, nejmilosrdnější Maria Panno, Matko dobré rady, že ve světě ještě nikdy nebylo slýcháno, aby kdo, utíkaje se do Tvé ochrany, žádaje si Tvé pomoci a vzýváje Tě

za orodování, byl Tebou opuštěn. Důvěrou k Tobě oživen, utíkám se dnes k Tobě, Panno panen a Matko nejlaskavější, k nohám Tvým se vrhám a se slzami v očích dožaduji se Tvého smilování. Ach! nechtějž, Matko nejsvětější věčného Slova opovrhnutí prosbami, jež dnes k Tobě vysílám, ale račiž je spíše přijmouti a vyslyšeti, zvláště pro milost, kteréž od Tebe žádám. (Zde vyslov milost, kterou žádáš). O má drahá Matko dobré rady, této milosti mi rač vyprositi u Boha, kterýž vše učiní, začkoli jej žádati budeš. Oroduj tedy za mne, spomoz mi přemilosrdná Matko, přispěj mi pomocí svou, a potěš mne. Ach nejsladší Matko, nezapud mne zarmouceného od Sebe; nedopust, abych musel říci, že jsem k Tobě se utíkal o jakous milost, a žes mne oslyšela. Ne, ne, tak se nestane nikdy!

Vyslyš mne tedy, a vyžádej mi milosti, za kterou prosím. Prosím, Matko má, býti vyslyšánu Tebou, přeji si milosti, jíž potřebuji; nerci mi Nikoli! Tvé nejněžnější srdce toho nikdy nestrpí: Já přesvědčen jsem již, milosrdná Královno má, že již oroduješ za mne, a proto jsem zúplna jist, že obdržím milosti, za kterou Tebe žádám.

(Třikrát Zdravas Maria a pak litanie Loretánská s antifonou a modlitbou.)

Druhý den.

Rozpomeň se, přemilosrdná Panno, Matko dobré rady, že nebylo nikdy na světě slýcháno, by někdo utíkaje se do Tvé ochrany, žádaje Tvé pomoci a vzýváje Tě za orodování, nebyl vyslyšen. Důvěrou takou oživen, беру útočiště k Tobě, Panno panen, Maria, Matko Ježíše Krista a všech věřících, a vrhám se v po-

koře k Tvým nohám, žádaje za smilování. Ach! Neračiž, nejsvětější Matko věčného Slova, neračiž opovrhnutí mými prosbami, ale račiž je přijmouti a vyslyšeti zvláště pro tu milost, kteréž dnes poznovu od Tebe žádám. (Vyslov zde milost, o kterou prosíš).

Ach! Matko milosrdenství, a proto i Matko moje, slyš mé volání, patř na mou důvěru. Jest možno, abys nechtěla poskytnouti mi této milosti, po kteréž toužím, ano každého dne jich tolik uděluješ těm, kdož Tě za ně prosí? Ach! rozpoemeň se, má nejmilosrdnější Matko, že také já jsem synem Tvým, vykoupeným krví ceny neskonale Tvého jednorozeného Syna. Račiž proto orodovati za mne a vyprositi mi této milosti. Učiň tak, o Maria, učiň tak aspoň z lásky k Ježíši, svému Synu pro onu píli, s jakouž jsi jemu

sloužila, pro bolest, již jsi zakusila při jeho nejsvětějším utrpení. Ach! ukaž se, o Maria, milosrdnou ke mně, byť i bídnému hříšníkú. Dokaž, že jsi vždy útěchou a spomocnicí hříšníků, kteří vzývají Tvé pomoci. Nedopust, aby se řeklo, žes prošená a vzývána byla o milost, a nechtěla jsi ji uděliti! Tak nebudiž nikdy, drahá Matko, nezanech mne zarmouceného. Vyslyš mou pokornou a vroucí prosbu a dopřej mi milosti žádoucí.

(Třikrát Zdravas Maria, pak litanie Loretánská s antifonou a modlitbou.)

Třetí den.

Rozpomeň se, přemilosrdná Panno, Matko dobré rady, že nikdy nebylo ještě ve světě slýcháno, aby kdo, utíkáje se do Tvé ochrany a vzýváje Tvou pomoc, byl Tebou opuštěn. Důvěrou takou oživen,

utíkáám se také dnes k Tobě, Panno panen a Matko nejlaskavější dobré rady, abych milosrdenství Tvého dosáhl. Ach, neračiž, Matko nejsvětější věčného Slova, opovrhovati mými zbožnými prosbami, ale račiž jich přijmouti a vyslyšeti a vypros mi u svého Syna božského onu zvláštní milost, kterouž na Tobě žádám (zde vyslov, jakou).

O Matko má nejmilostivější, vypros mi tuto milost pro lásku Svou, jakouž jsi chovala k svému Synu Ježíši, při jeho slzách, při jeho utrpení, při drahocenné krvi jeho, kterouž prolil za mne, při přelaskavém a přemilosrdném srdci jeho, při jeho bičování, při jeho trním korunování, při jeho bolestném ukřižování, smrtelném zápasu a smrti kříže, ano při Tvém nejčistším a nejlaskavějším srdci vlastním.

Ach! Panno milosrdná, musím tedy opustiti Tebe, aniž bych byl vyslyšán? Ty bys mohla mne odpuditi od sebe, aniž bys mi udělila milosti, kteréž tak velice potřebuji, a kteréž se s takovou vřelostí a důvěrou doprošuji?

Ach! Matko přemilosrdná, patř na mé utrpení, pohled na mou úzkost, a vysvobod mne. Maria, já volám k Tobě, a neustanu volati, dokud mne nevyslyšíš! Potěš mne o Maria, vyslyš volání mé, a vypros mi milost, za kterouž žádám. Já si ji žádám, a Ty musíš ji pro mne vyžádati, an Tě prosím při všem tom, což Ti předrahé a přemilé. Ach! Panno nejsvětější, jak bych mohl věřiti, že jsi se změnila a stala se neuprosnou proti mně, a že nejsi více milosrdnou naší přímluvkyní, nejlaskavější udílitelkou milostí Božích? Ach, drahá Matko, toho

není a nemůže nikdy u Tebe býti! Ach! potěš mne tedy, Matko přemilosrdná, a uděl mi milost, jíž tak velice potřebuji, a za kterouž Tě tak snažně prosím a žádám. Vyslyš mne, o Maria, a potěš mne, sladká Maria dobré rady. Amen.

(Třikrát Zdravas Maria, pak litanie Loretánská s antifonou a modlitbou.)

Modlitby

v dni slavnostní, v kterých se sv. obraz Marie, Matky dobré rady v Genazzaně odhaluje a po celý den zůstává odhalen.

(Ve dny, v kterých sv. obraz Marie k veřejnému uctění odhalen bývá, udílívá Matka dobré rady svým věrným ctitelům milosti obzvláštních. Budiž tedy toho pečliv, kdekoli se nalézáš ať v Genazzaně, nebo kdekoli jinde, abys v zbožnosti a lásce vzdal své něžné Matce úcty tím upřímnější a vřelejší, než kdykoli jindy, žádáš-li účasten býti její zvláštní ochrany a štědrosti.)

Svátek Sv. tří Králů.

Vznešená Matko dobré rady, neposkvrněná Panno Maria, jež jsi v onen překrásný den přijala sv. Mudrce s takou láskou, kteříž do Betléma přišli, aby se klaněli Tvému nebeskému děfátku, obrať i k nám své milosrdné oči, přijmiž také naše volání, a i nám dopřej dnešního dne své mateřské přízně.

V zbožném podivení díky vzdáváme s Tebou, o Maria, dobrotivosti Boží, kteráž, sotva že se narodil Tvůj Syn Boží, volala od východu Mudrce a je přivedla vedením hvězdy zázračným způsobem až k jeslím ve chlévě. Povolání mudrcův bylo závdavkem povolání našeho k milosti sv. křtu a všech ostatních svátostí.

Oni byli vzácné prvotiny národů pohanských, jimž po bok se řadili naši předkové. Nejvřelejší láska

Tvého přemilého Synáčka, nerozmýšlela se ani na okamžik, nás hledati, k sobě připoutati, nás svou milostí obohatiti, a nám uděliti část pokladů své milosti a slávy. Jakých díky jsme povinni vzdáti za dobrotivost tak velkou a tak něžnou. Ale ach! jaký stud jímá nás, uvažujeme-li svůj nevděk, svou chladnost a liknavost. Sv. mudrci ochotně nebeského světla uposlechli a hned pospíšili klaněti se Spasiteli Božskému, zmužile a velkomyslně překonali všechny obtíže a nepohodlí cesty, s radostí obětovali své vzácné dary, důkazy to velmi živé víry a horoucí lásky, kterouž živili v srdci svém, a věrně uchovali milosti, jichž obdrželi u nohou Synáčka Božího a stále pěstovali ji životem svatým a příkladným, kterýmž zasloužili sobě blažené smrti a neskonale slávy. Ach! Jaký to příklad

touhy pro nás, kteří máme tak na blízku svého Vykupitele v nejsvětější Svátosti oltářní, tak málo na něj myslíme, a tak zřídka jej uctívati chodíme.

Tak často býváme vyzýváni podílu bráti na milostech jeho ve svátostech, a my tak zřídka a chladně se k němu přibližujeme. **A Ty sama, o nejsvětější Matko, kteráž jsi způsobila, abys od nás nalezena a velikou zbožností ctěna býti mohla, zjevila jsi se zázračným způsobem nám v přelíbezném obraze svém a postavilas trůn svůj mezi námi, bys obohacovala nás přízní svou a milostmi duše i těla. Dobře zříš, s jakou chladností a vlažností se k Tobě neseme. Ach! Panno nejlaskavější, promiň nám tolikerou a tak těžkou nevěru a vypros nám odpuštění u svého Syna. Osvěť novým světlem naši mysl, ved' nás po**

cestách našeho blaha, přivodiž nás často ku svým nohám a k nohám Tvého Ježíše, a dej, abychom podílu brali na nebeských milostech, jichž Ty uděluješ a jimiž jsi obohatila dnešního dne sv. mudrce. Oživ v nás drahocennou milost sv. křtu, již jsme tak nevděční, a způsob, abychom po celý zbytek svého života jí hodnými se stali, a tak sobě zasloužili přijatu býti kdysi do slávy věčné. Amen.

(Otče náš, Zdrávas, Sláva Bohu Otci, Tri božské ctnosti, pak Zdrávas Královno s litaní Loretánskou.)

Slavnost Očisťování Panny Marie.

O Panno nejvznešenější a nejpořízenější, Královno nebes i země, nejposlušnější, nejčistší a neporušená Matko dobré rady, jejíž život byl ustavičné cvičení se v rekovné pokoře, nejdokonalejší poslušnost a

velkomyslné snášení všech nesmírných obětí bolesti. Dnes skytáš nám podivuhodný příklad všech těchto znamenitých ctností. Ty nejčistší Panno a Matko neporušená Syna, jenž jest pramenem čistoty a neporušenosti, Ty podrobuješ se nicméně dobrovolně zákonu, kterýž Tě nevíže a jemuž jsi nebyla podrobena; že považována budeš jako nečistá, nedbáš; toho z lásky k poslušnosti a pokoře. Tys přijala pokojnou myslí a v nejdokonalejší shodě s vůlí Boží proroctví sv. starce Simeona, kterýž ti předpověděl přehořkou smrt Tvého milého Syna. Tys sama, Matko předivná a šlechetná, stotožňujíc se úplně s vůlí věčného Otce, za oběť jsi se položila při smrti Krista Pána na kříži, abys nám zasloužila blaženost věčnou. Maria! Jak mohla jsi snéstí tíž bolestí tak velkou, aniž bys

byla při tom zemřela ! Ach ! pro zásluhy tak velkého utrpení vypros mi, Matko drahá, abych každého dne odhodlaně přinášel ony oběti, jakýchž Bůh ode mne žádá. Učiň, bychom účastnými byli Ducha Tvého v sebezapírání a v obětech, dopřej nám, abychom jako Ty každý den cvičili se v pokoře a poslušnosti a proto způsob, abychom pevně stáli a nebrali žádného ohledu na lidi a svého ducha pyšného a domýšlivého přemáhali. Daruj nám aspoň část své prostnosti víry a své velkodušnosti, jež jsou překrásným znamením Tvé pokory a Tvé poslušnosti.

Ach ! obrať k nám v tomto milém dni své zraky mateřské a neodvrát je dříve, bys přetvořila své věrné ctitele, a my takým způsobem zasloužili býti Tebou ostříháni onou zvláštní milostí, kteréž

Bůh poskytuje poníženým a poslušným.

(Otče náš, Zdrávas, Sláva Bohu Otci; Zdrávas Královno a litanie.)

Svátek Zvěstování Panny Marie.

Nebylo nikdy větší cti nad onu, o Maria, kterouž Ti dnes Pán udělil tím, že zavítal k Tobě Archanděl Gabriel, aby Ti zvěstoval nevýslovné tajemství vtělení se Syna Božího a přinesl Ti nevýslovnou důstojnost státi se Matkou jeho. My radujeme se v zbožném pocitu s Tebou, svatá Panno, protože jsi byla za hodnou uznána státi se vyvolenou Matkou samého Spasitele. S radostí nazýváme Tě „Požehnanou“ pro Tvou podivuhodnou víru, jenž uvěřila přehlubokému tajemství, které Tobě zvěstováno bylo a kterýmž jsi se stala Matkou všech věřících. Ach! Panno přeslavná, obrať pro pevnou

víru svou jediný pohled svých očí k nám, jenž by osvítil naši mysl, a učiň, abychom ani pochlebenstvím světa, ani strachem pekla, nepozbyli nikdy tohoto nejvzácnějšího daru svého srdce. Spomáhej nám, drahá Matko dobré rady a posilň nás v také míře, abychom vírou vedeni dosáhli zaslíbené odměny všech pravých věřících. Avšak jak velice jsme zahanbeni vidouce Tě v tak velké slávě tak pokornou a pannenskou čistoty dbalou. Ach! Dej, abychom se od Tebe dnešního dne naučili také oněm krásným a drahocenným ctnostem. My utíkáme se pod plášť Tvé lásky, Tobě odevzdáváme do ochrany svá srdce, svá těla, své smysly, ano i cele samy sebe. Vlej nám svou milost dobré rady, kteráž by způsobila, abychom vždycky milovali a konali ctnost pokory, a jenž by nás od každého poškození tak

chránila, abychom hodni učiněni
byli kdysi přijatu býti do království
nebeského a chváliti Boha a Tebe
zároveň se všemi anděly a svatými.
Této milosti žádám od Tebe v dneš-
ní den, o milostivá, o přívětivá a
přesladká Panno a Matko.

(Otče náš, Zdrávas, Sláva Bohu Otci;
Zdrávas Královno a litanie.)

Hod Boží Velikonoční.

Alleluja ! Plesej a vesel se, vzne-
šená Královno nebes, oslavená
Matko Maria, jásej a raduj se, nebo
Tvůj přemilý Ježíš stvrdil již své
učení a povstal z mrtvých k nesmr-
telnému životu. Alleluja ! Ano, nej-
světější Panno, raduj se a jásej, an
opravdově Pán z mrtvých vstal.
Zmizeli dnové bolesti, pláče a opu-
štěnosti, a Tys, drahá Matko, uzřela
opět v tomto přeradostném dni své-
ho Ježíše, ne více oděného hanbou

a krví, ale krásného, slavného, zářícího jako slunce, co vítěze nad smrtí a peklem. My pak cítíme radost s Tebou, nejmilejší Matko naše a těšíme se z Tvého potěšení. Tys byla první, jenž jej spatřila v životě oslaveném, přivinula v nebeském zalíbení k svému mateřskému srdci, obdivovala se slavné kořisti jeho vítězství a podílu brala na jáсотu andělův a svatých, kteří Tě zvali svou Královnou. Ale ach! Vznešená Panno, učiň i nás účastnými své nebeské radosti, dopřej, aby aspoň jediná krůpěj Tvé potěchy na nás se vyprýštila, jen jediná krůpěj, jež by rozdmula srdce naše a nás potěšila v zármutecích života, a nám byla závdavkem onoho potěšení, jehož pomocí Tvou doufáme dosíci na vždy u věčné radosti. A jestliže toto má býti ovocem a odměnou za protivnoství tohoto života, dej, abychom

Tě následující, snášeli je ochotně a odhodlaně tak, abychom jednou obohaceni zásluhami, mohli s větší radostí opakovati chvalozpěv před trůnem Tvým: Královno nebeských říší, alleluja! plesej na nebeské výši, alleluja!

(Otče náš, Zdrávas a Sláva Bohu, Zdrávas Královno a litanie.)

Svátek zjevení se zázračného obrazu Marie, Matky dobré rady.

„Ohlas radosti a jásotu“ povznášíme dnes k Tobě, o Maria, Matko dobré rady a těšíme se ze slávy zázračného zjevení se tohoto sv. Tvého obrazu v Genazzaně. Paprsku sluneční a nebeské krásy, Tys zjevila se v tento den slavný a pamětihodný zrakům ustrnulým oněch přestastných a přeblažených obyvatelův, a radostí naplnilas jejich srdce, zehnalas jejich duším, odhánějíc všeho

druhu neštěstí a zkázu a zanechalas všem mír, spokojenost a radost. Z plna srdce spojujeme své nábožné city uznalosti a radosti s oněmi zbožnými, kteří se v tomto okamžiku u Tebe nalezají, ano se všemi těmi, kteří zde na tom místě slavili výroční den až po dnešní dobu, a v zbožnosti své Tebe chválíme, Tebe oslavujeme Tobě slávu provolávající: „Ať žije Maria!“

Sláva nejsvětější naší Matce dobré rady! Avšak ach! o přemilosrdná Matko, přijmiž také v tento přestastný den naše volání, jakéž jsi i jindy přijímala a vyslyšela. Také dnes budiž k nám milostivou a poskytni nám pomoci ve všech našich nedostacích.

Také dnes učiň, aby nám zasvítilo světlo dobrotivé Tvé nebeské tváře, a nedopusť nikdy, abychom z pravé cesty, jež vede do nebe, zbloudili.

Pomáhej nám milostí svých dobrých rad, abychom se vystříhati mohli pokušení a úkladů ďábelských, světa i těla. Ty vždy říd všechny naše kroky, opatruj vždy naše srdce, říd nás a spravuj po celý život náš, tak aby se podobným stalo Tvých spasitelných rad mateřských! Ach! nedopust, aby zmařen pro nás byl dar vznešený a přemilostivý tohoto zázračného a svatého obrazu! Vyžádej nám ale pro onu lásku, kteráž Ti radu dala, abysí se usadila ve středu našem, a nás k tomu přiměla, abychom obdivovali se Tvé kráse a Tvé dobrotivosti, ano vyžádej nám té milosti, abychom jednou toho dosáhli radovati se s Tebou samou v nebeském království a chváliti na věky Tvou mateřskou dobrotivost. Ochraňuj obzvláště vrchního pastýře našeho sv. Otce a posilni jej v jeho těžkých starostech

o dobro sv. Církve. Žehnejž všem, o Matko předobrotivá, a učiň, abychom posléze, až zakusíme požehnání Tvé dobré rady, přišli do věčné blaženosti, kde bychom věčně božského rádce Ježíše Krista a Tebe naše nejblahoslavenější Matko dobré rady chválili a oslavovali. Amen.

(Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu. Zdrávas Královno a litanie. Možno-li můžeš se také modlití následující:)

Chvalozpěv sv. Bonaventury k úctě blahoslavené Panny Marie.

Tebe chválíme, o Maria, jakožto Matku Boží, a vyznáváme Tvé důstojenství Matky a Panny a uctivě se mu klaníme.

Tobě veškerá země v prachu se koří v poslušenství, jakožto velebné Dceři věčného Otce.

Tobě Andělové a Archandělové, Tobě i Trůnové i Knížectví přinášejí se ve věrné služebnosti.

Tebe všecky Mocnosti a Síly nebes, a všechna vesměs Panstva co nejuctívěji poslouchají.

Všichni sborové Andělů, Cherubinův a Serafínův obklopují v jásotu trůn Tvůj.

Ku Tvé cti všichni tvorové andělští pozdvihují svého zvukného hlasu, stále Tebe opěvujícíce.

Svatá, svatá, svatá jsi Ty, o Maria Boží, Matka rovněž i Panna.

Nebesa i země plny jsou velebnosti a slávy nad plodem vyvoleným Tvého čistého života.

Tebe vyvýšuje slavný sbor sv. Apoštolů, jakožto Matku svého Stvořitele.

Tebe oslavuje jasný zástup blažených Mučedníků jakožto onu, jež na světlo vydala Krista, neposkvrněného Beránka.

Tebe opěvuje slavný zástup Vy-
znávačů zovoucích Tě chrámem živým
nejsvětější Trojice.

Tebe chválí sv. Panny v příjem-
ném sboru co dokonalý vzor panen-
ské čistoty a pokory.

Tebe ctí a chválí celý dvůr ne-
beský jakožto svou Královnu.

Tebe Církev sv., celý svět vzý-
vajíc, oslavuje voláním:

Matko slavná božské velebnosti.

Matko ctihodná, kteráž jsi sku-
tečně na světlo vydala Krále nebes.

Matko jinak svatá, sladká a mi-
losrdná.

Ty's svrchovanou Paní andělů,
Ty's brána nebeská.

Ty's žebříkem do nebeské říše a
do věčné slávy.

Ty's příbytkem nebeského chotě,
Ty's archou vzácnou milosrdenství
a pokoje.

Ty's pramen milosrdenství, Ty's

chotí a Matkou zároveň Krále věků.

Ty's chrámem a svatyní Ducha sv., Ty's nádobou vznešenou celé nejvznešenější Trojice.

Ty's prostřednicí mocnou mezi Bohem a lidmi, přívětivá k nám smrtelníkům, udílitelkyní nebeského světla.

Ty's síla bojujících, spomocnice milosrdná bídnych a útěcha hříšníků.

Ty's udílitelkyně svrchovaného dobra, Ty's vítězitelka nepřemožená a postrach zlých duchův a pyšných.

Ty's panovnice světa, Královna nebes, Ty's po Bohu jediná naše naděje.

Ty's ochrana těm, jež Tě volají, přístav tonoucích na moři, potěšení bídnych, útočiště umírajících.

Ty's Matka všech vyvolených, v níž nalézají po Bohu plnou svou

radost; Ty's útěcha všech blahosla-
vených v nebi.

Ty's pomocnice spravedlivým ku
slávě, přijimatelka ubohých poblou-
dilců Bohem již sv. praotcům za-
slíbená.

Ty's světlo pravdy prorokům,
služebnice moudrosti apoštolům,
učitelka evangelistů.

Ty's udílitelka neohroženosti mu-
čeníkům, příklad všeliké ctnosti
vyznávačům, okrasa a radost Pannen.

Ty's přijala, abys vyhnané smrtel-
níky od věčné smrti zachránila, do
Svého lůna Syna božského.

Tebou stalo se, že po vítězství nad
předávným štírem otevřela se ne-
beská říše věřícím.

Ty se Synem svým Božím sídlíš
v nebesích na pravici Otce.

Ach! o Panno Maria, oroduj za
nás u téhož Božího Syna Svého, o

němž věříme, že bude kdysi naším soudcem.

Tvé pomoci tedy žádáme, my Tvoje dítky, již vykoupení předrahou krví Tvého milého Syna.

Ach! učiň, o milosrdná Panno, abychom také my spojení býti mohli s Tvými svatými a radovati se směli z odměny věčné slávy.

Zachraň Svůj lid, o Paní, abychom vešli v podíl dědictví Tvého Syna.

Ty řiď nás svou svatou radou a ved' nás ku blažené věčnosti.

Po všechny dny života svého holdáme my, o milosrdná Matko, vzdávati svou úctu.

A přejeme si pěti Tvou chválu po všecky věky jak myslí, tak i ústy. Račiž, o sladká Matko Maria, zachrániti nás nyní i po všecky časy prosté všelikého hříchu.

Měj s námi strpení, o dobrá Matko, měj s námi strpení.

Konej vždy při nás Své velké milosrdenství, ježto jsme na Tebe složili, mocná Panno Maria, svou důvěru.

Ano v Tebe doufáme, o Maria, Matko naše drahá, ochraňuj nás na věky.

Chvály a moci ať se Tobě dostane, o Maria, Tobě čest a sláva po všecky věky věkův. Amen.

Hod Boží svatodušní.

Panno nejsvětější, Matko dobré rady, my se radujeme v zbožné radosti s Tebou, jež plná ano přeplná milosti, byla's v tento den obdařena novými milostmi a dary nebeskými Tvého chotě nebeského tam v sále Jerusalemském. Tak veliké hojnosti milostí a darů nebeských nebylo Ti, o Maria, třeba, kteráž již tehda bylas nad míru obdařena, ale mělas podporou býti nám, a k tomu účeli

bylas Synem svým naznačena, jako Matka dobré rady.

A Ty's toho vždy užila s obvyklou péčí a láskou opravdu mateřskou, udělujíc při každé příležitosti pomoci apoštolům a prvním věřícím, osvěcujíc je a nabádajíc, řídíc a sílíc je. Ty's oslazovala jejich utrpení a hořkosti. Ty's odnímalá pochybnosti, řídilas jejich kroky a udílelas jim z pokladů Tvé milosti dobrých svých rad. O Matko naše přesvatá! Kdybys ještě nyní na této zemi žila, my bychom chtěli na každý způsob vrhnouti se k Tvým nohám a přednésti Tobě své potřeby a prositi za pomoc, a Ty by's nemohla při dobrotivosti srdce Svého odolati našim úpěnlivým prosbám, a poskytla bys nám všech milostí, kterýchž od Tebe žádáme.

Ach, proč jich neskytáš nám dnešního dne, nyní, když na tomto místě

u přítomnosti tohoto Tvého tak milého obrazu na kolenou klečíme. Ačkoliv nevidíme Tě v osobě a neslyšíme Tvého hlasu, Ty předce vidíš nás a slyšíš naše hlasy a patříš na nedostatky naše. Zíráš na hříšné pokušení, kteréž pochází nám z marnivosti světa, zatvrzelost a nevěrnost naši oproti milosti a zákonu Božímu, naši zavinilou nevědomost, nespřádanost našich hříšných žádostí a naše časté zpět upadání do hříchu. Ach! ostříhej nás, o Matko, těchto smutných ran našeho srdce, vdechň nám milosti jediné z oněch Tvých milosrdných rad, kteréž nad každou překážkou vítězí, a potěš nás, jako jsi potěšila prvních věřících. Uděl nám světla, uděl nám síly, uděl nám zmužilosti, uděl nám posily, uděl nám milosti, uděl nám všeho dobra, an nám všeho toho zapotřebí. Ach! Nebudiž nikdy, tím méně v tento

den, abychom odešli od Tebe zarmoucení, přelaskavá Matko dobré rady, naše sladká naděje a nejsladší naše láska. Amen.

(Otče náš, Zdrávas, Sláva Bohu, Zdrávas Královno a litanie.)

Svátek Nanebevzetí Marie Panny.

Blahoslavená Matko dobré rady, my veselíme se dnes s Tebou, jež jsi jako oslavená Královna vstoupila ze země do nebe a vyvýšena byla nade všechny sbory andělské, na trůn velice vznešený po pravici Tvého Božského Syna. Ach! Jaké to muselo býti nebeské divadlo, to Tvé velebné nanebevzetí, Tvůj vítězoslavný příchod a slavné zaujetí Tvého vznešeného trůnu.

Ach! dovol, abychom spojili také své zbožné city a hlasy nevýslovné radosti a lásky, kterýmiž Tě doprovázeli všichni blažení duchové říše

nebeské. Ach, jak jásaló srdce Tvé, o drahá Matko, uprostřed tak příjemných chvalozpěvův, uprostřed blahořečení a při jásotu veškerého nebeského průvodu.

Kdo jest s to uvážiti onu svrchovanou radost, kterouž oplývalo Tvé srdce, když jsi uzřela přícházei Svého Ježíše, aby Tě sám uvedl do své slávy.

Ach jak nevýslovné a přelíbezné objetí Matky s přemilým Synem! O slávo, o vítězství, o blaženosti velebné naší Královny! Ach naše přemilostivá Paní, rozpomeň se, že dobro Matčino jest dobrem dítek, dítkám náleží dědictví mateřské. Ach, popřejž tedy, Matko naše nejsladší, abychom nepozbyli práva povstati kdysi oslavení jako Ty a přijíti k Tobě do nebe, abychom Tě spolu se zástupy vyvolených chválořečili a milovali na věky.

Zachovej nás ve své milosti, ochraň nás od všech nepřátel a podporuj ve všech nebezpečích! Ach, přeslavná naše Královno a Matko přemilosrdná, račiž s trůnu Svě slávy jediný pohled k nám, svým ubohým sluhům obrátiti, a popatř, že vzdycháme stále pod křížem a v pláči tohoto slzavého údolí, uprostřed tisícerych nebezpečí věčného zahynutí! Ach, vztáhni k nám své požehnané ruce, o Matko, stále nás ostříhej a posiluj milostí Svých dobrých rad a uveď nás do sídla blaženosti věčné. Amen.

(Otče náš, Zdrávas, Sláva Bohu, Zdrávas Královno a litanie.)

Slavnost Narození Panny Marie.

Neposkvrněná Maria, předivná Matko dobré rady. Tys vstoupila narozením Svým v tento den na zem

a přineslas celému světu nekonečnou radost a potěšení.

Raduje se země, kteráž v Tvém narození spatřuje jitřenku onoho krásného dne, v kterém slunce věčnosti a spravedlnosti rozesílati mělo světlo a spásu všemu pokolení lidskému.

Jásají nebesa, jež vidí v narození Tvém blízký čas, v němž opět zaujatá budou sídla blažených, opuštěných od andělů hříšných, a v kterém po napravení nepřátelství mezi Bohem a lidmi zas otevřen bude ráj nebeský pro nešťastné vyhnance. Ach, učiň, Panno slavná, aby tento krásný den stal se také naší radostí a utěšením. Tys narodila se obohacena převelkými poklady milostí a zásluh, jež vzbudily obdivení nebe i země. Obzvláštním darem Božím narodila jsi se, posilněna v milosti, a proto duše Tvá přesvatá, podobná

milostným obláčkům vždy oděným sluncem, podobna žhavému železu uprostřed planoucího ohně, nemyslela na nic jiného, leč na Boha, nic jiného neviděla, leč Boha, nic nemilovala, leč Boha, s ničím jiným se nikdy nezabývala, než s Bohem. Ach! jaké to nesmírné poklady darův a milostí Božích vložil Duch sv. do duše Tvé, o nebes dítě. Jak velikými a tolika zásluhami obohacena a okrášlena přišla jsi na svět! Tys předčila všechny dcery Jerusalemské; příjemnost, důstojnost, milosti a lesk Tvé nebeské krásy nebude míti nikdy rovné mezi tvorstvem.

Matko přesvatá dobré rady! Ach! obrať v tento přemilostný den pro radosti Tvého přeslavného narození k nám ony milé zřítelnice, kteréž kamkoli pohlížíjí, udělují světlo, sílu a zmužilost. My pozbyli jsme milosti svého Boha, nadužili jeho

darův i zásluh nebeských a zasloužili sobě trestův. Ach, učiň, abychom okusili opět dobrotivosti Tvého srdce. Pomoz nám, abychom nikdy více neopovrhovali milostí Boží; vodiž nás, abychom získali mnohem většího užitku z jeho darů; posilň nás, abychom duší svou zasvětili se napraviti své zavržení. Učiň toho, o Maria, o Matko přelaskavá dobré rady z lásky k Bohu, jenž způsobil, abys se narodila tak velice dokonale a svatá. Amen.

(Otče náš, Zdrávas, Sláva Bohu, Zdrávas Královno a litanie.)

Hod Boží Vánoční.

Panno neposkvrněná a Matko nejsvětější, vyslaná od věčné rady Boží, my obracíme se v dnešní přeslavný den k Tobě, abychom Ti vzdali nejpokornější poklonu naší

hluboké úcty, a vyžádali sobě milost
Tvé mateřské pomoci.

Zdrávas Maria.

Tebe uznáváme a Tebe ctíme jako
Matku našeho Boha a našeho Vy-
kupitele Ježíše Krista. Tebe pozná-
váme a velebíme, jakožto pře-
mocnou orodovnici u téhož Tvé-
ho Syna Božího.

Milosti plná.

Bůh naplnil Tě svou milostí a
uchoval a ochránil všeliké poskvrny
hříchu, Tobě udělil veškerých darů,
Tebe obohatil a obdařil bohatstvím
vší dokonalosti a svatosti, jakáž při-
slušela nejvyšší důstojnosti Matky
Boží.

Pán s Tebou.

Pán byl vždy s Tebou, protože
jsi byla vždycky s ním. Přebývá

▼ Tobě v plné své milosti a přebývatí bude v Tobě na věky ve svrchované a nevýslovné plnosti své slávy a velebnosti.

Ty's požehnaná mezi ženami.

Bůh Tě požehnal zjevením své preveliké lásky, mezi všemi ženami vyvolil Tebe, abys byla Matkou věčného Slova, Očekávání národů, Vzdechů pokolení lidského, kterýmž měli býti všichni lidé požehnáni.

A požehnaný plod života Tvého Ježíš.

O ano, od všech a po všecky časy jsi požehnaným, přemilý a přemilostivý Synu Marie Panny, pravý Synu Boží, Králi nebes i země. Ty's poslem věčné rady, kterýž jsi smířil milosrdenstvím se spravedlností, pokolení lidské s Bohem a kterýž jsi se poskytl všem, jakožto cesta, pravda a život. Ach, drahý a pože-

hnaný Synu Marie, nejkrásnější mezi všemi lidmi a radost nebeské říše, přijď k nám a usídlí se v srdci našem a přeměň je v jediné srdce zcela Tobě oddané; zcela zanícené láskou k Tobě. Šťastné ono lůno, jež Tě nosilo, požehnaný prs, kterýž Tě živil; avšak nejšťastnější, jež Tě vždy milovala. O Maria, povždy nazýváme Tě požehnanou a požehnaným plod života Tvého, zehnejž nám také v hojném žehnání milosti zároveň se Synem svým.

Svatá Maria, Matko Boží.

Pros jej v tento milostný, zcela milosrdenství zasvěcený den. Tys jeho vznešená Rodička a protož může Tvá přímluva od Něho vše dosíci. Ach, drahá Máti, myslí na nás, rozpomeň se na nás, Tebe ať jímá milosrdenství k nám a našim potřebám tělesným i duševním.

Pros za nás hříšné.

Rozpomeň se, že jsi také Matkou naší a že musíš tím větší o nás péči míti, čím více my bídní hříšníci, Tvé pomoci potřebujeme. Ach, vypros nám milost pravé kajcnosti, o Maria, a odpuštění hříchů, zároveň pak i opravdovou lásku k Ježíšovi a k Tobě.

Nyní i v hodinu smrti naší.

Vypros mi moudrost, jež osvěcuje, a ducha, jenž by vyznačoval se bázní Boží, vyžádej mi něžnou lásku a milost Tebe následovati v ctnosti. Učiň nás silnými u víře milostí svých rad, v naději naší, v lásce naší, a vnukni nám obrácení se od hříchu nepřemožitelné. Daruj nám konečně vytrvalost v dobrém až ku konci života našeho, a milost zemřítí smrtí spravedlivých v milosti Boží, u přítomnosti Tvé, - Tvého Syna

Ježíše a Tvého ženicha sv. Josefa.
Amen.

(Otče náš, Zdrávas Maria. Sláva Bohu
Otcí, Zdrávas Královno a litanie.)

Pobožnosti o svátcích Páně.

Pobožnosť adventní.

Učiň o Bože, aby v těchto památce Tvého svatého příští na zemi zasvěcených dnech láska má k Tobě a ku všemu dobrému znovu posilněna byla, abych se ode všeho zlého — myšlení, řeči a skutků odvrátil(a) a tak se na Tvé druhé příští, na všeobecný soud hodně připravil(a). Nenech mne pak uslyšeti slova: „Odstupte ode mne, zatracenci do ohně věčného“, nýbrž učiň, by mi platila slova: „Pojďte požehnání Otce mého, vládněte královstvím

nebeským, které vám připraveno jest od ustanovení světa." Amen.

Pobožnost o svátcích vánočních.

Budiž pozdraven a ctěn, nejsvětější Ježíšku, z celého srdce mého. Raduji se z celého srdce z Tvého milostného narození a vzdávám Ti neskonale díky, že jsi se pro mne bříšného člověka vtělil!

V duchu pokory klečím před jesličkami Tvými, klaně(íc) se Tvému přesvatému Božství. Jak srdečně jsi mne miloval, že jsi s nebe sestoupil a slabým nemluvnětem se stal.

Jak veliká byla chudoba Tvá a trpělivost, že jsi se ve chlévě chtěl zroditi a zimu, nahotu, nedostatek a bídu chtěl snášeti: Požehnaná buď Tvá přesladká láska, která Tě s nebe přivedla. Vzdávám Ti díky ve jménu všech lidí, pro které jsi se vtělil. Požehnaný Ježíši, buď pamětliv

všeho, co jsi pro mne učinil a přetrpěl a nenech, by to na mé nebohé duši zmařeno bylo. Prosím Tě pro všecko, co jsi na zemi za mne činil a trpěl, bys mne zásluh svých účastným(ou) učinil a ve věčnou blaženost přijal. Amen.

Pobožnost novoroční.

Nejdobrotivější Ježíši! z celého srdce pozdravuji Tebe v první den tohoto nového roku; přeji si, prosím a žádám, aby se Ti všickni lidé na zemi po celý rok klaněli, aby Tebe ctili, chválili a velebili ze všech svých sil. K novému roku nemohu Ti leč své hříšné srdce dát, avšak jest plno dobrých předsevzetí, že Ti tento rok lépe sloužiti budu. Protož přijmi toto mé ubohé srdce se vším jeho dobrou vůlí, řiď a spravuj je dle svého srdce a božského zalíbení; se srdcem svým obětuji Ti všechna

srdce všech lidí na zemi se všemi duchovními a tělesnými, pozemskými a nebeskými statky ku Tvé stále a věčně trvající chvále, prose(íc) Tebe, bys nám ráčil šťastného nového roku, živým své Božské přízně a milosti, zemřelým ale věčného odpočinutí a blaženosti uděliti. Amen.

Pobožnosť svatopostní.

S hlubokým zármutkem blížím se k Tobě, Božký Vykupiteli, v tomto svatém čase, památce Tvého utrpení a smrti zasvěceném. Ach tyto vážné dny mne upomínají na velikost a vroucnost lásky Tvé k nám hříšným lidem; ony nás pamatují na bolestnou oběť, kterou jsi z dobrovolné poslušnosti k svému a našemu Otci nebeskému pro mé a všech lidí vykoupení jedenkrát na dřevě kříže velkomyslně přinesl; protož

prosím Tě, nenech své přehořké utrpení a smrt na mne hříšném(ě) zmařenu býti! Amen.

Pobožnost velikonoční.

Božský Spasiteli a Vykupiteli Ježíši Kriste! ku spasení a potěšení lidí hříšných jsi trpěl a na kříži zemřel. Tvé mrtvé tělo bylo v nový hrob položeno; avšak sotva počal svítati den třetí, tu naplnil jsi slovo své a vstal jsi z mrtvých.

Pochválen budiž z mrtvých vstalý Ježíši! My Tvoji věřící plesáme nad vítězstvím, kterého jsi nad hříchem, světem a ďáblem vydobyl. Tvoji a naši nepřátele jsou přemoženi a nemohou více uškoditi těm, kteří Tebe se pevně drží a věrně kráčí po cestách Tebou nám ukázaných a připravených. Chválíme Tebe a díky vzdáváme Tobě, všemohoucí Bože, že jsi Ježíše, Syna Svého, Pána a

Spasitele našeho tak oslavil, jej z moci smrti vybavil a tím i nám lidem naději poskytnul na budoucí z mrtvých vstání a život věčný. O té blažené naděje! Kéž by nikdy naší vinou zmařena nebyla; proto Tě prosíme o Bože, uděl nám té milosti, abychom i my z moci ďábla Ježíšem Kristem vybaveni a ze smrti hříchu osvobozeni, starého člověka více neoblekli, nýbrž v rouchu nevinnosti a spravedlnosti, plni horlivosti k dobrému, vždy před očima Tvýma chodili a nikdy více nehřešili, aniž v hříších zemřeli. Amen.

Pobožnost svatodušní.

Ježíši Kriste, Synu Boha živého! Ty slíbil učedníkům svým, že jim Ducha svatého pošleš, kterýž by je učil všelike pravdě. A aj! dnešního

dne splnil jsi všeliké slovo příslibů svého.

Jednomyslně byli všichni učedníci Tvoji shromáždění a milostivé oko Tvé, žehnajíc jich, pohlíželo na ně. Volali k Tobě a volajíce byli vyslyšeni. Duch svatý, kterýž při svatém křtu Tvém na Tebe vstoupil, sestoupil také na ně v hučení větrů a ve stkvělosti plamenův. A stali se z nich lidé noví; stali se z neučených rybářův osvícení učitelé světa, z bázlivých zapíratelů srdnatí zvěstovatelé, ze indlých lidí mocní činitelé zázraků. Ve všech jazycích zvěstovali velikost a slávu Tvou o Bože! zvěstovali odpuštění hříchů, milost k dobrému a život věčný skrze Tebe. Jich duchu, jich moudrosti nemohl žádný v ničemž odolati; co mluvili, vše bylo duchem a životem; co psali, bylo silou a pravdou, která srdce hříšná pronikla

a probudila, aby, dbajíce o své spasení, po Tobě se tázali, v Tebe věřili a skrze Ducha svatého v církev Tvou přijati byli. Amen.

Pobožnosti **ku** **nejsvětějším srdcím** **Pána Ježíše a Panny Marie.**

**Každodenní modlitba k Božskému
srdci Pána Ježíše.**

Pozdravuji tebe, Božské srdce Je-
žíše Krista! živý a oživující pra-
mene života věčného, neskončený
poklade Božství, hořící plamene
lásky Boží! Tys místo pokoje mého
a mé bezpečné útočiště!

O můj lásky nejhodnější Vykupi-
teli! rozpal srdce mé onou horoucí
láskou, kteráž srdce Tvé zcela tráví.
Vlej ony nebeské dary, které z Tvé-
ho srdce vycházejí v srdce mé a
spoj srdce mé tak úzce s Tvým, aby

vůle má vždy dle vůle Tvé se řídila, neboť nic jiného si nežádám, než aby budoucně Tvá svatá vůle byla jediným pravidlem všech mých žádostí a skutkův. Amen.

Modlitba k nejsvětějšimu srdci Marie Panny.

Budiž pozdraveno nejlíbeznější srdce Marie Panny! pozdravuji tě s onou nejhlubší uctivostí a radostí, s kterou tě blahoslavený Heřman pozdravil, modle se každodenně ku tvé cti: „Zdrávas Maria.“ Pozdravuji tě co chrám nejsvětější Trojice a co svatyni Ducha svatého, jemuž se zalíbilo, zvláštním způsobem v tobě příbytek sobě učiniti a své nevýslovné dary v hojnosti nad tebou vylíti.

Budiž pozdraveno, lásky plné srdce za všechno, co jsi v nejuzším spojení se svým Božským Synem

k dokonání tajemství vykoupení lidského pokolení učinilo a přetrpělo. Budiž za to na věky chváleno a velebeno. Amen.

**Modlitba odpustková ku Božskému
srdci Pána Ježíše v nejsvětější
svátosti oltářní.**

Hle nejlaskavější Pane Ježíši, jak daleko Tvá nevyslovitelná láska sahá! Tys mně ze Svého těla a drahocenné krve připravil hostinu, chtě se mi zcela darovati. Kdo Tě pohnul k takové zázračné lásce. Zajistě nikdo jiný, nežli Tvé láskou horoucí srdce.

O velebení hodné srdce mého Ježíše! planoucí ohnisko lásky Boží! v nejsvětější svou ránu duši mou uzavři, bych v této škole lásky se naučil(a) onoho Boha opět milovati, který mně tak podivuhodné důkazy Své lásky podal. Amen.

(Jednou denně 100 dní odpustků Pius VI. Odpustky tyto mohou se i duším v očistci přivlastniti Pius VII. 1818.)

Pobožnost ku cti bolestného srdce Marie Panny.

(Odpustky 300 dní, které i ku prospěchu duší v očistci věnovány býti mohou).

1. Mám útrpnost s tebou, bolestná Matko, Panno Maria! pro onen zármutek, který něžné srdce tvé při proroctví svatého kmeta Simeona pocítilo. Matko milá, pro toto tvé zarmoucené srdce dobud' mi ctnosti pokory a lásky, spasitelné bázně Boží. Zdrávas Maria atd.

2. Mám útrpnost s tebou, bolestná Matko, Panno Maria, pro onu tíseň, kterou tvé něžné srdce na útěku do Egypta a po čas pobytu v Egyptě vytrpělo. Matko drahá, pro toto tvé stísněné srdce dobud' mi ctnosti čistoty a daru umění. Zdrávas Maria atd.

3. Mám útrpnost s tebou bolestná Matko, Panno Maria, pro onu úzkost, kterou tvé starostlivé srdce při ztrátě svého milého Ježíše vystálo. Matko drahá, pro své úzkosti plné srdce dobuď mi ctnosti štědrosti zvláště k chudým a daru smilování. Zdrávas Maria atd.

4. Mám útrpnost s tebou, bolestná Matko, Panno Maria, pro ono zděšení, které tvé mateřské srdce pojalo, když jsi Ježíše nesoucího kříž potkala. Matko drahá, pro toto tvé milující, zděšené srdce dobuď mi ctnosti trpělivosti a daru síly. Zdrávas Maria atd.

5. Mám útrpnost s tebou, bolestná Matko, Panno Maria, pro ono trápení, které tvé něžné srdce přetrpělo, když jsi ve smrtelné úzkosti Ježíšově pod křížem stála. Matko drahá, pro toto tvé ztrápené srdce

dobud' mi ctnosti střídmosti a daru rady. Zdrávas Maria atd.

6. Mám útrpnost s tebou, bolestná Matko, Panno Maria, pro onu ránu, která tvému účastenství plnému srdci kopím způsobena byla, která bok Ježíšův ukrutně otevřela a jeho přelaskavé srdce proklála. Matko drahá, pro toto tvé svaté zraněné srdce dobud' mi ctnosti bratrské lásky a daru rozumu. Zdrávas Maria atd.

7. Mám útrpnost s tebou, bolestná Matko, Panno Maria, pro onu křečovitou trýzeň, kterou tvé milující srdce při polibu Ježíšově přestálo. Matko drahá, pro toto tvé svaté, nejvýš ztrýzněné srdce dobud' mi ctnosti pilnosti a dárů moudrosti. Zdrávas Maria atd.

Slavnosti nejblahoslavenější Panny Marie.

Slavnost narození Panny Marie.

(8. září.)

Pejdůstojnější Panno! jak radostným citem proniknuto bylo srdce zbožných rodičů tvých: Jachyma a Anny, když hlasy do nebes za smilování volajících vyslyšány byly a tys světlo života spatřila! — Aniž tedy já reptati, ani naříkati smím, jestliže nejmoudřejší Bůh, Otec nejlaskavější, začkoli prosím, hned neudělí, jestliže ihned hlas prosící neslyší; neboť Bůh, Otec nebeský, vševědoucí všelike okolnosti

živobytí mého nejlépe zná: a protož jedině Svrchovanému Pánu nejlépe vědomo, kdy a ve kterém čase by mne vyslyšeti, a kdy to, zač prosím, udělití měl. Protož vše Pánu zůstává(íc) moudrosti a dobrotivosti jeho pevně důvěřuji: den vyslyšení z mrákot noci se vyvine. — Přišedší neposkvrněná a nejčistší Panno! na svět vší vady prázdna svět tento jsi opustila, a do lůna nesmrtelnosti a věčné blaženosti se odebrala. Já však v hříchu počat(a), hříchem poskvrněn(a) na svět jsem přišel(šla); ale Bůh, Otec nejhlavnější, této viny dědičné mne zbaviti a na křtu svatém očistiti ráčil. — O nejblahoslavenější Panno! vypros milost, abych dle příkladu tvého tento drahý klenot neporušenosti a ctnosti nepozbyl(a). Tys, jsouc potěšením svých zbožných rodičů, vroucí láskou jsi je milovala. Imne Bůh dobrotivým,

zbožným a lásky hodným rodičům
svěřil, jenž nejprvé se vší snažností
o to pečovali, abych v bázni Boží,
vší moudrosti počátku, vychován(a)
byl(a). O přimlouvej se za mne,
Panno nejdůstojnější, abych rodiče
své vždycky v povinné uctivosti
měl(a), jich napomínání k dobrému
milerád(a) vždy uposlechl(a), a pak
dle možnosti za jich práci a za jich
přičinění jim odplatiti mohl(a);
jich neopouštěl(a), jak nevděčné
dítky činívají, za ně se ve štěstí
svém nestyděl(a), za ně se modlil(a)
a pak někdy po blaženém životě
tohoto skončení s nimi u tebe na
výsostech se shledal(a). Amen.

Slavnost Iména Panny Marie.

(V neděli po narození Panny Marie.)

Nejvznešenější Panno! jak vzácná,
jak důstojná jsou jména, jimiž Církev
svatá tebe obyčejně pozdravuje!

Maria bolestná! tak za přimluvu volajíc, tebe nazývá. A v pravdě, které ženské srdce a kdy tak mnoho hořkosti trpělo jako srdce tvé dvoj-
ostrým sedmeroboletným mečem proniknuté. *Maria požehnaná* mezi ženami! a v pravdě: která osoba tvého pohlaví takových milostí oučastna byla jako ty? Neboť tebe Bůh za nádobu Ducha svatého, za matku syna svého jednorozeného vyvolil. *Panno panen!* A v pravdě: — která panna srdce čistotu, spanilou nevinnost, drahou ctnost, jako ty zachovala. *Matko Syna Božího!* — a v pravdě: — neboť pacholátko, jež jsi dle anděla zvěstování z Ducha svatého počala, byl Ježíš Kristus, Syn jednorozený Otce věčného, Bůh od věčnosti na věky! *Královno nebes!* Neboť vznešená nad všeliká stvoření, korunou nad blesk hvězd se třpytící, stkvíš se Královno slávy u

trůnu všech králů, Pána všech nebeských i zemských mocností. — Těmito vznešenými a důstojnými názvy i já se všemi zbožnými ctiteli tebe panno leskem věčné slávy se stkvoucí, pozdravuji. *Maria sedmero-bolestná!* volati budu, kdykoli hořký kalich utrpení neviditelnou pravicí Božskou mi podáván bude, abych příkladu a šlépějí v trpělivosti tvé následoval(a), a s řízením nej-moudřejším Boha svého spokojen(a) byl(a). — *Požehnaná* volati budu, kdykoli za posilu a za milost hlas volající do výsosti vznášeti budu. *Panno panen* volati budu, kdykoliv nezřízené žádosti vzniknou a pokušení dorážeti bude, aby tímto důvěrným voláním vnitřní i zevnitřní nepřítel nevinnosti poděšen, již více nebouřil, a mně této nejdražší ozdoby zbaviti neusiloval! *Matko Boží!* volati budu, kdykoli k Otci světél

za udělení milosti na přimluvu tvou
 hlasu pozdvihnu; kdykoli srdcem
 vděčným památku drahou jména
 tvého převelebného konati, kdykoli
 tímto voláním, důstojnost a slávu
 tvou zvěstujícím, k horlivému ná-
 sledování příkladu tvých ctností
 vzbuzován(a) budu, abych následu-
 je(íc) šlépejí tvých, někdy až duše od
 těla oddělena bude, s tebou, o nej-
 důstojnější Panno korunou nesmrtel-
 nosti a věčné slávy v říši nadhvězd-
 né ozdoben(a) byl(a), na věky věkův.
 Amen.

Slavnost početí Panny Marie.

(8. prosince.)

Maria byla prosta hříchu prvot-
 ního a již při stvoření svém posvě-
 cena byla duše její, aby jedinou ne-
 poskvrněnou byla matkou jediného
 Syna neposkvrněného, kterýžto na-
 rodil se z ní, aby očistil nás ode

všech poskvrn viny naší. Jak pravdivý a věrný jest Bůh ve slibech svých! S jakou nadějí otcovské péči i zaslíbení jeho důvěřovati volno! Jeho otcovská láska nevystižitelná jest; neboť svět tak miloval, že svého jednorozeného Syna seslati ráčil, aby žádný, kdož věří v něho, nezahynul. A tento jednorozený Syn Boží netoliko Spasitelem naším se stal, nýbrž i za chladnými hroby, jestliže činění vůle Boží pilni budeme, život mnohem blaženější, protože dokonalejší a věčný, v říši nadhvězdne Otce svého nebeského slíbil. A zajisté co slíbil, splní: neboť netoliko všemohoucí, milostivý ale i ve slibech svých neomylný a nejvěrnější jest. Ačkoli tedy chladný hrob před očima se mi otvírá, smrti se neděsím; vždyť kořistí smrti na věky nebudu, nýbrž zvolám: „Vímť, že Vykupitel můj živ

jest a že — poslední (soudný) den ze země vstanu.“ O nejdůstojnější Panno, Syna Božího Rodičko nej-světější ! K tobě se utíkám: vyprosiž před trůnem Božského smilování, kdež leskem slávy ozářena se stkvíš, vyprosiž milost, abych touto nadějí u všech života okolnostech, zvláště v hodině smrti oživován(a) a na cestu k věčnosti posílněn(a) byl(a). Amen.

Slavnost navštívení Panny Marie.

(2. července.)

O nejjasnější hvězdo andělská, Panno Maria! veliká a vroucí bylať radost tvá, když jsi matkou Syna Božího, světa Spasitele se stala, takže jsi touto nejčistší radostí proniknuta, blaženost nebem sobě udělenou s přítelkyní svou Alžbětou sděliti spěchala. I spěchajíc přes hory s chvátáním do Hebronu přicházíš, abys srdce utěšenost v lůno

upřímné a zbožné přítelkyně své
takořka vylila. O jak radovala se,
jak plesala nad blažeností tvou u-
přímná Alžběta! — O přátelství, o
upřímnost, o nelíčená lásko, kdy
pak přestanou lstivé osoby rouchem
tvým se odívati a záštitou tvým ve
svém pokrytství se zakrývati? Kdy
pak zlatý stán svůj uprostřed synů
dcer lidských rozbiješ. Kdy pak se
naplní slovo Božského Spasitele:
„Milujte se vespolek, jakož i já mi-
loval jsem vás.“ O přátelství! Kdy
pak nebýváš pouhým názvem
Tehdáž, když dvě ušlechtilé a zbož-
né duše v upřímnosti o Bohu a o
jeho dokonalostech rozmlouvajíce,
ku ctnosti vespolek sebe vzbuzujíce,
Bohu za udělená dobrodiní vroucí
díky činí: tehdáž, když věrný přítel
s upřímným soudruhem se radujícím
se raduje a s plačícím pláče, tehdáž,
když jedno srdce o ušlechtění druhé-

ho pečujíc blaženosti časné i věčné obapolně pilno bývá.

Neboť toliko ušlechtilé a ctnostné srdce vazbou upřímného přátelství, kteroužto láska ze zlatých vláken se svinovala, časné i věčně spojeny býti mohou. Blaze srdci člověka, jemužto milostivostí nebes přátelství ušlechtilého ctnostného srdce za podíl na světě se dostalo. Otče svatý, Otče na nebesích! na orodování nejsvětější Rodičky Syna Tvého jednorozeného milosti ráčiž uděliti, abych tak ušlechtilou, upřímnou a přátelskou duši našel, jako Maria Panna, abychom v obapolném sebe k dobrému vzbuzování, v stálosti a v dobrém setrvání sebe ponoukajíc, pobožně a svatě živi byli, bychom předcitem blaženého věčného života, jenž právě v nejčistší lásce záleží, již zde na zemi naplnění, v říši Boží úplné lásky s tebou, o nejdů-

stojnější nebes královno, Panno Maria! účastni byli, na věky věkův! Amen.

Slavnost nanebevzetí Panny Marie.

(15. srpna.)

Nejjasnější dennice, uprostřed kůrů nebeských neobyčejnou slávností nade všecku krásu se stkvoucí Panno Maria! vzdálena od hluku světa živa jsi byla v tiché klidnosti a samotnosti po umučení Syna svého, zastavována byvši vzpomínáním sladkobolným i nadějí medoplynoucí jej někdy spatřiti v životě mnohem blaženějším, protože dokonalejším. A aj, doba přežádoucí z věčnosti se vyvinula; — andělé snesše se s výsostí nebes, do stanu věčné slávy doprovodili i tebe! Ozdobená korunou nesmrtelnosti stkvíš se nyní, královno slávy, uprostřed blahoslavených duchů nebeských, povýšena nade

všecky kůry andělské i nad všeliké sbory komonstva převelebného říše Boží králuješ nyní v lesku slávy a důstojnosti co vyvolená a po Bohu nejřednější, takže veškeré pravověrné křesťanstvo nyní co k Matce se utíkajíc, na tebe, o královno slávy s nejhlubší pokorou oči své prosebně upírá! Tak odplacuje všemohoucí světů Pán. Takovou slávou odměňuje svým věrným Otec nebeský. — A protož, o dennice nejskvělejší, Panno Maria! vypros milost před trůnem Božím, abych i já již v tomto pracném životě hojnou odplatu všem věrným zvlášť tam na výsostech nebeských slíbenou, bez přestání sobě připomínal(a). Tam na výsostech ve stáncích odpočinutí, tam není pláče, není bolesti, není hoře, neboť setřena jest všeliká slza. — Tam se chvěje palma přeutešeneho duše poklidu; tam se třpytí

koruna vítězství. Tam hojnost nad-
všelikého dobra, tam ze studnic vod
života věčného proud, z něhož bla-
hoslavené duše rozkoší nebeskou
napájeny jsou! Tamť jest proud
věčné nejčistší lásky Boží, tamť ne-
smrtelnost, kdež se duše věrných a
ve ctnosti stálých shledají, aby
zlatou vazbou neuchylné lásky spo-
jeny s tebou, o Matko veškerého
křesťanstva nejmilostivější, upro-
střed vyvolených Svatých a Světic
Božích se stkvoucí se radovaly na
věky věkův. Amen.

Modlitby

k uctění

jednotlivých svatých.

Na den sv. Antonína Paduánského.
(13. června.)

 Vzezři dnes, o Bože! na milostnou
prostomyslnost a vroucí lásku
svého věrného sluhy Antonína a
nech mne v jeho životě opovržení
světem a věrnost slova Tvého po-
znati a jemu porozuměti, abych se
ničím nedal(a) od Tebe odvrátiti,
ba naopak abych se důvěrně k Tobě
obrátil(a) a podle příkladu sv. An-
tonína na zemi chudého Ježíše ná-
sledoval(a), bych někdy na jeho ne-
pomíjející slávě podílu míti mohl(a).
Amen.

Na den sv. Petra a Pavla.

(29. června.)

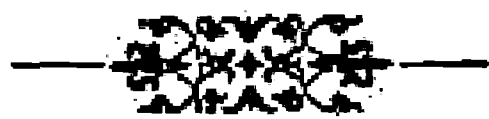
Propůjč, o Pane! bychom na dnešní den, kterýž jest památce mučednické smrti sv. apoštolů Petra a Pavla zasvěcen, — krásný a úpřím-ný úmysl učinili, nikdy a nikdež se neobávali, pravou římsko-katolickou církev, za kterouž krev svou vycedili, svobodně a veřejně vyznávati, bychom někdy od Syna tvého na věčnosti oné odplaty dosáhli, již jsi slíbil těm, kteříž jsou apoštolsky živi a apoštolsky umírají, kde on jako ustavičná hlava církve své s tebou věčně žije a králuje. Amen.

Na den památky všech Svatých.

(1. listopadu.)

Trnu, o Pane! popatřím-li na mdlobu a bídu svou a vzpomínám-li na četné nepřátely, ježto mám přemoci, abych království nebeské vy-

dobyl(a). Nemožné téměř zdálo by se mi vítězství, kdybych neviděl(a) veliký počet oněch před sebou, jež byli také křehcí, jako já, a svět tento šťastně přemohli a nyní se ze svého úplného vítězství před trůnem tvým věčně radují. — Dej, ať v době málomyslnosti na zvěčnělé bratry nezapomenu, ale upamatuj mne v čas silného pokušení na slova svého věrného sluhy: „Jestliže mohli to ti neb oni dokázati, proč bych nebyl(a) s to já?“ abych s důvěrou v jejich mocnou přímluvu srdnatě bojoval(a) až po dokonaném běhu s nimi se radovati a věčně žíti budu. Za to tebe žádám skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitby

k

sv. patronům česko-slovanským.

Na den sv. Cyrilla a Methoda.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nás skrze blahoslavené biskupy a vyznavače své, Cyrilla a Methoda k jednotě víry křesťanské povolati ráčil, dejž prosíme, aby, jež se z přítomné slavnosti jejich radujeme, také skrze zásluhy jejich věčné slávy dojíti zasloužili. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Víta.

Viděli jsme na tobě, svatý Víte, ochránče náš, dvojí boj proti svůdnictví a tyranství ukrutného císaře; od tebe se učíme, že nemá býti kře-

stan ve štěstí hrdým a pyšným a na Boha zapomínati, ale že nemá také v trápení a v soužení mysl a důvěru ztráceti, kormoutiti se a zmálomyslněti; neboť štěstí i neštěstí, radost i žalost, chudoba a blahobyť, zdraví i nemoc — vše pochází z ruky nejvyšší moudrého a slitovného Boha, a vše, příjemné neb nepříjemné, musí jen k našemu lepšímu sloužiti, neboť Bůh jest láska, on nechce, by duše lidská zahynula, nýbrž by všickni života věčného dosáhli. Vyprosám, svatý Víte, bychom všickni náležitě poznali, že jest pouze jedna cesta do nebe vedoucí, pouze jeden cíl, po němž bez ustání toužiti máme, totiž ctnost, nápotom nebude tolik křesťanů, jež by za časné zboží, za hříšnou rozkoš nevinność srdce svého a spasení duše zadali, nápotom by nebylo vlažných, Boha zapoměnlivých křesťanů, žádných

spurných a hrdých, podlých a nepřátelských, mstivých a svárlivých, lživých, křivopřísežných a nespravedlivých, žádných cizoložníkův a opileců, žádných zlodějův a šejdířů, žádných proklínačův a rouhačů, žádných zahálečův a rozhazovačů, nýbrž jeden duch oživoval by všecky lidi, duch lásky a bázně Boží, pokoje, radosti v Bohu, pravé lásky Boží a bližního, peklo bylo by uzamčeno a nebesa byla by přeplněna pravými ctiteli Boha našeho. My k tobě tedy zraků svých k nebi povznášíme, kde se svatý Víte co skvělá hvězda třpytíš v říši věčného oslavení. Světlo tvé svítiž nám na pouti pozemským životem, údolím zkoušení a dosvědčení, by se víra naše nikdy nezvrátila, naděje naše nikdy nezacházela a láska naše nikdy nestydlá, bychom vytrvali v boji proti dorážení satanovu a hříchu a bezpečně se ku trů-

nu Božímu dostali, kdež pak z ruky věčného odplatitele korunu spravedlnosti vezmeme, kterouž Bůh připravil všem těm, jež ho milují. O svatý Víte, ochránče náš, oroduj za nás, bychom byli někdy všichni spaseni. Amen.

Na den sv. Václava.

Díky, vroucí díky Tobě, o můj dobrotivý Bože! vzdávaje, Tebe chválím a velebím, že jsi naší přemilé vlasti tak svaté kníže uděliti a přepodivným svatosti jeho zjevením množství jeho předků našich na cestu života a spasení uvésti ráčil. — Tebe ale, o milý na vždy oslavený kníže! tebe mocný ochranče naší milé vlasti, svatý Václave! z celého srdce prosím, abys i ve své nynější slávě nade vlastí naší bděl, v nížto jsi druhdý tak šťastně a právě křesťansky panoval a Bohu příjemnou

ji učiniti, všemožně se snažil. Vypros nám milost pravého osvětlení, lásky, svornosti, míru a pokoje u toho krále věčného, který tě za tvůj ve ctinosti a svatosti ztrávený a mučednictvím dokonaný život z království časného do království ustavičného blaženstva přijal a oslavil.

Přimlouvej se za nás u Boha, bychom jeho milostí potřebné posily nabývaly příkladného života tvého následovali a po tomto životě skrze přimluvu tvou a skrze zásluhu Spasitele našeho Ježíše Krista tam se dostali, kde ty nás co věrné ctitele (ctitelkyně) své očekáváš. Amen.

Na den sv. Vojtěcha.

O ty svatý biskupe Vojtěše, horlivý pastýři duší; jenž jsi o rozšíření svatého náboženství velikých zásluh sobě nashromáždil, pohany k poznání věčné pravdy vedl, věřící v kla-

nění se trojjedinému Bohu posiloval, avšak od zatvrzelých nevděčníků pronásledován a násilně usmrcen byl; vzbuzuj mne tvůj vznešený příklad, abych se ve svatém náboženství pilně cvičil(a), a tak nábožný, křesťanský život vedl(a), bych milostí Boží cestou k nebesům kráčel(a), jež Spasitel náš všechněm zaslíbil, kteříž až do skonání v dobrem setrvají. K tomu popřej mi, o svatý ochranče vlasti, pomoci své přímlovou svou u Boha, vyjednej milé vlasti a všem nábožným křesťanům požehnání všemohoucího Boha a odvrát od nás všechny tresty, kterých jsme zasloužili skrze hříchy naše. Stůj při nás ve všech potřebách našich, drž nad českou zemí svou otcovskou ruku, jakož jsi se v životě vždy nad ní smiloval, vypros nám stálost a sílu ve spasitelné víře, a vymož u Otce nebeského,

abychom zde v pokoji živi byli a tam s tebou, o mocný ochránče vlasti! moc a slávu všemohoucího Boha hodněji než na zemi chválili a velebili. Amen.

Na den sv. Jana Nepomuckého.

Dobrotivý Bože! kterýž v srdci čistém a pokorném zalíbení máš, a srdce dobré milostmi svými naplňuješ, Tys povolal Jana ku stavu duchovnímu a dal jsi mu hodnost, anaž ještě větší poníženost v srdce jeho vštíplá. Tys mu přikázal pravdu Tvou hlásati a on duchem milosti Tvé posílněn, zkamenělá srdce lidská jako vosk ohněm pravdy přetvořoval. Tys na jazyk jeho položil mlčenlivost a on pro mlčenlivost umřel.

O Bože milosrdný! žádám já Tebe srdcem vroucím skrze zásluhy a přímluvy Jana Nepomuckého, dej

ať i já ctnosti a poníženosti jeho následuji, ať jsem ku bližnímu laskavým(ou) a spravedlivým(ou), chudým ku pomoci nakloněným(ou) bloudícím k ukázání pravé cesty ochotným(ou), ať zarmouceným sirotkům a vdovám ku prospěšnému potěšení sloužím; mně pak uděl tu milost, abych byl(a) v předsevzetí svém vytrvalým(ou) a po smrti s věrným služebníkem Tvým Janem Nepomuckým i se všemi Svatými Tobě se klaněl(a), Tebe chválil(a) a velebil(a). Amen.

Na den sv. Ludmily.

Pozdravuji tebe o svatá kněžno, ochranitelko Ludmilo! ozdobo knížecích žen, zrcadlo nábožných vdov a mocná přímluvkyně za katolické náboženství. Chválím a velebím dobrotu Božskou, že tebe pohankyni paprsky světla nebeského osvítila, a

dospasitelné církve povolala, jížto mocnou podporou tys byla. Ve svém nábožném vnuku, svatém Václavu, odchovala jsi vlasti naší slavného panovníka, kterýž lid svůj milostí a spravedlností oblažil. Prikázání lásky bližního plnila jsi neunaveně oslavená přítelkyně Boží a tvá mateřská láska rozdala denně pomoc a úlevu mnohým chudým. Při upamatování na tvůj Bohu milý život a na tvou násilnou smrt o svatá Ludmilo! uvažuji své veliké štěstí, že od svého narození do církve Ježíšovy přijat(a) jsem a že tvůj svatý příklad tím ochotněji následovati mám, jelikož toho trápení a pronásledování neokouším, v němž jsi ty o svatá matko Ludmilo! tak krásnou oběť Bohu přinesla.

Neustaň za mne se přimlouvati a nepřestávej Boha prositi, by na vlast naši hojné požehnání milostivě

vyléval. O Bože! račiž mne po tomto životě ku svým Svatým přičísti, bych Tebe s nimi na věky chválil(a) a velebil(a). Amen.

Modlitby v rozličných poměrech života.

Modlitba mládence.

 Šemohoucí! osvět a ved mne na nebezpečné cestě mladosti mé, abych od zlého odvrácen, ctnosti a nábožnosti dosáhnul. Posilni mne svou milostí, abych zahálky, počátku to hříchu všeho, se vystříhal, a spíše se v pravého člověka a spravedlivého křesťana vzdělával. Vzdělání to budiž mou snahou, poněvadž naše určení jest, bychom síly duševní užitečnými vědomostmi obohacovali

ctnostmi i nábožností ušlechtovali. Nechej mne tohoto určení mého na zemi dosíci, bych zdokonalením požívati mohl na věčnosti radostí duchovních. Odstraň ode mne náchylnost ku lži a nespravedlnosti, neboť čím více se od pravdy uchyluji, tím nešťastnějším se činím pro věčnost, poněvadž v království Tvém lež i podvod přestati musí, v něm nemají místa smyslné žádosti a náruživosti. Nechej mne poznati, že jen pravda a spravedlnost jsou základem lidského štěstí. Čím více se pravdě blížím, tím šťastnější jest mé sebevědomí. Vím, že přemnozí lidé pravdu a spravedlnost potlačiti usilují a v bludu a předsudcích se do záhuby uvrhují. Vím, že v tomto světě panuje blud a klam, že od svého prvního mládí klamán jsem byl. Osvoď mne smyslných žádostí Ježíši, bych neupadl v nepravost

hry a nestřídmosti v pítí, poněvadž nepravosti ty zvykem se stávají a zvyk pak přirozeností. Odvrát ode mne Vševědoucí! nestydatost, která člověka z jednoho do druhého vrhá hříchu, bych nic nečinil, zač bych se před lidmi a před Tebou styděti musil. Posilni mysl mou a tělo mé, poněvadž jsou nástrojem nesmrtelné duše, neboť smilstvo a nečistota se slabuje nejen tělo, nýbrž ničí poznenáhla všechny síly duševní. Podporuj mne, milosrdný! bych se všeho vystříhal, co mně, křesťanskému jinochu, jest škodným a nebezpečným. Veď mne, vševědoucí! bych očima svýma, ve svých řečech všech a skutcích byl počestným a stydlivým. Jistě chci se všech zlých společností vystříhati, které pro mne morem jsou a jedovatým hadem. Ochraňuj všemohoucí! své slabé stvoření, bych Tvou všemohoucí ochranou

ode všeho zlého · byl ochráněn.
Amen.

Modlitba panny.

Jako květina jenom krátký čas květe a potom vadne, tak jest to také se mnou. Jsem nyní zdráva a kvetoucí, však brzy, snad dříve, nežli se domýšlím, uvadne zdraví a květ mládí mého, poněvadž vše, co tělesné jest, času a hnilobě podlehá. Proto nechci nikdy hrdou a pyšnou býti, nýbrž mírnou a pokornou jako jsi Ty, můj Ježíši na zemi byl. Chci se k Tobě vždy v duchu a v pravdě modliti, bych nikdy v pokušení nebyla uvedena. Božský učitelil Tys řekl svým učedníkům, že jest duch volný ale tělo slabé.

Uděl mi milostivě moci a síly, bych se každé příležitosti ku hříchu vystříhala, bych neupadla v pokušení, ana jsem tvor velmi slabý a

první přestupek ku větším a častějším hříchům vede. Vzbud ve mně ošklivost proti všem skutkům, za které bych se styděti musela, kdyby je lidé viděli, nebo o nich slyšeli. Nenech mne nikdy tak hluboko klesnouti, abych pro okamžitou rozkoš smyslnou svou nevinnost a ctnost, své časné a věčné blaho ztratila. Uč mne, Ježíši můj! že rozkoš světská pomijí, kdo však Tebe miluje, že živ bude na věky. A já bych mohla býti tak zaslepena, že bych čisté radosti duševní zaměnila za smyslnou rozkoš. Měla bych býti tak bláhová, že bych pro časnou rozkoš smyslnou věčných radostí duševních se zbavila. Posilni mne ve velkém boji proti smyslným náruživostem, nedopusť, abych na lichotné a přetvárné řeči zlomyslných a mravně zpustlých smilníků dbala, někuliž abych jim něco

neslušného neb nemravného dovolila. Proto nechci nikdy rychlým tancem neb opojnými nápoji v nebezpečenství se vrhnouti, že bych hřích smilství a nečistoty páchala. Nikdy nechci s osobami druhého pohlaví na tajných místech sama prodlévati, nikdy svůdnými spisy smyslnost svou drážditi, nýbrž volím sobě raději dobrým čtením se vy-cvičiti. Ctnost a stydlivost mají mou nejvyšší okrasou a nejkrásnější ozdobou býti. Podporuj tento slib můj svou všemohoucí milostí, bych jej věrně plnila a vykonávala. Amen.

Modlitba dítek za rodiče.

Nejmilosrdnější! Ty jsi svět tento tak dobře a dokonale k našemu časnému a věčnému blahu a spasení stvořil, všechna dobrodiní a milosti máme prostředně od Tvého milosrdenství. Ty zachovááš naše

dobré rodiče, dodáváš jim síly duševní i tělesné, oni mne ošetřují a živí. Tito dobří rodiče jsou Tvoji zástupcové zde na zemi, osvět, posilni a spravuj je ku všemu dobrému, vlij do mne lásku a poslušnost k nim, bych jejich napomínáním od zlého odvrácen(a) ku ctnosti a nábožnosti veden(a) byl(a). Zachovej je ode všeho zlého duše i těla, ochraňuj je před nebezpečím nemoci, pronásledování a obtížné chudoby. Zachovej je k mému potěšení, k mé podpoře a ukojení mému ještě dlouho, bych ještě často spasitelná napomenutí z jich laskavých úst slyšel(a) a ještě dlouho radostí požíval(a), je v tváři v tvář vidět i a jedenkrát s nimi spojen(a) v říši duchů Tvých s nimi býti a zůstat. Amen.

Modlitba za duchovenstvo.

Božský zákonodárče! jehož vůle jest, aby církev svatá na pevné skále vzdělána, až do skonání světa zachována byla, za kterouž příčinou služebníky své kněze k nám posíláš; uděl vyslancům svým milosti, aby co opravdoví následovníci svatých učedníků Tvých nás svaté pravdě Tvé neporušeně a věrně učili a učice rozšíření a zvelebení Církve Tvé pilni byli. Osvěcuji je v jich vznešeném povolání, aby Božskou pravdu hlásající, v horlivosti své neochabli, aby před všelikými bludy, zvláště od hnusného kacířstva chráněni byli, aby nás ssebou v propast zahynutí nestrhli. Zvláště pak jim buď milostiv, aby čemu učí, především sami zachovávali a plnili, aby všichni věřící, vidouce jich skutky dobré, Tebe Otče! jenž na nebesích jsi, chválili a velebili.

Ale i také nás duchem svým oživuj, abychom je v uctivosti měli, jin poslšní byli a je milovali, aby všichni duchovní představení břímě těžkého úřadu nikoli se žalostí, nýbrž s radostí nesli. Vzdal od nich všecky tajné i zjevné protivníky, všecky lstivé a bezbožné utrhače, a dej, aby rozseté semeno pravdy Božské v zemi dobrou t. j. v srdce naše zbožné padlo a hojných užitků přineslo, skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

Modlitba za biskupa.

Ježíši, kníže biskupů, pastýři a biskupe našich duší! uděl biskupu naší obce všecky ty ctnosti, jakých k jeho a k našemu spasení potřebí. Propůjč, aby bděl nad sebou, nad celým stádem, nad kterým ho svatý Duch Tvůj ustanovil. Budiž jemu vzorem sám, podle kterého by se

řídil, abychom se i my podle něho spravovati mohli. Naplň ho celého svým svatým Duchem, uděl jemu víru, lásku, moudrost a sílu; sešli jemu věrné pomocníky v důležitém spravování našich duší; učiň ho pastýřem podle vůle své, aby jen pro úřad svůj živ byl, ničeho nedoufal a ničeho se nebál, kromě Tebe, tak abychom, až přijdeš souditi pastýře i stáda, stali se jeho korunou a radostí, on pak aby dosáhnul koruny nevednoucí života věčného. Amen.

Modlitba za světskou vrchnost.

O Bože! popřej, abychom pod vrchností, kterou jsi sám ustanovil, poslušně, pokojně a spravedlivě živi byli; uděl jim poslušnosti k Tobě, ku Pánu nejvyššímu, propůjč, aby užívali vážnosti Tebou jim udělené, ku Tvé cti a chvále, a ku pravému

blahoslavenství našemu. Nedopouštěj, aby kdy zapomněli, že na Tvém místě jsou a že i je přísný soud očekává. Učiň je velikými ve ctnosti a bohatými na dobrých skutečích, tak aby Tebe v pravé velikosti věčně patřili a milovali, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba ku sv. břmování.

O můj Pane Ježíši, vím já dobře, čím jsem se Tobě na křtu svatém zaslíbil(a). Mám stále vyznávat víru svou a dle ní živ(a) býti. Toť jest úkolem života mého, a pokud to věrně vyplním, mohu se nazývat pravým(ou) křesťanem (křesťankou) a nadíti se, že se ke mně přiznáš a mně dáš život věčný. Avšak znám i překážky a nebezpečnosti, která mně tuto hrozí. Zlé totiž příklady, nepravé mravy, bohaprázdne řeči, posměch i potupa, všecko to doráží

na mne a usiluje mne učiniti zlým (zlou). A k tomu jsem tak slabým(ou) a vrtkavým(ou), že těžko jest mně samému(é) obstáti a zůstati věrným(ou) křesťanem (křesťankou). Ty však jsi se smíloval nad svými věrnými. Ty jsi seslal apoštolům Ducha svého svatého a posilnil jich u víře, a milost tvá a láska neustává. Ty pomáháš až posud všem, kteří se k Tobě věrně znají a sílíš je posud milostí téhož Ducha svatého. I já k Tobě volám a pokorně Tebe žádám: sešliž i mně téhož Utěšitele, Ducha svatého, aby mne obohatil dary svými a učinil, bych pevně ve Tvé víře setrval(a) a pravý křesťanský život vedl(a). Chci tedy použití k tomu prostředku, který jsi Ty ustanovil a přistoupiti ku svátosti břimování. Dej, o Pane Ježíši, abych hodně tuto svátost přijal(a) a v ní došel (došla) přežá-

doucí milosti Ducha svatého, jenž s Tebou a s Otcem v jednotě živ jest a králuje po všechny věky věkův. Amen.

Modlitba za zemřelé

(zároveň na den všech věrných duší zemřelých.)

Bože, Otče náš na nebesích! velikou oběť jsi ode mne požádal. Ti, kteréž miluji, na hřbitově v temných hrobích odpočívají. Nadarmo po nich patří, nadarmo se po nich ohlíží slzící oko mé! — Však, co činím? kam mne pláč a zármutek zavádí! — Kdo pak zemřelé ode mne odloučil? Ty, o Pane! Posvětiž se tedy vůle Tvá, Otče svatý! Líbám v prachu pokory a poníženosti všemohoucí pravici Tvou. Dovol, abych ty sobě připomenul(a), jenž cestou, kterou každému člověku se bráti uloženo jest, se odebrali. Dokonavše

běh putování na zemi, k Tobě, Otci svému, se navrátili. Památka jejich však v duši mé hluboce jest vštípena. Dosavad jejich pečlivost sobě připomínám. Nevycházíť zmysli mé ani věrnost, ani přátelství jejich. Slzami vděčnosti hrobový jejich pahorek skrápím. Ach! snad na věčnosti za viny na zemi neshlazené trpějí. O můj Bože! odpusť jim a račiž je ssebou smířiti a do lůna věčného blahoslavenství přivésti. Nepatříž na jich provinění, ale na zásluhy neskončené svého milého Syna, Krista Ježíše vzhlédni, an předrahou krví svou je obmyl. Dej, aby neskončenými jeho zásluhami jich viny smazány byly, aby jejich duše vši poskvrny zbaveny, na milost přijaty byly v království Tvém, kdež je zase uzřím, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Křížová cesta.

Přípravná modlitba.

Blahoslavená Panno Maria! Tvá mateřská láska poutala Tě vždy a všude k Tvému milému Synu Božímu. Tys jej ani tehda neopustila, když byl odsouzen k nejnespravedlnějšímu trestu smrti, a těžké dřevo na Kalvarii nesl. I pak, když již Tvůj miláček slavným způsobem na nebe vstoupil, kráčelá's často po Jeho křížové cestě a vzpomínala's s bolestí a zármutkem na přestálé utrpení Jeho i Tvé. Přemilá Matko, dovol, abych nyní v duchu tuto cestu s Tebou konati směl, abych si v duchu představil, co Tobě a Synu Tvému děkovati mám.

Vím předobře, jak velice se o mé blaho staráš, vypros mi z těch příčin milost, abych tuto pobožnost ku blahu duše své vykonal.

I. zastavení.

Ježíš k smrti odsouzen.

I. zastavení.

Ježíš k smrti odsouzen.

M. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Nebo skrze svatý kříž celý svět jsi vykoupil.

Uvažuj, duše křesťanská, jak krvežíznivé volání Židů: Pryč s Ježíšem! Na kříž s ním! mateřské srdce Marie rozrývalo, a jak toto srdce v moře zármutku se ponořilo, když Pilát nejnespravedlivější rozsudek smrti pronesl.

Modlitba.

O přesvatá Matko mého Vykupitele, v soucitu dítěte zpomínám na Tvůj velký zármutek, jenž rozrýval Tvé něžné srdce mateřské, kdy nevinný a vroucně milovaný Syn Tvůj k nejhanebnější smrti kříže odsouzen byl. Při tomto zármutku Tvém a při srdečném soucitu Tvém prosím Tě, račiž se mne ve všech postaveních mého života laskavě ujmouti a o to pečovati, abych pro nesprave-

dlivé odsouzení Tvého Syna Soudce věčného zavržení uchován byl. Otče náš, Zdrávas Maria. Sláva Bohu Otcí i Synu i Duchu sv., jakož byla na počátku, i nyní, i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Ů. Smiluj se nad námi, o Pane.

Ř. Smiluj se nad námi.

II. zastavení.

Ježíš těžký kříž na se bere.

Ů. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

Ř. Neboť skrze svatý kříž celý svět já vykoupil.

Rozjímej, duše křesťanská, že cokoliv Spasitel Tvůj na své křížové cestě trpěl, že to rovným způsobem trpěla i Maria. Ona každý čas s Ježíšem těžký kříž nesla, ona všech bolestí ve svém nitru zakoušela.

Modlitba.

Přeblahoslavená Panno a Matko Maria, kříž Tvého Syna netížil méně Tvá, než Jeho bedra, a přece

neběduješ. Zíráš jen vzhůru k nebi a koříš se v nejhlubší pokoře tajným radám prozřetelnosti Boží. O Matko! kéž bych byl i také já tak velkým milovníkem kříže, kéž bych i já s takou pokorou se podroboval vůli Boha, jako Ty. Vypros mi té milosti, abych ve všem utrpení a ve všech protivenstvích sv. vůli Boží poznával a jí ochotně se podroboval.

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu Otci atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši,

R. Smiluj se nad námi!

II. zastavení.

Ježíš těžký kříž na se běře.

III. zastavení.

Ježíš pod křížem poprvé klesá.

V. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Neboť skrze ev. kříž celý svět jsi vykoupil.

Rozjímej, křesťanská dušo, jak zemdlený Ježíš ponejvrv k zemi těžce padl. Padl tvůj Ježíš, o duše má, a žádný nepodává ruky své, aby povstal, ale bitím a strkáním nutí Její, aby dále kráčel. Považ ale také, že neméně bolestná jest lehkomyšlnost tvá pro nebeskou Matku, když opět do smrtelného hříchu upadáš.

Modlitba.

O Maria! jak zarmouceno bylo srdce Tvé mateřské, když jsi spatřila, že já, dítě Tvé, do těžkého jsem klesl hříchu. Bohužel, i nyní mne tíž mých hříchů k zemi sklání. Ke komu se mám ve své bídě obrátiti? Neznám nikoho, kdo by sou-

citnějším byl Tebe, neznám nikoho, komu bych více důvěřovati mohl než Tobě! Nuže, pomoz mi, Maria! Nerci, že ti jest nemožno, abys mi z bídy hříšnosti mé pomohla. Vím, že všeho dosahuješ, čeho od Boha žádáš. Vím také, že mi pomoci můžeš. Ach, pomoz mi tedy, Maria, pomoz mi!

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu Otci atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši.

Ř. Smiluj se nad námi!

III. zastavení.

Ježíš pod křížem poprvé klesá,

IV. zastavení.

ležíš se svou milou matkou se setkává,

IV. zastavení.

ležíš se svou milou matkou se potkává.

V. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Neboť skrze svatý kříž celý svět jsi vykoupil!

Rozjímej, křesťanská duše, v jaké podobě kříž nesoucí Spasitel svou Matku milovanou potkává. Zuboženého, ano velice zuboženého představovala si Syna svého, ale tak bídného, tak strašlivě zuboženého jak se zrakům jejím zjevil, nemohla si Jej představit.

Modlitba.

Rozpomeň se, přesladká Panno Maria, na nevýslovnou soustrast Svou, jakouž jsi se Synem Svým pocitovala, když s těžkým křížem svým se s Tebou setkal. Jak veliký byl tehdy bol Tvůj! Ach, tak veliký, že lidský jazyk naprosto jej nemůže vyjádřiti, protože ještě nikdy lidské srdce cos podobného nezakusilo. Pro ostrý meč, jenž v této

chvíli duši Tvou pronikl, a pro veškeré strasti duše, jež způsobeny Ti byly odloučením se od Tvého milého Syna, prosím Tě, račiž býti i ke mně soucitnou, zvláště pak tehdá, když duše má od těla se loučiti bude. O Maria, nejmilejší Matko, v hodince smrti mne neopouštěj.

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu Otci atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši!

Ř. Smiluj se nad námi!

V. zastavení.

Šimon Cyrenský pomáhá Ježíši kříž nésti.

Ů. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

Ř. Neboť skrze svatý kříž celý svět jsi vykoupil!

Uvažuj, duše křesťanská, jak mocně srdce požehnané Matky krvácelo, když Šimon se zdráhal, Synu jejímu těžký kříž nésti. Ráda by jej na svá vlastní bedra vzala, aby ulehčení Synu svému zjednala,

ale sluhové soudni a pochopové ji toho nedovolili

Modlitba.

Maria, jak raduji se z toho, že's mou Matkou! Tys měla vždy soucit s lidmi! Čeho mohu já se nadíti, an mojí Matkou jsi. Jakožto Matka, jsi mi po křížové mé cestě více, než Šimon Synu Tvému byl, Ty ulevíš mně všechny obtíže života. Ty nedáš mi klesnouti, aniž bys mne opět pozdvihla. Tys matkou mou, mou mocnou, dobrotivou Matkou. To mně dostačuje. Taková Matka, jakáž Ty jsi, nedopustí, aby se dítě ztratilo.

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu Otci atd.

V. Smiluj se nad námi, o Ježíši!

R. Smiluj se nad námi.

V. zastavení.

Šimon Cyrenský pomáhá Ježíši kříž nésti.

VI. zastavení.

Veronika Ježíšovi roucho k utření podává.

V. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Neboť skrze svatý kříž celý svět jsi vykoupil!

Uvažuj, křesťanská duše, jak lahodilo mateřskému srdci Marie, když Veronika velkým zástupem se podrala, aby Spasiteli svému závoj svůj k utření krvavého potu podala, a jak velice odměnil Pán Ježíš útrpnou lásku její, když svůj svatý obličej v roucho její vtiskl.

Modlitba.

O dobrotivá, přemilostivá Panno Maria, Tys všem zarmouceným láskyplnou utěšitelkou, všem pomoci potřebným mocnou orodovnicí a spomocnicí. Ty předce víš, že mnohý zármutek mnou zmítá, že kolikeré bouře a nebezpečí mne obklopují, Ty také víš, jak chudičký a slabý jsem. Neodnímej mi tedy své mateřské pomoci. Podej mi v tomto

VI. zastavení.

Veronika Ježíšovi roucho k utření podává.

Maria matka dobré rady.

18

slzavém údolí nejen šat slzí, nýbrž rozestří zúplna nade mnou plášť své ochrany. Nelekám se ničeho, jestliže mne za svého chráněnce přijmeš, nelekám se ani šípů zlého ducha, ani smrti, ani soudu.

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu Otci atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši!

R. Smiluj se nad námi.

VII. zastavení.

Ježíš po druhé pod křížem klesá.

Ů. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Neboť skrze svatý kříž celý svět jsa vykoupil!

Uvažuj, duše křesťanská, jak se Maria v nitru svém zachvěla, když svého zomdleného Syna po druhé pod tíhou kříže klesati viděla a Jemu pomoci nesměla.

Modlitba.

Matko plná bolesti! Nebylo Ti dopřáno, abys svému pod křížem

klesajícímu Synu pomocí přispěla. Ale viz! Jiné z Tvých dítek klesá opět a opět k zemi a ještě tu leží, uchváčeno tíží hříchů. Toto nešťastné dítě jsem — já! Ach, jak často upadl jsem opět do předešlých hříchů svých. Maria, Matko! pomoz mi a oroduj za mne, opět kleslého bříšníka! Ty oroduješ za tak mnohé, ano za všechny, kteříž v bídě a nebezpečí postaveni jsou, pros tedy také za mne. Pros, dobrá Matko má, abych dosáhl odpuštění hříchů, pros ale také, abych do svých předešlých hříchů neklesl.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Bohu Otci atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši!

R. Smiluj se nad námi!

VII. zastavení.

Ježíš po druhé pod křížem klesá.

VIII. zastavení.

Ježíš potkává se s plačícími ženami.

VIII. zastavení.

Ježíš potkává se s plačícími ženami.

V. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Neboť skrze svatý kříž celý svět Jsi vykoupil.

Uvažuj, křesťanská duše, jakou útěchou byly slze židovských žen pro Marii. Tyto slze byly jí svědectvím, že Syn její Božský přece ještě u někoho soucitu nalézá.

Modlitba.

O Maria, židovské ženy pláčou nad Tvým mučeným Synem! I z Tvých očí řinou se potoky horkých slzí. Ale já, pro něhož Syn Tvůj trpěl, nemohu plakati! Není tedy ani jiskřičky vděčné lásky více ve mně? Jest srdce mé tvrdší, nežli kámen u mých nohou? Ovšem ne-žádá Tvůj, kříž nesoucí Syn, abych nad ním plakal. Ale proč nepláču nad svými hříchy, jež veškerou bí-

du a všechny bolesti jemu připravily? Maria, útěcho hříšníkův, Matko milosrdenství, vypros mi kající srdce.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Bohu Otci atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši!

R. Smiluj se nad námi!

IX. zastavení.

Ježíš po třetí pod křížem klesá.

Ů. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Neboť skrze Tvůj kříž celý svět byl vykoupil.

Uvažuj, křesťanská duše, jak se při tomto pádu Marie mnohem více zachvěla, než při druhém pádu Syna jejího. Nyní se již obává, že živ více nevstane, že se nevzpřímí. Ona se leká, aby toto klesnutí nestalo se i jeho smrtí.

Modlitba.

Má milovaná Matko Maria, jak často Tě mé ustavičné a opětné upa-

dání do hříchů předešlých bolestí a starostí naplňovalo, že věčného života pozbydu. Ano, sám skoro bych zoufatí měl, pomýšlím-li na svou nestálost, na hrozící mně nebezpečí a na svou slabotu. Ale Matko má, dopustíš snad, abych já, dítko Tvých bolestí, v hříchu zahynul? Nikoli! To není možné. Nuže, pak se chci přituliti zcela úzce k Tobě, s Tebou k Ježíši, Spasiteli svému. Ty mi získáš milost vytrvalosti a povedeš mne pevnou rukou po nebezpečné ponti života do kýženého mi blaho-slavenství.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Bohu Otci atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši!

R. Smiluj se nad námi!

IX. zastavení.

Ježíš po třetí pod křížem klesá,

X. zastavení.

Ježíš o šaty své oloupen.

Ů. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Neboť skrze Tvůj kříž celý svět jsi vykoupil!

Uvažuj, křesťanská duše, jak Maria se chvěla a třásla, když její Syn šatů svých zbaven byl. Tenkrát směla v hořkosti srdce svého volati slovy nevěsty velepiáně: „Bílý a červený jest miláček můj!“

Modlitba.

Ano, panenská Matko, bílý byl miláček Tvůj při zsinalosti smrti, ale i červený byl v obličeji v uzardění studem a v svých ranách. Při obnažení svého syna a při hlubokém žalu srdce, jakéhož jsi nad tím zakusila, prosíme Tě, Panno panen, uchovej nás v nejkrásnější všech ctností, v ctnosti panenství. Nikdo nezná lépe její cenu, jako Ty, a

nikde není jistěji uschována, než pod Tvým ochranným ramenem. Vypros nám milost, abychom zachovali čistá srdce, a připuštění byli k svatební hostině věčného ženicha duší našich.

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši!

Ř. Smiluj se nad námi!

X. zastavení.**Ježíš o šaty své oloupen.**

XI. zastavení.

Křistu Pána na kříž přibíjejí.

XI. zastavení.

Krista Pána na kříž přibíjejí.

N. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

Nebo skrze kříž Tvůj celý svět jsi vykoupil.

Uvažuj, křesťanská duše, nesmírnou bolest, jakouž pocítovala Marie, když Syn ostrými břeby na kříž přibíjen byl. Hluběji vnikal každý břeb do srdce Mariína, než do těla Pána Ježíše.

Modlitba.

Zpomeň, převěrná Matko, jak hrozná bolest pronikla duší Tvou, když jsi první udeření kladivem při přibíjení na kříž svého Syna zaslechla, a pak svého miláčka s rozpjatými rameny, na kříži upevněného, spatřila. Ach Matko! Dětinný soucit chovám k Tvým bolestem, jakýchž jsi tehdá zakusila. Žádám Tě, daruj mi za to svého mateřského soucitu, když trampoty poslední mé nemoci mne na lůžko upoutají.

Nuže, pak stůj při mně a dopřej, abych v rukou Tvých ducha svého vypustil.

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši!

Ř. Smiluj se nad námi!

XII. zastavení.

Ježíš na kříži umírá.

Ů. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

Ř. Nebo skrze kříž Tvůj celý svět jsi vykoupil!

Uvažuj, křesťanská duše, jak Maria po tři hodiny pod křížem svého Syna stojí. Ona zřela jeho úzkost a opuštěnost, ona slyšela jeho sténání a vzdechy, a nebylo jí přáno, aby mu poslední okamžiky života osladila.

Modlitba.

Ach, přemilá Matko Maria, vypros mi přímlovou Svou na konec žití

mého jediný milosrdný pohled a jediný bolestný vzdech z oněch hlubokých a nesčíslných vzdechů, jež Tvůj milý Syn Ježíš vypustil, když po tři hodiny na kříži pněl, aby mé sténání a vzdechy a všechny bolesti v mé hodině smrti umlčněny býti zasloužily.

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu Otci atd.

V. Smiluj se nad námi, o Ježíši !
R. Smiluj se nad námi.

XII. zastavení.

Pán Ježíš na kříži umírá.

Maria matka dobré rady.

19

XIII. zastavení.

Krista Pána s kříže sňali.

V. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši a dobrořečíme Tobě!

R. Nebo skrze svatý kříž Tvůj celý svět jsi vykoupil.

Uvažuj, křesťanská duše, jak Maria mrtvolu Syna svého na svém panenském klíně chová. Mateřskou péčí ohledává jeho sv. tělo. Konečně dožaduje mateřský cit svého práva. I kane slza za slzou na sv. tělo Syna jejího.

Modlitba.

Nejsvětější Matko mého Spasitele! Jaký nevýslovný bol zakusilas v srdci svém, když jsi mrtvého Synáčka na svém klíně chovala a jeho zraněné tělo pozorovala. Ach, kdož by udati byl s to, co as Tvé srdce mateřské tehdá trpělo a mnoho-li přehořkých slzí Ty jsi prolila. Ty je objala Svým mateřským ramenem, přivinulas vroucně k Svému

panenskému srdci, položilas Svou na smrt nemocnou hlavu na jeho zsinalou tvář, an zatím srdce Tvé takou hořkostí naplněno bylo, že všecky hořkostí celého světa s touto porovnatí nelze. Pro toto Tvé utrpení a pro Tvou podivuhodnou trpělivost a odevzdanost do vůle Boží prosím Tě, nejlaskavější Matko má, račiž smrtí od těla odloučenou duši mou božskému Synu Svému představití a při soudu posledním za mne orodovati.

Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Bohu, atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši !

Ř. Smiluj se nad námi.

XIII. zastavení.**Křistu Pána s kříže sňali.**

XIV. zastavení.

Pána Ježíše kladou do hrobu.

XIV. zastavení.

Pána Ježíše kladou do hrobu.

V. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši, a dobrořečíme Tobě!

R. Nebo skrze svatý kříž Tvůj celý svět jsi vykoupil!

Uvažuj, duše křesťanská, jak se konečně musela Maria Panna i od drahé mrtvoly Syna svého odloučiti: S krvácejícím srdcem potáčí se ke skále, v které hrob vytesán byl. V pláči a modlitbě vrhá se před hrobem svého Miláčka na kolena.

Modlitba.

Nejsvětější Matko mého Spasitele, s dětinným soucitem pomýšlím na velikou bezutěšenost, jakouž Tvé srdce zakusilo, když tělo Syna Tvého jednorozeného do hrobu položili a oko Tvé naposledy předmět své nejvřelejší lásky spatřilo. Pro tento nekonečný zármutek, prosím Tě, rozpomeň se také na mne, až i tělo mé v hrobě práchnivěti bude. Ty víš, jak rádo jest dítě u matky své.

Proto neustaň orodovati za mne, dříve dokud u Tebe, své Matky, v nebi nebudu.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Bohu Otci atd.

Ů. Smiluj se nad námi, o Ježíši !

R. Smiluj se nad námi !

Závěrek.

Maria, Matko má, Tys dovolila, abych po boku Tvém, po křížové cestě Tvého Syna, kteráž byla i Tvou křížovou cestou, kráčet směl. Díky vzdávám a prosím Tě, nejmilejší Matko má, račiž mi všech pokladů milosti vydobýti, jakéž s touto pobožností spojeny jsou. A i když toto posvátné místo opustím, tu nespouštěj mne s očí svých mateřských. Ostříhejž a chraniž mne po všech cestách mých, abych i já zdejší křížovou cestu svou šťastně dokonati a k Tobě do nebes se dostati mohl. Amen.

Několik svatých napomenutí Matky dobré rady.

Synu! ty mne nazýváš Matkou, a mne vzýváš jako Matku svou dobré rady; jestliže jest opravdová úcta tvá ke mně, a chceš-li se mi zalíbiti, pak musíš pilný pozor míti na slovo mé, a učenlivě a pilně je skutkem vykonávati. Slyš tedy, synu můj, některá důležitá pokynutí; slyš je, jako by diktovány byly nejupřímnější láskou mateřskou, kterouž živím pro tebe, pro tvé pravé dobro, pro věčnou tvou slávu.

1. Rozpomeň se, že není lepšího dobra na světě, nad milost Boží, protože ona jediná sesílá pokoj a mír v srdce a pojišťuje život spokojený, šťastnou smrt a věčnou blaženost.

2. Není horšího pravého zla na světě nad hřích: chudoba, nemoc, bídy kterékoli nejsou nikterak pra-

vým zlem. Veliké dobro můžeš získati trpělivostí svou, jakož činili světci Boží. Jediný hřích jest pravé zlo, protože uvrhuje svědomí v nepokoj, uvaluje na sebe kletbu a tresty Boží v živobytí, při smrti a na věčnosti.

3. Kdo kráčí po široké cestě pohodlí, zahálky a rozkoší pozemských, vrhá se do zkázy. Kdo chce býti zachráněn, musí kráčet po cestě pokory, trpělivosti a pokání; toho tě ujišťuje můj Božský Syn Ježíš Kristus.

4. Uteč před nebezpečnými příležitostmi. Kdo miluje nebezpečí, v něm konečně zahyne; obzvláště vystříhej se zlých společníkův a špatného čtení.

5. Opovrhuj ctí lidskou. Bůh a ne svět tě bude souditi, a rozhodne o věčném tvém osudu.

6. Vystříhej se neslušného šatu, kterýž jest příčinou pohoršení při každém kroku tvém.

7. Uchraň se každého rouhavého slova a klení; navykni si na místě toho nábožné úmysly vzbuzovati, kteréž povzbuzují bližního, ctí Boha a vydobydou ti jeho přízně.

8. Vzdaluj se hospod a nebezpečných míst jako samých bran pekelných, zvláště pak, jsi-li náchylný k opilství, k neskromnosti a k hře v karty; protože pouhým vstoupením v tato místa upadává se obyčejně do rukou ďáblových.

9. Rozpomeň se, synu můj, abys nikdy neobmeškal vlastních modliteb z rána a z večera. Slyš každého rána s pravou nábožností mši sv. a zabývej se aspoň čtvrt hodiny rozjímáním neb nábožným čtením. Navštív každého dne božského Syna v nejsv. Svátosti oltářní, a do-

provázej jej v průvodu s zbožnou myslí k nemocným.

Přístup často k sv. svátostem, ale s hlubokou úctou a s opravdovým rozpoložením mysle, a každého večera zpytuj své svědomí a pros za odpuštění svých hříchův od Boha, s pravou lítostí v srdci. Svět zasvěcené svátky; a protož se zdrž vší služební práce a obchodu, by bylo odvráceno pohoršení z otevřených krámů. Mimo mši sv. slyš kázání slova Božího a křesťanského cvičení a podílu beř na jiných odpoledních službách Božích.

10. Rozpomeň se konečně, Synu můj, že přemilým mi také znamením pravé zbožnosti jest, když jsi často na mne vzpomeneš, často mne vzývati budeš, ke mně o pomoc se utečeš, a můj obraz navštívíš. Jest ti snad obtížná, Synu, čeho na tobě žádám? Nuž pomysli, že jsem tvou

Matkou, že jest srdce mé stále k tobě obráceno, že tě miluji a že láskou svou tě doprovázím po všech cestách tvých.

A ty bys mohl žítí a dýchatí, aniž bys na mne myslil? Mysli tudíž na mne z rána, když pracuješ, o mně rozmlouvej ku svým dítkám, k svým společníkům, k svému Anděli Strážci.

Jsi-li zmítán pokušením, uteč se rychle ke mně, jestli tě navštěvují křížkové, přijď a sděl mi je.

Jestliže do nějakého hříchu upadneš, ke mně spěšně se uteč: já ti pomohu, tě posilním a zjednám odpuštění. Pomýšlej vždy na mne, o Synu, a utíkej se ke mně. Modli se každého dne s rodinou třikrát Zdravas Maria. Navštív také denně můj obraz, vzpomeň si konati devítidenní pobožnost mých slavností a jakýsi skutek zvláštní mrtvení se v

den vigilie aneb v sobotu. Dej se zapsat do mého bratrstva, mé jméno nesoucího, a přičiň se vykonati své povinnosti s pilností a zbožností.

Pokoj mého srdce přebývejž vždycky v srdci tvém a jeho milost tě vždycky posilujž, abys krácel po cestě k nebesům dle rad mých mateřských, jichž jsem ti tu zanechala. Budiž věren u vykonávání, synu, a já, která jsem stupnicí k nebi, ti pomohu, abys ho dosáhl. Já, jež jsem cestou, povedu tě po ní; já, jež jsem branou, otevru ti ji, a ty vstoupíš tam někdy šťastně, a budeš oslaven královati na věky zároveň se mnou.

Litanie o všech Svatých.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, uslyš
nás!

Kriste, vyslyš nás!

Pane, s nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad
námi!

Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria,*)

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno panen,

Svatý Michaeli,

Svatý Gabrieli,

Svatý Rafaeli,

Všichni svatí Andělé a Archandělé,

Všichni svatí blahoslavených Duchův
řadové,

Svatý Jene Křtiteli!

Svatý Josefe,

Všichni svatí Patriarchové a Proroci,

Svatý Petře,

Svatý Pavle,

Svatý Ondřeji,

Svatý Jakube,

*) Oroduj(te) za nás.

Svatý Jene,*)
Svatý Tomáš,
Svatý Jakube,
Svatý Filipe,
Svatý Bartoloměji,
Svatý Matouši,
Svatý Šimone,
Svatý Tadeáš,
Svatý Matěji,
Svatý Barnabáš,
Svatý Lukáš,
Svatý Marku,
Všichni svatí Apoštolové a Evangelistové,
Všichni svatí Učenníci Páně,
Všechna svatá Nevinňátka,
Svatý Štěpáne,
Svatý Vavříně,
Svatý Vincenci,
Svatý Fabiáne a Šebastiáne,
Svatý Jene a Pavle,
Svatý Kosmo a Damiáne,
Svatý Gervázi a Protázi,
Všichni svatí Mučenníci,
Svatý Sylvestře,
Svatý Řehoři,
Svatý Ambroži,

*) Oroduj(te) za nás!

Svatý Augustine,*)

Svatý Jeronýme,

Svatý Martine,

Svatý Mikuláši.

Všichni svatí Biskupové a Vyznavači,

Všichni svatí Učitelové Církve,

Svatý Antoníne,

Svatý Benedikte,

Svatý Bernarde,-

Svatý Dominiku,

Svatý Františku,

Všichni svatí Kněží a Jahnové,

Všichni svatí Mnichové a Poustevníci,

Svatá Maří Magdaleno,

Svatá Agato,

Svatá Lucie,

Svatá Anežko,

Svatá Cecilie,

Svatá Kateřino,

Svatá Anastázie,

Všecky svaté Panny a Vdovy,

Všickni Svatí a Světice Boží,

Milostiv nám buď; odpusť nám, Pane!

Milostiv nám buď; uslyš nás, Pane!

Ode všeho zlého,**)

Od všelikého hříchu,

*) Orodúj(te) za nás !

**) Vysvobod' nás, Ježíši !

Od hněvu Tvého,*)
 Od náhlé a nenadálé smrti,
 Od oukladův ďábla,
 Od hněvu a nenávisti i ode vši zlé vůle,
 Od ducha smilného,
 Od hromobití a záhubného vichru,
 Od metly zemětřesení,
 Od moru, hladu a války,
 Od věčného zahynutí,
 Pro tajemství vtělení Tvého,
 Pro Tvé přišti,
 Pro Tvé narození,
 Pro křest a svatý půst Tvůj,
 Pro kříž a umučení Tvé,
 Pro smrt Tvou a pohřeb Tvůj,
 Pro svaté z mrtvých vstání Tvé,
 Pro divuplné na nebe vstoupení Tvé,
 Pro přišti utěšitele Ducha svatého,
 V den soudu,
 My hříšníci,**)
 Abys nám odpustiti ráčil,
 Abys nad námi se smilovati ráčil,
 Abys nás k pravému pokání přivést
 ráčil,
 Abys Tvou svatou církev řídit a zach-
 vati ráčil,

*) Vysvobod' nás, Pane!

**) Tě prosíme, uslyš nás!

Abys Náměstka apoštolského i veškeré
církvní řády v svatém náboženství za-
chovati ráčil,*)

Abys nepřátele církve svaté pokořiti ráčil,
Abys císaře a krále našeho ochrániti
ráčil,

Abys králům a knížatům křesťanským po-
koje a svornosti uděliti ráčil,

Abys všemu lidu křesťanskému pokoj a
jednotu dáti ráčil,

Abys nás samých ve své svaté službě
posílniti a zachovati ráčil,

Abys srdce naše toužebností po věcech
nebeských rozvítiti ráčil,

Abys všem dobrodincům našim věčnými
statky odplatiti ráčil,

Abys duše naše, bratří, přátel a dobrodin-
ců našich od věčného zahynutí vysvo-
boditi ráčil,

Abys ourody zemské dáti a zachovati
ráčil,

Abys všem věrným zemřelým odpočinutí
věčné dáti ráčil,

Abys nás vyslyšeti ráčil,
Synu Boží,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpusť nám, Pane!

*) Tě prosíme, uslyš nás !

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš.

Žalm 60.

Bože, ku pomoci mé vzezři: Pa-
ne, ku pomoci mé pospěš.

Zahanbeni budetež a zastydte se:
kteříž hledají duše mé.

Zpět obráceni budete a zastydte
se, kteří žádají mi zlého.

Zpět obráceni a zahanbeni budete:
kdož se nehodě mé posmívají.

Aj pak, jenž hledají tebe: nechť
se radují a veselí v Tobě.

A kdož milují Tvé spasení, ať ří-
kají vždycky: veleben budiž Ho-
spodin.

Já pak nuzný jsem a chudý: Bože, spomozíž mi.

Spomocník můj jsi Ty a vysvoboditel: Hospodine, neprodlévej.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož byla na počátku atd.

Ů. Spaseny učin služebníky své.

Ř. Bože můj, doufající v Tebe.

Ů. Budiž nám, Pane, věží mocnou.

Ř. Před tváří nepřitele.

Ů. Nic neprospívej nepřítel nad námi.

Ř. A syn nepravosti neuškodíž nám.

Ů. Nenalož s námi, Pane, vedle hříchův našich.

Ř. Aniž dle nepravostí našich odplacuj nám.

Ů. Modleme se za nejvyššího biskupa N.

Ř. Hospodin zachovejž ho a oživž a oblažž ho na zemi, a

nevydávej ho v ruce nepřátel jeho.

Ů. Modleme se za císaře a krále našeho N.

Ř. Hospodine, spasena učiň císaře a krále a vyslyš nás v den, v který vzývali jsme Tebe.

Ů. Modleme se za dobrodince naše.

Ř. Pane, rač odplatiti všem nám dobře činícím pro jméno Tvé životem věčným. Amen.

Ů. Modleme se za věrné zemřelé.

Ř. Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

Ů. Odpočiňtež v pokoji.

Ř. Amen.

Ů. Za bratry naše nepřítomné.

Ř. Spaseny učiň služebníky své, Bože můj, doufající v Tebe.

Ů. Sešli jim, Pane, pomoc ze svatyně.

Ř. A se Sionu ostříhejž jich.

Ů. Pane, vyslyš modlitbu mou.
B. A volání mé k Tobě přijď.

Modleme se!

Bože, jehož vlastností smilovati se a odpustiti jest, račiž pokornou modlitbu naši milostivě vyslyšeti a vazeb hříchů dobrovolně nás zbaviti.

Rač, o Pane, na úpěnlivé volání naše ohled bráti a nad námi, jenž hříšnost svou vyznáváme, se smilovati, aby dobrotivostí Tvou žádoucího rozhřešení a pokoje se nám dostalo.

Osvědčuj nad námi nevýslovné milosrdenství své, o Bože, hříchu nás zbavuj a od zasloužené pokuty ochraňuj.

Bože, jenž hříchem rozhněván, ale pokáním ukojen býváš, račiž na prosby naše shlédnouti a metlu hněvu svého, kterou jsme hříchy svými zavinili, od nás milostivě vzdáliti.

Všemohoucí věčný Bože, smiluj se nad služebníkem svým nejvyšším biskupem naším N. a na cestě spasení věčného milostí svou řídiť jej neustávej, aby k tomu, co se Tobě líbí, směřoval a záměry své statečnou myslí vykonával.

Prosíme, všemohoucí Bože, aby služebník Tvůj N., císař a král náš, kterýž z Tvého milosrdenství říše převzal řízení též u veškerých cnostech prospíval; jimiž by skvěle ozdoben nepravostí se vystříhati, nepřátele přemáhati a k Tobě, jenž jsi cesta, pravda a život, v milosti mohl přijíti.

Bože, jenž nám spasitelná vnuknutí dáváš, v nás dobré úmysly vzbuzuješ, a nás k činům spravedlivým pobádáš, uděliž nám, čehož svět dáti nemůže, blahého pokoje, abychom, prosti válečné hrůzy,

v míru živi býti a přikázání Tvá věrně plniti mohli.

Rač, o Pane, ohněm Ducha svatého mysl naši osvítiti a srdce naše k dobrému roznítiti, abychom bezúhonným tělem Tobě sloužili a čistým srdcem Tobě se líbili.

Bože, Stvořiteli a Vykupiteli všech věrných zemřelých, račiž nad dušemi služebníků a služebnic svých se smilovati, aby odpuštění hříchů, jehož na živa se dovolávali, zbožnou přímluvou naší účastni se stali.

Račiž činy naše milostí svou předcházeti a pomocí svou provázeti, aby veškeré modlitby a skutky naše s Tebou se počínaly, a s Tebou počaté dokonaly.

Všemohoucí věčný Bože, jenž nad živými i mrtvými panuješ a nade všemi se smilováváš, jejich pravou víru a pravé skutky znáš, milosrdenství Tvému poroučíme bratry a

sestry své, kteří buď ještě na živu jsou, aneb již na věčnost se odebrali, aby na přimluvu všech Svatých žádoucího odpuštění hříchů dojíti zasloužili. Pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho, jenž s Tebou živ jest a králuje v jednotě Ducha svatého Bůh na věky věkův. Amen.

Ů. Vyslyš nás všemohoucí a milosrdný Hospodin.

R. Amen.

Ů. A duše všech věrných zemřelých pro milosrdenství Boží ať odpočívají v svatém pokoji.

R. Amen.

Sladké Srdce, Mariño, budiž ma záchrana.

Písně kostelní.

Píseň před kázáním.

1. Otče náš, milý Pane, * dej nám Du-
cha svatého, * prosíme, ať se stane, * pro
Krista, Syna Tvého; * ať nás naučí Bož-
ského * pravdu zákona znáti, * proroctví
falešného * pilně se vystříhati.

2. Kriste, jenž jsi věrným svým * se-
slal Ducha svatého, * před věky vyvole-
ným * od Otce nebeského; * račiž nám
této chvíle * téhož Ducha seslati, * aby-
chom Tebe mile * mohli v slovích
poznati.

3. O milý Duše svatý, * rač naším
hostem býti, * jenž jsi v dařích bohatý,
* nemeškej k nám přijíti; * spravuj jazyk
k mluvení, * dej nám dobré naučení, *
nachyl uši k slyšení, * zapal srdce k
věření.

Píseň po kázání.

1. Pochválen buď Pán Bůh náš, *
kterýž nyní nasytil nás * svatým slovem,
* jenž jest pokrm našim dušem, * Allelu-
ja, Alleluja! * Pochválen buď Bůh,
Alleluja!

2. Pochválen buď i Syn Boží, * jenž
jest srdcí našich zboží, * neboť on sám *
skrz smrt navrátil život nám, * Alleluja,
Alleluja! * Pochválen buď Bůh, Alleluja!

3. Pochválen buď i Duch svatý, * jenž
nás učí pravdu znáti * Boha Otce, * jeho
milého Syna. * Alleluja! Alleluja! * Po-
chválen buď Bůh, Alleluja!

Když kněz v neděli před službami Božími
věřící svěcenou vodou kropí:

Kněz: Asperges me! Pokropiž mne!

Lid pokračuje: Do Pane, yzopem a
mine hysopo et mun- očistěn budu: obmějž
dabor: lavabis me et mne, a nad sním zbi-
super nivem deal- len budu.
babor.

Miserere mei, De- Smiluj se na de-
us, secundum ma- mnou, Bože, podle
gnam misericordiam velikého milosrden-
tuam. ství svého.

Gloria Patri et Fi- Sláva Otci, i Synu

lio et Spiritui sancto; i Duchu svatému;
sicut erat in princi- jakož byla na po-
pio et nunc, et sem- čátku, nyní, vždycky,
per, et in saecula až na věky věkův.
saeculorum. Amen. Amen.

Asperges me etc. Pokropiž mne atd.

Ů. Ostende nobis, Ů. Ukaž nám, Pa-
Domine, misericor- ne, milosrdenství své.
diam tuam.

R. Et salutare R. A uděliž nám
tuum da nobis. spasení své.

Ů. Domine exaudi Ů. Pane, vyslyš
orationem meam. modlitbu mou.

R. Et clamor R. A volání mé k
meus ad te veniat. Tobě přijd.

Ů. Dominus vo- Ů. Pán s vámi.
biscum.

R. Et cum spiritu R. I s duchem
tuo. tvým.

Modleme se: Vyslyš nás, Pane, svatý
Otče, všemohoucí věčný Bože! a rač nám
seslati anděla svého s nebes, jenž by chrá-
nil, ošetřoval, zastoupil, navštívil a bránil
všecky přebývající v tomto domě. Skrze
Krista Pána našeho. Amen.

Poznamení. V neděli smrtelnou a
květnou se vynechá; „Gloria“ a opakuje
se jen „Asperges me!“

Od neděle velikonoční až k svatodušní zpívá kněz místo „Asperges me“:

Vidi aquam!

Viděl jsem vodu.

Lid pokračuje: Vycházející z chrámu od pravé strany Egredientem de templo a latere dextro alleluja; a všickni, alleluja: et omnes, k nimžto došla voda ad quos pervenit aqua ta, spasení učinění ista, salvi facti sunt, byli a řeknou; alle-et dicent: Alleluja! luja, alleluja. alleluja!

Confitemini Domino, quoniam in saeculum misericordia ejus.

Oslavujte Pána nebo dobrý jest: nebo na věky trvá milosrdenství jeho.

Gloria Patri etc.

Sláva Otci atd.

Vidi aquam.

Viděl jsem vodu atd.

℟. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, alleluja.

℟. Ukaž nám, Pane, milosrdenství své, alleluja.

℞. Et salutare tuum da nobis, alleluja.

℞. A uděliž nám spasení své, alleluja.

Písně ke mši svaté.

I. Při začátku. Bože, před Tvou velebností * na kolena padáme; * zapal v srdcích svou milostí * oheň lásky

žádáme; * bychom Tebe milovali, * jak
v nebesích andělé, * obět Ti obětovali *
podle Tvé svaté vůle.

Při Gloria. Sláva budiž na výsostí, *
čest a díky vzdáváme, * o Bože, Tvé ve-
lebnosti, * dej nám pokoj, žádáme: * o
Ježíši, kterýž snímáš * tohoto světa viny,
* k sobě do nebe přiveď nás * skrze Svě
drahé rány.

Při Evangelium. Boží slovo ukazuje *
do věčné slávy cestu, * kdo ho slyší a
splňuje, * spěchá k Božímu městu. * Sřav
Ježíši, svou milostí, * abychom vždy plni-
li * slovo Boží s ochotností * a Tobě
se líbili.

Při Kredo. V jednoho Boha věříme, *
Otce všemohoucího; * Stvořitele nebe, ze-
mě, * i v Krista, Syna Jeho, * Duchem
svatým počatého, * z Panny narozeného,
* pro nás na svět poslaného, * v Božství
Otce rovného.

Při obětování. Přijmi tu obět, o Pane,
* skrze ruce duchovní, * kterou nyní po-
dáváme, * a která se promění * v tělo a
krev Syna Tvého, * jak on v pravdě vy-
jevil, * když tuto obět nového * zákona
ustanovil.

Při Sanktus. Svatý, svatý, Bůh náš
svatý, * jenž jest Sabaoth nazván, * Otec,

Syn též i Duch svatý, * od věčnosti mocný Pán! * Plna jsou, Bože, nebesa * i zem Tvé velebnosti, * Hosanna Ti všecko plesá, * zde i též na věčnosti.

Po pozdvihování. Serafíni lásky plni * dolů s nebe astupujte! * Boha svého s námi nyní * v Svátosti zvelebujte: * požehnaný, jenž přichází * v jménu Páně Syn Boží, * od něho milost pochází * tomu, kdo se poníží.

Při Agnus. O Ježíši, nejsem hoden, * bys ráčil přijít ke mně, * však nicméně jen rei slovem, * a jistě uzdravíš mne! * V Tebe věřím, v Tebe doufám, * Tebe nejvyšší miluji, * že jsem zhřešil, oplakávám * a ardečně lituji.

K přijímání. Ty mne k své lásce vzbuzuješ. * o Ježíši nejlepší! * a srdce mé rozpaluješ, * o poklade nejdražší! * když se mně v Svátosti dáváš, * přebývat u mne žádáš, * chudý jsem a přec mne rád máš, * mně i život věčný dáš.

Při požehnání. Bože, požehnej nás všecky, * bychom v lásce trvali, * s Tvou milostí chléb andělský * vždy hodně přijímali. * Ať jsme živi k Tvé cti, chvále, * k Tvému vychvalování; * dej nám zdraví při tom stále * a věčné požehnání. Amen.

II. Na začátku. Před Tebou se kláníme, * Bože na výsosti! * vstup zbožný zpěv, prosíme, * před trůn Tvé svátosti; * rač k nám ze stánku svého, * laskavě hleděti, * když ke cti jména Tvého, * kněz oběť posvěti.

Gloria. Všemocný světa Králi, * jímž žije vše, co jest, * ježž veškerenstvo chválí * měj od nás dík a čest! * Mír, jenž anděly blaží, * rač v srdce naše vliť, * a dej, ať lid se snaží * Tvou vůli vyplnit.

Evangelium. Rozsival sám Syn Boží * své pravdy semeno; * to svaté víry zboží * jest v církvi složeno; * jen církev ukazuje * bezpečnou stezku nám, * kdo tu si oblibuje, * jde k rajským výšinám.

Kredo. Věříme v Boha Otce, * jenž jest a vždycky byl. * On světa jest původce, * slovem jej učinil; * Syn Boží odpuštění * na kříži získal nám, * Bůh Duch, zdroj posvěcení, * má v čistých srdcích chrám.

K obětování. Za našich hříchů tíží * sám sebe Kristus dal; * zde činí, co na kříži * byv rozpjat vykonal. * S ním nás a vše, co máme, * vem, Otče! za oběť! * k darům, jež podáváme, * laskavě s hůry hled.

2. Usmířen dary těmi * uděl své mi-
losti * hříšníkům na té zemi * v nesnází,
v úzkosti, * i dušín, ježto lkají * v očist-
ném trápení, * a všem, kdož věrně dbají
* o svoje spasení.

Sanktus. Pozdvihni k sobě vzhůru, *
o Bože! naši hrud': * jak od andělských
kůří, * tak od nás chválen buď! * „Ho-
sanna na výsoati“ * vše stvoření Ti pěj,
* svět celý ve svornosti * Ti vroucí úctu
vzdej!

Pozdvihování. Křesťané, zaplesejte! *
vám k vůli div se stal, * dík, andělové,
vzdejte, * zem, nebe Boha chval! * Pod
chleba, vína znakem * jest Kristus Ježíš
sám, * ač nepostížitý zrakem, * s oltáře
hledí k nám.

2. Tají se přelaskavý * zde Spasitel a
Bůh, * jenž co Beránek pravý, * sňal vše-
ho světa dlub; * zde hojně nám udílí *
z pokladu milostí, * a tělem svým nás
alí * na pontě k věčnosti.

K přijímání. Vzbud' touhu, drahý Pa-
ne! * po svatém těle svém; * nechť se
nám ho dostane, * než zde se rozejdem!
* popřej, ať všichni spolu, * přechávše
zdejší strasť, * zasednem k Tvému stolu *
tam, kde je naše vlast.

K požehnání. Již oběť dokonána, * k níž nás jsi zavázal; * by všude tak podána, * jak sám jsi rozkázal. * Rač svého požehnání * udělit, Bože! všem, * ať vždy, až do skonání, * jen po Tvých cestách jdem.

III. Předzpěv. Pozdvihni se, duše, z prachu, * zaleť k rajským končinám, * s bázní vzleť, a beze strachu * vstup ve věčné lásky chrám: * vzleť, kde Bůh Tvůj věčný sídlí, * blaží svaté, světice, * a vše kryje lásky křídly * jako plod svůj orlice.

Introitus. Tobě, Pane na výsosti! * s pokorou se klaníme, * srdce plné skroušenosti * v stánek Tvůj přinášíme. * Sejmí s nich, což nečistého, * duch Tvé lásky posvěť nás, * pro zásluhy Syna Tvého * milost Tvá nás bídno spas.

Gloria. Sláva Tobě, velký Bože, * jenž jsi stvořil tento svět, * jenžto voláš slunce z lože, * a rozsíváš jarní květ: * sláva Tobě, Otče, Synu, * s Duchem svatým v jednotě, * a Ty sejmí, shlad' s nás vinu, * v svém nás oslav životě.

Graduale. Ty, jenž dáváš klasům zrátí * jenžto šatíš lilie, * dej se nám vždy lépe znáti, * jak Tě syn Tvůj zjevuje. * Sváté světlo slova jeho * voď nás ve tmách

života, * a života nebeského * svět nám věčná jasnota.

Kredo. Věřim v Tebe vševládnoucí, * jenž vše živly v moci máš, * jenžto láskou všemohoucí * zemi, nebe objímáš. * Věřim v Tebe, Jezu Kriste, * věřim v Ducha svatého, * Církev Tvá sloup víry jisté * a života věčného.

Obětování. Přijmi dary sluby svého, * jež Tvá země zplodila, * ježto láska Syna Tvého * za oběť vyvolila; * a ta oběť buď ti milá * jako oběť Abele, * učiň, by se proměnila, * v tělo, krev Spasitele.

Sanktus. Svatý, svatý! prozpěvují * Tobě nebes kůrové, * velebnost Tvou oslavují * všeho světa tvorové, * moudrost Tvá se v bázni chválí * na zemi i na nebi; * Hospodine! tvorstva králi! * Tebe lid Tvůj velebí.

Po pozdvihování. Plesej duše, Bůh je s námi, * dotkni srdcí svých se strun: * Ten, jenž sídlí nad hvězdami, * mezi námi zvolil trůn. * Kľaňte se mu, zástupové * všech věřících na zemi, * třeste se, o hříšnickové, * Soudece stojí před vámi.

Agnus. Pojdte, věrní, k stolu Otce, * spěšte sem, vykoupení! * Požívejte zde ovoce * k duši svých nasycení. * Ovoce to stromu kříže, * manna rajská, nebes

chléb, * Bůh to, jenž nás s Bohem víže;
* každý jazyk jej velebl

Požehnání. Lid Tvůj, Bože, se ti klaní
* v rozloučení hodině, * uděl, Otče, po-
žehnání * syojí věrné rodině; * žehnej
církvi, žehnej vlasti, * žehnej všemu ná-
rodu, * dej, nám, Dárce věčné slasti! *
ve všem dobrém úrodu.

Písně adventní.

Ajhle Hospodin přijde * a všickni svatí
jeho s ním, * a bude v onen den světlo
velké. Alleluja.

(Po třikrát vždy o tón výše.)

I. 1. Rosu dejte nebesa s hůry, *
oblakové dštěte Spravedlivého, * otevři se
země a vypuť Spasitele.

2. Nebesa vypravují slávu Boží, * a
dílo rukou jeho zvěstuje obloha.

3. Rosu dejte nebesa s hůry, * a obla-
kové dštěte Spravedlivého, * otevři se, ze-
mě, a vypuť Spasitele.

4. Sláva Bohu, Otci i Synu, Duchu
svatému, * jakož byla na počátku, tak i
nyní, * vždycky, i na věky věkův. Amen.

Písně vánoční.

I. Narodil se Kristus Pán, * veselme
se, * z růže kvítek vykvet nám, * radujme

se. * Z života čistého, * z rodu královského, * nám, nám narodil se.

2. Jenž prorokován jest, * veselme se, * ten na svět poslán jest, * radujme se. * Z života atd.

3. Člověčenství naše, * veselme se, * ráčil vzíti na se, * radujme se. * Z života atd.

4. Goliáš obloupen, * veselme se, * člověk jest vykoupen, radujme se. * Z života atd.

III. 1. Nesem vám noviny, poslouchajte, * z Betlemské krajiny, pozor dejte; * [:slyšte je pilně a neomylně:] * rozjímejte.

2. Syna porodila čistá Panna, * v jeslůky vložila Krista Pána; * [:jej ovinula a zavinula:] * plenčičkama.

3. K němužto andělé s nebe přišli, * i také pastýři jsou se sešli, * [:jeho vítali, jeho chválili:] * dary nesli.

4. Anděl Páně jim to sám přikázal, * když se jim na poušti všem okázal; * [:k Betlemu jíti a neprodávati:] * hned rozkázal.

5. Ejhle při Kristovu narození * stal se div veliký v okamžení; * [:nebo noc tmavá se proměnila:] * v světlo denní.

6. Andělé v oblacích prozpěvují, * na-

rození Páně oblašují, * [:že jest narozen,
v jeslích položen:] * oznamují.

7. I my též, křesťané, nemeškejme, *
k těm svatým jesličkám pospíchejme; *
[:Ježíše svého, Pána našeho:], * přivítejme.

8. Vítej nám, Ježíšku, s nebe daný, *
jenž jsi se narodil z čisté Panny; * [:po-
hledni na nás a přijmi od nás:] * tyto dary.

9. S nebe jsi sestoupil k nám z pouhé
lásky, * krásné Jezulátko, kvítku rajský;
* [:jaký jsi spanilý a ušlechtilý:], * celý
krásný.

10. Tak jsi svůj lid sobě zamiloval, *
žeš i pro něj nebe nelítoval, * [:sestoupil
jsi s nebe, abys sebe:] * obětoval.

11. Přijmi ty nábožné dary od nás, *
milostivý Králi a Pane náš! * [:Tvoje pod-
dané, Tobě oddané:] * Ty dobře znáš.

12. Děkujem ti za tvé narození, * kto-
ré nám přineslo vykoupení, * [:na které
jistě čekalo lidské:] * pokolení.

13. Žádáme s srdečnou skroušeností, *
bys nás uvedl do radosti * [:tam, kde
přebýváš, slávy požíváš:] * na věčnost.
Amen.

Písně postní.

I. Již jsem dost pracoval * pro tebe,
člověče, * tři a třicet let, * o bídný bříš-

niče! * Půjdu, půjdu do Jerusalema, *
tam, co o mně psáno, * všechno se vykoná.

2. Řád svůj kněžský složím, * přesta-
nu kázat, * těm bezbožným Židům * o
sobě mluvit; * již jest darmo, jen vy za
mnou pojdte, * učenci moji, * večeradlo
strojte.

3. Ještě jednou s vámi za stolem po-
sedím, * chléb v tělo, víno v krev * svou
vlastní proměním; * na památku svého
umučení * službu vám prokáži * v smut-
ném rozloučení.

4. Kam se obrátit mám? * Již mne
Jidáš prodal, * můj vlastní učeník, * Židy
na mne svolal, * ti mne najdou, * když
se u modlení * krví potit budu * pro vaše
spasení.

5. Tu žádné naděje * mítí víc nebudu,
* v těžkostech velikých * postavený budu.
* Mé vzdychání platno nic nebude! *
smutná jest duše má, * až mi k smrti
bude.

6. Zlá rota nelidská * již mne polapi-
la, * když mě Jidášova * ústa políbila. *
Již jsem svázán ukrutně provazy * sem
tam mnou házejí, * na zem porážejí.

7. Až, již jsem přiveden * na soud k
Annášovi, * odtud mne povedou * ku

Kaifášovi; * a tu všickni falešně žalují, *
všickni perou, bijí * a biči mrskají.

8. Korunu trnovou * na mne přistrojili, *
převelmi špičatou, * na hlavu vstavili; *
ach nastojte, již krev teče, * ach kolik
tisíc ran * mám pro tě, člověče.

9. Tu křiví svědkové * před Pilátem
svědčí; * Pilát, Židé všickni * rádi jsou
té řeči; * a protož hned „Ukřižuj!“ vola-
jí, * ať se brzo stane, * tak všickni
žádají.

10. „Raděj propustíme * lotra Barabáša,
* než abychom měli * živého Ježíše, *
kteréhož my na smrt chceme vydati; * my
ho chceme dáti * raděj křižovati.“

11. Řekl Pilát Židům: * „Hle, člověk
nevinný! * žádněť nenalézám * smrti na
něm viny.“ * „Pryč s ním na kříž!“ *
vzkřikli ti zlosyni. * „Krev jeho přijď na
nás * i na naše syny!“

12. Král slávy nebeské * již se na
smrt běře, * o duše křesťanská, * považ
tu tíž kříže! * Svaté nohy již pod ním
klesají, * nemohouce dale, * Židé ho
kopají.

13. „O horo vysoká, horo Kalvarie! *
cesto kamenitá! * o jak dlouhá chvíle! *
Již nemohu mdlobou kříž unést, * ach,
Šimone, pomoz * na horu donést!“

14. „Svůj kříž s sebe složím, * na nějž rozedrané * tělo mé přibijí * ukrutní katané; * mezi lotry tu budu viseti, * za horšího držán * jich více trpěti.“

15. „Již visím na kříži * a žalostně volám, * se svou milou matičkou * bolestně se žehnám, * ji poroučím Bohu Otci svému, * a na starost dávám * Janovi věrnému.“

16. „I s tebou se žehnám. * o hříšný člověče, * pro tě krev poslední * z boku mého teče; * jestli ke mně máš srdce upřímné, * požel, ach polituj * mé smrti nevinné.“

17. „Celý jsem život svůj * tvé duši věnoval, * všecku krev vycedil, * nic jsem nelitoval: * teď umírám, * bych zcela tě spasil.“ * A nakloniv hlavy, * svou duši vypustil.

18. Každý křesťan považ, * polituj Ježíže, * máš mít otevřenou * bránu věčné říše, * do kteréžto jestli chceš přijíti, * umučení Páně * bled' v paměti mítí.

19. Již ten nynější čas * bled' činit pokání, * můžeš v něm nabytí * hříchův odpuštění. * Umři s Kristem, * zanech zlých žádostí, * tak dočkáš vzkříšení * a velikou radostí. * Amen.

II. 1. Matka pláče, ruce spíná, * ach můj Bože rozmilý! * Božského jejího Syna * kati na kříž přibili. * V této přežalostné době * chce umřít s Ježíšem, * bledá na zem klesá v mdlobě, * líto jest Marie všem. * [:O bolesti, o žalosti * srdce tvého čistého, * ach ty naše nepravosti * vbodly meč ten do něho.:]

2. Nyní vzhůru pozdvihuje * pláčem oči zkalené, * a zas kvílí, když spatřuje, * nohy, ruce zraněné; * ruce, které líbávala, * které vždycky žehnaly, * nohy, které vidávala * k ubohým jak spěchaly. * [:O bolesti atd.:]

3. „Žizním“, prosí umíraje, * matka nesmí k dítěti! * každý kat mu vzhůru laje, * ona musí slyšet! * Velké bídy nesem sice, * bolesti my trpíme, * ta však nevýslovně více, - nad kteroužto kvílíme. * [:O bolesti atd.:]

4. „Proč jsi opustil mne, Otče!“ * těžce voláš, Ježíši! * O Marii přehluboce * bodá bolest nejvyšší: * vidí sebe opuštěnu * od synáčka milého. * vidí sebe povrženu * pro Tvou smrt od každého. * [:O bolesti atd.:]

5. Jehož někdy s pečlivostí * po Sionu hledala, * toho ji teď s ukrutností * Kalvarie odňala! * Již na kříži dokonává *

všecka její naděje: * Ježíš ducha odevzdává, * kam se matka poděje! * [:O bolesti atd.:]

6. Janovi jest poručena, * ale Jan sám opuštěn! * jeho mysl jest zraněna, * že jest Ježíš umučen. * Jan, ta dušička milostná, * **bořce** musí kvíleti; * kdož tě tedy přemilostná, * kdo tě bude těšiti? * [:O bolesti atd.:]

7. „Otče! přijmi ducha mého, * nebo vše jsem dokonali!“ * byla ještě slova jeho * a pak ducha odevzdal. * Duše jeho k Otci vešla, * Marie však viděla, * jak mu svatá hlava klesla, * a žalostí kvílela. * [:O bolesti atd.:]

8. Již neměla žádné síly, * přec se ještě vzchopila, * a v tu hrůzyplnou chvíli * novou hrůzu spatřila. * Srdce jeho probodeno, * s vodou krev se vylila. * „Ach, kéž mně tak učiněno! * ruce lomíc pravila. [:O bolesti atd.:]

9. Potom s kříže dolů sňali * tělo svaté k pohřbu, * matce na klín pokládali * poraněné od hřebů, * Tuhé oudy, bledé líce, * nejsi sobě podoben! * Ran krvavých na tisíce, * Jezu, ty jsi zohaven! * [:O bolesti atd.:]

10. S Marií chceme plakati * nad našimi vinami; * k té bolestné chceme lkáti:

* Ach smiluj se nad námi! * Abychom se
z hříchů káli, * pro něž Ježíš křížován, *
bychom došli tam té chvály * kde Bůh
věčně milován. * Pro bolesti, pro žalosti
* srdce tvého svatého, * vypros, matko
skroušenosti, * bytu v nebi blahého. Amen

III. 1. Stála matka bolestí * podle
kříže plakající, * na němž Syn milený
pněl. * Ji v srdci skormouceném, * pře-
žalostném, zarmouceném, * břitký meč u-
bohé tkvěl.

2. O jak smutná, jak skličená * byla
ona vyvolená * Matka Boha živého! * jak
slzela, jak kvílela, * jak želela, an viděla
* muka Syna milého!

3. Jestli člověk, an v žalosti * Krista
matku bez lítosti * byl by v stavu viděti?
* By necítil také bolu, * útrpností * pojat
spolu * vida ji tak želeť?

4. Ach pro vinu hříšných lidí * Syna
svého v mukách vidí * biči krutě mrskati:
* vidí Syna mileného * utrpěti zrazeného,
* vidí jej umírat!

5. „Ajta!“ matko, lásky zdroji, * ne-
chť žal mne s tebou spojí, * nech mne
s tebou plakat! * Vnukni lásku srdci mé-
mu, * dej mi lásku k Synu tvému, * mi-
lost Otce získati!

6. Svatá Matko, rač to dáti, * necht
mé srdce rány sklátí, * jimiž Syn mne vy-
koupil! * Syna tvého ztrápeného, * vůli
jeho mučeného, * bych bolesti podstoupil.

7. Nech mne s tebou slzy ronit, * v
utrpení hlavu klonit * s Kristem ukřížo-
vaným! * Ať u kříže s tebou stojím, * v
nářeku se s tebou spojím * nad Synem
milovaným.

8. Panno, prostá každé hany, * Panno
naše všechny panny. * nechtěj mne oslyše-
tí! * Umučení, usmrcení * mne bříšníka
za spasení * nech mne znovu snášeti!

9. Nech mne nést muk jeho tíže, *
opojit se blahem kříže * nech pro lásku
k Synovi! * Ji rozpálen, ji popuzen, *
nechat, svět až bude souzen, * jsem pak
smířen Pánovi!

10. V pokušení kříž mne braniž, *
Kristus mne svou smrtí chraniž, * kříž mi
budiž pevný štít! * A kdy smrt to tělo
zruší, * dej milostná, dej mě duši * do
nebeské slávy vjíti! * Amen.

Píseň při křížové cestě.

Úvod. Rozjímej, křesťane, * přesvaté
tajemství * Kristovy oběti * pro naše bře-
ženství; * pojd' na horu, * kde pro tvoje
viny * trpí a umírá * Syn Boží jediný.

1. zastavení. Kristus Pán modle se *
zajat byl v zahradě, * k smrti byl odsou-
zen * u nejvyšší radě: * Pilát ortel *
stvrdil a prohlásil, * Pán se mu podvolil,
* by lidstvo vše spasil.

2. zastavení. Již ntesán je kříž, *
jejž slávy král chce nést, * by na něm
zahladil * v své krvi hříchů trest: * již
ukládá * Spasitel, Pán Ježíš, * na svoje
rameno * tu hroznou dřeva tíž.

3. zastavení. Utýrán, uplván, * bičív
umrskán, * velice potupen, * na horu krá-
čí Pán; * ach, nesmírně * svírá Ho kříže
kmen, * a k zemi klesá Pán * vahou tou
přemožen.

4. zastavení. Pán sebrav sílu svou, *
vstal a dál odchází, * tu Jeho Matička *
u spěchu přichází, * a Ježíše, * své dítě
jediné * vidí tu k bolestné * jít smrti
hodině.

5. zastavení. Vidouce katané, * že
Kristus pod křížem * podléhá cesty té *
velikým obtížem, * Šimonovi * dali na ra-
meno * památné Kristovo * přetěžké
břemeno.

6. zastavení. Krev s potem smíšená *
proudí se bohatě * po čele velebném * po
tváři přesvaté. * Veronika k Pánu se ubírá
* podává šat Jemu, * Pán líce utírá.

7. zastavení. Ach, jak je předlouhá * bolestná tato pout, * tělesné síly již * nemohou vystihnout; * aj, Pán znova * na tvrdou zem klesá, * nad pádem tím trnou * země i nebesa.

8. zastavení. Ženy, jenž stály tu * na průvod hledíce, * plakaly v srdci svém * pohnuty velice. * Pán k nim volá: * Nad boly nad mými * neplačtež; nad syny * zaplačtež nad svými.

9. zastavení. Pán hrozně utýrán * na horu dochází, * aby tam v největší * umíral nesnázi; * na té cestě * k přesvaté oběti * pod křížem přetěžkým * klesnul zas po třetí.

10. zastavení. Na hoře Golgotě * trhá Mu s těla šat * bez úcty, bez citu * pohanský krutý kat. * Pán přesvatý * stojí tu obnažen, * valnému zástupu * na odiv postaven.

11. zastavení. Na dřevo na tvrdé * ťady své ukládá, * k mučení své ruce. * své tělo podává; * kat hřeb žene * do rukou, do nohou, * a rány kladiiva * strašně zní oblohou.

12. zastavení. Na kříži v bolech pni * dlouhé tři hodiny, tam jemu po boku * pnějí dva zlosyni. * Hlavu skloniv * Pán

ducha poroučí * Otci na nebesích, * duch
s tělem se loučí.

13. zastavení. Tělo to, jehožto * smrti
vše zhojeno, * ztrápené Matičce * na klín
je vloženo; * a ta rány * Synáčka sčíta-
la, * slzou svou obmyla, * a vroucně
líbala.

14. zastavení. Pak tělo přátelé * se
srdcem bolestným * v plátno zahalili, *
způsobem počestným * v hrobě novém, *
do skály tesaném, * složili a hrob ten *
zavřeli kamenem.

Píseň velikonoční.

Introitus. Základ církve jest na skále,
* nemůže být zrušena, * trvat bude ne-
ustále * pevná, nepřemožena. * Zaklada-
tel její vstává * a vychází z hrobu bran.
* Kristus světu důkaz dává, * že jest
všakých říši Pán, * [:že jest všakých
říši Pán.:]

Gloria. Pějte sbory, alleluja * po všech
nebes výšinách, * pějte, lidé, alleluja * po
všech země nížinách. * Přemožen jest lid-
stva škůdce, * jenž rozšíval rozbroje, *
z hrobu spěje k nám náš vůdce, * [:nesa
blaho pokoje.:]

Evangelium a Kredo. Kriste, jenž jsi
roven Otci, * roven Duchu svatému, *

přispěj mile ku pomoci * věrou ducha
lidskému! * Vylej milosti své drahé * v
srdce hojnou zásobu, * bychom také v
žiti blahé * [:směli jíti ze hrobu:]

Obětování. Přijmi, Bože! z ruky sluhy
* chléb a víno k oběti, * přijmi srdce a
jich dluhy * nepřivod' si k paměti; * pro
nás zemřel jsi na kříži * a pro nás jsi z
hrobu vstal, * protož vinu, jenž nás tíží,
* [:smaž v své krvi, tresty vzdal:]

Sanktus. Ať ve srdcích láska vzrůstá
* k Tobě, lidstva příteli! * ať jsou hodna
naše ústa, * zpívat v závod s anděly. *
Svatý jsi, o nebes Pane, * svatý — Kriste
vítězný, * obloha Tvou slávou plane * [:i
květ hájů líbezny:]

Po pozdvihování. Pán přichází, ten,
jenž z hrobu * vyšel v slávě přeskvoucí, *
rozpukly se v onu dobu * skály divem
trnoucí; * nuže, srdce, zachvějte se * ve
posvátném úžasu, * otevřete se, an Pán
nese * pomoc, sílu k zápasu. * Alleluja,
alleluja.

Při Memento. Do pekel se pohřzuje,
* hledá otce zajaté, * křížem svým je vy-
chvacuje * z ďábla říše proklaté, * Kriste!
vzpomeň také duší * přátel našich mile-
ných, * zahlaď, co jich pokoj ruší, * spoj
je s sbory blažených. * Alleluja, alleluja.

Při přijímání. Zůstaň s námi, drahý Pane! * jdemeš Tvému ku stolu. * dej chléb, jehož nebešťané * lační v úcty plápolu; * duši smej v svých prsou ráně, * ať smí přijmout tělo Tvé, * závazek dej smrti bráně, * že nás přijmeš v lokty své. * Alleluja, alleluja.

Ku konci. Přijdeš jednou zase v moci, * v slávě, v kruhu andělů, * a tu vzkřísíš z hrobu noci * k žití sbor svých ctitelů; * nuž buď strážcem našich kroků, * a je cestou k nebi říd, * v onen den pak k svému boku * přiviň milostně svůj lid. * Alleluja, alleluja.

Písně na křížové dny.

I. 1. Přísný soudce všech hříšníků, * Otče věrných služebníků! * jenž v nebesích panuješ, * tresceš a odměňuješ!

Ach, vyslyš naše modlení! * odvráť od našich stavení * mor, hlad, vojnu, soužení! * dejž nám chléb každodenní!

2. Každý den všemu stvoření * Ty stačíš dát vyživení; * nebs nesmírně bohatý * a Bůh plný dobroty! * Ach, vyslyš atd.

3. Jenom z tvého přičinění * dať se naše těžení, * pole se zelenají * a užitek dávají. * Ach, vyslyš atd.

4. Ty sám slunečnost zřizuješ, * Ty zem deštěm ovlažuješ, * Tys hospodař pečlivý, * otec všech milovaný. * Ach, vyslyš atd.

5. Tenkrátě jenom ustáváš * a nám svých darů nedáváš, * když Tě pohnem k přisnosti * hříchem a nepravostí. * Ach, vyslyš atd.

6. Když zem stvrdlá suchem chřadne * a strom v létě vedrem vadne, * když mokrem hnijí luka, * hřích náš tresce Tvá ruka. * Ach, vyslyš atd.

7. Když hmyz škodný se plemení, * strom hryže, škodí osení, * dle Tvé vůle se děje, * trest za naše hříchy je. * Ach, vyslyš atd.

8. Když častý déšť, přival velký * kazí obilí a louky, * činí Tvá spravedlnost, * kará naši nepravost. * Ach, vyslyš atd.

9. Když při velkém parnu letním * všecko stlučeš krupobitím, * co na poli zrostlého, * jest metla hněvu Tvého. * Ach, vyslyš atd.

10. Když hřmí nebe a hrom tříská, * když oheň se všech stran blyská, * tehdaž teprv proniká * strach Tvé moci hříchníka. * Ach, vyslyš atd.

11. Když nejvíce rána morní * místa prázdnil, hroby plní, * šetříc na pro-

vinění * Tvých nevděčných stvoření. * Ach, vyslyš atd.

12. Když vojna lidi shlazuje, * oheň pálí, hlad sužuje, * tenkrát tě k přebli-vosti * pohnulý naše zlosti. * Ach, vy-slyš atd.

13. A když nám padá dobytek, * čím též hyne náš užitek, * jen břich náš na něm tresceš, * a jenom nás pokárat chceš. * Ach, vyslyš atd.

14. Ve všem jsi pán spravedlivý, * chceš pak vždy být milosrdný, * jen když my nebhřešíme, * ale dobře činíme. * Ach, vyslyš atd.

15. Abys nám svou moc ukázal, * za času Josefas poslal * sedmero let ourod-ných, * a tolikéž neplodných. * Ach, vy-slyš atd.

16. Za času Achaba krále * kárala přísne Israele, * nedal jsi půl čtvrtého * roku deště žádného. * Ach, vyslyš atd.

17. Zdálo se, že se zavřelo * nebe, by již nepršelo, * to pro modloslužebnost, lidu tvého nevděčnost. * Ach, vyslyš atd.

18. Tenkrát předivným způsobem * Eliáše sytils chlebem, * když hlad všude panoval * a lid hříšný sužoval. * Ach, vyslyš atd.

19. Pak jen na pravé pokání, * Eli-

áše přimlouvání * oblohu jsi otevřel,
 * by déšť zas na zem přšel. * Ach,
 vyslyš atd.

20. Pohniž i teď k smilování * Tě,
 Pane, naše pokání, * jestli pro nepravosti
 * seslals tak bídné časy. * Ach vyslyš atd.

21. Necht' anděl již schová meč svůj *
 a přestane kárat lid Tvůj, * když již hří-
 chů želíme * a vše zlé opouštíme. * Ach,
 vyslyš atd.

22. A teď plni důvěrnosti * půjdeme
 hledat své živnosti, * Ty Pane, nám po-
 žehnej, * a zemi ourodu dej. * Ach, vy-
 slyš atd.

II. 1. Slyš, o Bože, s nebe svého *
 prosby lidu nábožného, * slyš svých dítek
 vroucí hlas, * neopust' nás v strastný čas;
 * Dej nám teplo, zemi sylažuj, * požehná-
 ním svým obdařuj * nás i naše živnosti, *
 pomoc sešli s výsosti!

2. Vzdávajíc zemi símě, * rádi nesem
 práce břímě, * rozkazem Tvým pracujem,
 * v Tebe se důvěřujem. * Dej nám
 teplo atd.

3. Všecko toho světa zboží * jen Tvou
 milostí se množí; * neb Ty jsi ten jediný,
 * který žehnáš plodiny. * Dej nám
 teplo atd.

4. Zrna mohou lidé síti, * vzrůstů však

Ty sám jen přítí. * Žádný vši svou moudrostí * nedá listku bytosti. * Dej nám teplo atd.

5. Skvostně polní kvítí zlatíš, * zvířátka též krásné šatíš, * o vše máje péči sám: * Otče, chleba dejž i nám. * Dej nám teplo atd.

6. Chraň nás před tím smutným pádem, * ať nemožeme se hladem; * hlad vždy bývá průvodcem * vojnám, moru, nemocem. * Dej nám teplo atd.

7. Ač my nejsme Tvé milosti * hodni pro své zavadnosti, * litujícím viny nám, * dobrý Bože, odpusť sám. * Dej nám teplo atd.

8. Chceme se vždy přičiniti, * svatou vůli Tvou plniti, * darů Tvých a milosti * užívatí s moudrostí. * Dej nám teplo atd.

9. Když Tvé rámě svými hromy * skály drtí, tříští stromy, * když den zatmí černá noc, * měj nás v stráží Tvoje moc. * Dej nám teplo atd.

10. Dobře jest, co činíš, Pane! * Necht jen Tvá se vůle stane. * Vše nám vždycky prospěje, * nesklame nás naděje. * Dej nám teplo atd.

O na nebevstoupení Páně.

1. Vstoupil Kristus vzhůru * z světa nízkosti * k Bohu Otci svému * nebes výsosti. * Tam již odpočívá, * rozkoš má, * s přemilým Otcem i Duchem; * Bůh v moci jeden.

2. Již odplaty došel * v svém člověčenství, * nebeské cti, slávy * za poslušnosti: * že jest s nebe sstoupil, * se snížil, * k vůli Otcově by byl v světě, * v bídném životě.

3. Po takové práci * již se raduje, * z koruny vítězné * Otci děkuje, * již ho obdaroval, * když se bral * po oběti k svému Otci * zas na pravici.

4. Tam se mu radují * svatí andělé, * spolu prozpěvují * vždy k jeho chvále * všickni hlasem svorným, * pokorným: * Aj Beránek, * jenž sám jeden * je slávy hoden.

5. Radujtež, se věrní * lidé kající, * jsouc jeho poslušni * a s ním trpící; * že jste zvelebeni, * zvýšeni * v svém člověčenství skrz božství * Pána Ježíše.

6. I vás žádá vzkřísit * z hrobu temnosti: * naději vám částku * dal své slavnosti: * byste z víry živi * s ním byli, * čekajíc jeho slavného * s nebe vrácení.

7. O láske nestihlá! * plná moudrosti,
* nikdy nenadálě * také štědrosti! * čím
se oplatíme, * nevíme, * dej se nám chvá-
lit a slavit * vždy bez přestání.

8. Pomoziž nám, * dej jít * tou cestou
úzkou, * spravedlnost činit * z víry vše-
likou, * kterou se napřed bral, * příklad
dal * Tvůj syn milostný, poslušný, * v
trpělivosti.

9. Abychom za ním jdouc, * přímo
kráčeli, * na jiné nehledíc, * ovoce nesli;
* naději odplaty, * cti, slávy * s Tvým
milým Synem, stále rcem: * Sláva mu!
Amen.

Píseň svatodušní.

Na začátku. Kristus seslal Těšitele *
apoštolů rodině, * aby stáli vezdy vřele *
k službě Bohu povinné; * splyň i na nás,
Dárce ctnosti, * rozži plamen kajcnosti,
* zruš v nás hříšné návyky, * rozvaž k
chválám jazyky.

Gloria. Na obloze v slunci davů * pějte
sbory blažené: * Bohu pějte dík a slavu,
* že dal dary plamenné; * a ty Duše,
Dárce lásky, * utuž v světě míru svazky,
* ať jsme všickni jedinou * blahou Páně
rodinou.

Evangelium. Přijď, o přijdiž, svatý

Duše, * a náš rozum osvěcu, * k slovům
Páně dáme sluchu, * Ty nás k činům roz-
něcu; * nadej moudrostí a radou, * uť
pohrdat světa vnadou, * sil nás, ať jsme
hotovi * mřít pro pravdy Kristovy.

Kredo. Duchu rovný Bohu Otci * vě-
kem, v síle, v podstatě! * Syn se vtělil
Tvoji mocí * z Panny vadou nejaté; *
Bůh jsa s Otcem, s Synem, z obou * vy-
slán jsi byl stejnou dobou * pro potěchu
křesťanů. * církvi Páně v ochranu.

Při obětování. Přijmiž, Bože, z našich
statků * v obět prostý země plod, * smrti
Páně na památku * budem slavit slavný
hod; * A ty srdcí lidských vládce, * očisť
Pánu jeho stáde, * ať stojíme nevinní *
a láskou svatou v svatyni.

Sanktus. K trůnu slávy Boží vděčně *
klekni, duše, s pokorou, * tam, kde an-
dělů hlas věčně plesá nebes prostorem;
* zapěj s duchy v jednom sboru: * Svě-
tem vládne Otec tvorů. * Boží Syn a věč-
ný Duch, * svatý, svatý, svatý Bůh.

Po pozdvihování. Nemožno to jěvit
slovy, * co zde skryto před zrakem: * to
ni Cherub nevypoví, * žasne nad tím zá-
zrakem; * tají se tu svaté tělo, * jež na
kříži za nás pnělo, * spásy den zas na-
stává, * v oběť Pán se podává.

Při Agnus Dei. O Beránku, viny prostý, * který mříš Boží hněv, * duše z viny pout vyhosti, * svou jsi za ně cedil krev; * sešli Ducha, ať dá síly, * rozum, radu, v dobrém pŕli, * ať dá pravé umění: * kráčet cestou k spasení.

Při přijímání. Svatý Duše, rač nás Pánu * posvětit v důstojný chrám, * nejsmeť hodni jísti mannu, * jižto Ježíš dává nám; * lásce uň a všakým ctnostem, * by Bůh zůstal našim hostem * a nás v smrti hodině * pozval k věčné hostině.

Při požehnání. Sedmi darů svatý zdroj, * buď nám stálou ochranou, * dej nám státi v světa boji * s myslí Bohu oddanou, * chraň nás a řiď až ku hrobu, * v smrti zapuď strach a mdlobu, * pak dej duši kající * zřítí Boha v Trojici.

K Božímu Tělu.

1. Chval Sione Spasitele, * chval pastýře vůdce vřele, * prozpěvuj mu v plsních čest.

2. Rozezvuč se k chválám Krále, * zde říc' nemůž dokonale, * jak on velký, dobrý jest.

3. Příčina se důležitá * k pochvalebě Ti dnes naskýtá: * chléb věčného života.

4. Ježto při posledním stolu * dvanáctern apoštolů * dala věčná dobrota.

5. Pějme chválu libohlasnou, * a tu radost naši jasnou * uslyš hvězdná výšina.

6. Neboť se dnes ten den slaví, * kdyžto nejprv k duši zdraví * dána tato hostina.

7. U té posvátné večeře * Beránkem tím novým běže * starý zákon již svůj cíl.

8. Nová doba nastupuje * a stín pravdě ustupuje, * světlo dáno za podíl.

9. Co tam Kristus nám daroval, * to vždy činit přikazoval * ku své věčné paměti.

10. Proto, jak jí poručíno, * naše církve chléb a víno * posvěcuje k oběti.

11. Dává se nám naučení, * že se chléb zde v tělo mění, * víno u krev přechází.

12. Čeho mysl nepojmá, * aj, to právě víra přímá * mimořádně nachází.

13. U. rozdílné té způsobě, * ne u věcech, jen v podobě * důstojná věc bytuje.

14. Od krmě se nápoj dělí, * pod způsobou každou celý * Kristus Pán však obcuje.

15. Od beroucích nerozdvojen, * nerozlámán, nerozpojen, * v celosti se požívá.

16. Na tisíce jich ho berou * ale všickni stejnou měrou. * aniž celku ubývá.

17. Zlí a dobří k stolu chodí, * ne-
stejný však osud plodí * života neb záhynu.

18. Dobrým k žítí, zlým je k moru;
* aj, jak následek je v sporu * podobné-
ho u činu.

19. Ni to změnu nepůsobí, * pakli se
ta svátost drobí, * část má celek přesvatý.

20. Způsobá se jenom láme, * svátost
ale celou máme * v úplnosti podstaty.

21. Aj, chléb svatých nebešťanů * stal
se stravou pozemšťanů, * synům v podíl
pravý dán.

22. Prorokován v Izákovi, * předzvě-
stován v beránkovi, * v manně svaté
předvídán.

23. Pastýři, ty pravý chlebe, * chraň
nás a nasycuj s nebe * v tomto časném
údolí.

24. Nechť lid, jenž je z Tvého stáda *
marně hodů Tvých nežádá * na nebeském
zástolí. Amen.

Písně Marianské.

I. 1. Maria, Maria! * nad slunce
jasnější, * nad měsíc krásnější, * nad per-
ly vzácnější. * Maria! * Budiž pozdraveno.

* tvé přesladvé jméno * na nebi, na zemi,
* Maria!

2. Maria, Maria! * u Boha věčného, *
Otce Syna tvého, * pros za nás každý
čas, * Maria! * Ať nás neopustí * v nouzi
a v těžkosti * podle své milosti, * Maria!

3. Maria, Maria! * pros Ježíše Syna,
* by nám naše vina * odpuštěna byla, *
Maria! * Nad hříchy lítost * a pravou
skroušenost * vypros nám, způsob nám, *
Maria!

4. Maria, Maria! * pros Ducha svatého,
* ať nám světla svého * dá a nebe
skrz tebe, * Maria! * Proti lsti ďábelské
* ať v víře křesťanské * pevní jsme, stáli
jsme, * Maria!

5. Maria, Maria! jenž's plná milosti, *
přispěj s ochotností, * když budem v ouz-
kosti. * Maria! * Hlad, vojnu, mor zažen,
* nedej, by byl zkažen, * kdo tě ctí, ve-
lebí, * Maria!

6. Maria, Maria! * v smrtelné nemoci
* přispěj ku pomoci * proti ďábla moci,
* Maria! * Když bude duše mít * z své-
ho těla vyjít, * ochraň nás, zastaň nás, *
Maria!

7. Maria, Maria! * v poslední hodině
* ať jest mé jediné * vzdechnutí: * Ježíš
a Maria * v těch slovech chci umžít *

a na věčnost odjít, * Ježíš, ach Ježíš a * Maria!

II. 1. Dokud žijí, díky Marii * vzdej den každý, duše má, * k její chvále neustále * zpívej duše zkroušená!

2. Její ctnosti s uctivostí * rozjímej a zvelebuj! * Matku blahou, Pannu drahou * vděčně, zbožně opěvaj.

3. Ji jen vzývej, k ní se skrývej, * by tě hříchu sprostila, * v pokušení od umdlení * by tě chránit ráčila.

4. Dary z nebe ona tebe, * člověče, obdařuje: * nebes Paní smilování * v nebi nám vyprošuje.

5. Můj jazyku vzdávej díky * Panně bohorodici; * jí shlazená jest vyřčená * kletba prvorodici.

6. Neustále, nebes Krále * Matku slušně * oslavuj! * vděčně, slavně, neúnavně * její ctnosti vychvaluj.

7. Mysli celou, láskou vřelou * jí, má duše, poctu vzdej; * Panně stkvoucí díkou vroucí * chvalné písně vezdy pěj!

8. Kdož má dosti výmluvnosti, * by jí plnou chválu vzdal * a kdo zpěvy vhodně zjeví, * jakou poctu Pán jí dal?

9. Byť vši snahou Pannu drahou, * světe, oslavit jsi chtěl, * nevypovíš, neproslovíš * zpěv, by jí důstojně zněl.

10. Než co možná seč pobožná * lidská duše byti můž', * v to odvaž se, vy-
nasnaž se, * nebes tím královně služ.

11. Bohorodnou písní hodnou * nikdo
dost neoslaví, * kdo však lení v jejím ctění,
* sám se blaha pozbaví.

12. Nebť nebeským blahonosným * zá-
konem se řídila; * neznabohů srdce k Bo-
hu * mocí svou obrátila.

13. Mariiny zbožné činy * ozdobou vši
církví jsou: * její mravy a rozpravy * mi-
losti nám vymohou.

14. Evy vina země syna * z ráje ven
vyhostila; * Dívka Páně k rajske bráně *
cestu nám vydobyla.

15. Aj, pro Evu těžkou hněvu * zku-
sili jsme všickni strast'; * pro Marii opět
žiji, * vrácena mi nebes vlast.

16. Tu milostnou Pannu ctnostnou *
veleb lidu všeho hlas! * ji v pokoře, kaž-
dý tvoře, * oslavuj po všecken čas!

17. Dej mi, máti, věrně státi * k Syna
Tvého uctění, * a když zbudu těla trudu,
* vyjednej mi spasení. Amen.

III. 1. Hvězdo jasná, hvězdo spasná
* nám po moři plovoucím, * Tvým dej
heslem, * Tvým dej veslem * dojít k bytům
žádoucím.

2. Pakli slábnu, pakli chábnu, * račiž

sluhu zotavit, * co nám vadí a co svádí *
k zlému nás, rač zabavit.

3. Chvála Tobě, Tys nás zlobě *
arcivraha vyrvala, * jenž jsi syna Hospo-
dina * ve svém lůně chovala.

4. Tys bez chotě v svém životě * ne-
bes syna počala; * porodivši matkou byv-
ši, * pannou jsi přec zůstala.

5. Matka Panna nebešťana * nedotknu-
tás zrodila, * tvorce svého všemocného *
zrodila a kojila.

6. Synu Tvému, soudci mému, * má
přímlovčí! veď mne vstříc, * bych neklesl,
bych se vznesl, * když svět rozkotá
se v nic.

7. Učiň vlnným mne a klidným, *
bujné z duše vášně puď, * chce-li vésti
mne k neřesti * škůdce, statnosť ve
mně zbudť.

8. Nezabaviž, nezohaviž * mne těles-
ných vášní moc, * jenž v chorobu, jenž
v porobu, * jenž nás v temnou řítí noc.

9. Hněv ukrutný, ni urputný * pýchy
duch mne nezachvať, * zárod blaha arciv-
raha * útok ve mně nevyhladť.

10. Prosiž za mne, aby na mne *
ráčil Pán svůj ohled mít, * zabraň vrahu,
arcivrahu * koukol mně do srdce vsít.

11. Rač svou mocí, svou pomocí *
Maria matka dobré rady.

svého blažit ctitele, * jenž cti chválou neustálou * Rodičku Spasitele.

IV. 1. Vzpomeň, o královno milá, * že nebylo slýcháno, * že bys koho opustila, * když k Tobě jest voláno. * Sbor: Královno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje, * že, kdo se Ti důvěřuje, * nadarmo Tě nevzývá; * Ty ho slyšíš a vyslyšíš * jeho prosby zajisté!

2. Kdo Tebe o pomoc vzyval, * zdaž nebyl vždy vyslyšen: * kdo před Tebou jest vyléval * slz, zdaž nebyl potěšen? * Sbor: Královno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje, * že kdo se ti důvěřuje, * nadarmo Tě nevzývá; * Ty ho slyšíš a vyslyšíš * jeho prosby zajisté.

3. Matko, o panno všech panen, * Tobě já se utíkám, * z hříšníkův já také jeden * o pomoc k Tobě volám. * Sbor: Královno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje atd.

4. Před obrazem Tvým zde klečím * s svědomím skormouceným, * ukazuji se Tvým očím * se srdcem litostivým. * Sbor: Královno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje atd.

5. Nezamítej mne od sebe, * sluhu ač nehodného; * nech milost najít u Tebe. * Matko Slova věčného. * Sbor: Krá-

lovno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje atd.

6. Slyš mé skroušené vzdychání, * představ mě Synu svému, * pomoz k šťastnému skonání, * přiveď mě k Bohu mému. * Sbor: Královno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje atd.

7. Vyvýšená důstojnosti, * Alžbětus navštívila: * tímś máti Božské milosti! * lásku k nám též zjevila. * Sbor: Královno nebes milá, * celý svět to dosvědčuje atd.

8. Neopouštěj nás v ouzkostech, * chraniž od moru, hladu, * pomoz ctitelům v těžkostech * dojít věčných pokladů. * Sbor: Královno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje atd.

9. Ukroť přísnost Boha v nebi, * rozhněvaného na nás! * ať srdce vděčná velebí * dobrotu tvou v každý čas. * Sbor: Královno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje atd.

10. K Tobě posledně voláme, * Královno milosti! * silnou pak naději máme, * že pomůžeš k blahosti. * Sbor: Královno nebes milá! * celý svět to dosvědčuje, * že kdo se Ti důvěřuje, * nadarmo Tě nevzývá; * Ty pomůžeš a vymůžeš * v nebi věčné radosti!

V. 1. Aj, což to libě zavání * sem z rozvitého háje? * To konvalinka vyzvání * nám příchod kněžny máje. * O vítej, vítej, světice, * královno rajských květů; * hlásejte luh i květnice * milostnosť její světu!

2. O vítej, Panno Maria! * vše chválí tebe, jásá: * čistotu chválí Ilia, * tvou lásku růže hlásá, * flalka mile v pokoje * po háji se ti kloní * a v nížině i na hoře * k tvé slávě zvonky zvoní.

3. Na louce milé slzičky * tvé těžké pějí boly, * chudobky nouzi Matičky * jeví horami, doly, * a rozmarina panenství * v zahradě slavně hlásá, * a vítězné důstojenství * velebí sedmikrása.

4. Nuž i my plesem oslavme * milostnou kněžnu máje, * oltáře kvítím upravme, * ať chrám je obraz ráje. * Ozdobme srdce líbeznou * k Rodičce oddaností; * hle ona palmou vítěznou * nám kyne na výsosti.

5. Rač, Panno, v mocnou ochranu * květ srdcí našich vzítí, * a vypros mile na Pánu, * ať množí v nás to kvítí, * ať rosa Boží milosti * nám v srdci deští hojně, * ať prospíváme v svatosti * a umřem bohabojně.

Píseň k sv. Josefu.

1. Zdráv buď, strážce Spasitele, * pěstouně Vykupitele! * Zdráv buď, Josefe milý, * Syna Božího obránce, * Marie Panny ochránce * a ženichu spanilý!

2. O jak milé obcování, * o jak libé tvé jednání * bylo, kdyžs Krista choval; * když si ho do jeslí kladl, * jím vždy jako otec vládl, * krmil, živil, pěstoval.

3. Ježíškas v rukou nosíval, * s potěšením naň patřival, * o přešťastné patření! * Ústa jeho jsi líbával, * líce k lícům přitiskával, * jaké to potěšení!

4. Nynís ho králem nazýval, * nyní jako Boha vzýval, * radostí naplněný! * nynís ho jak Otec ctíval, * nyní ho za syna míval, * sám jsa co otec ctěný!

5. Ježíše v svých rukou míti * a nad ním i vladařiti: * o jaká to vznešenost! * S Marií vždy přebývati, * Ježíška vždy objímati: * o jaká to líbeznot!

6. Kdo jest, kdo by milovati, * kdo jest, kdo by objímati * nechtěl Ježíše ctného? * Většího zajisté není * nad rajske to potěšení * Josefa šlechetného.

7. O Josefe, milování, * ctění, chvály i vzývání * hodný nad všecky jiné! *

Těším se z tvé důstojnosti, * velevzácné
ctíhodnosti, * kteráž nikdy nezhyne.

8. O jak šťastní ctitelové, * přešťastní
tvoji sluhové * jsou; nebo tvou pomocí *
ve všelikých ouzkostech, * nedostatcích a
těžkostech * jistí jsou ve dne, v noci.

9. Dejž, abychom ve všech dobách *
tvé pomoci v svých potřebách * i my
oučastni byli; * bychom tě vždy prostřed-
níkem, * našim stálým pomocníkem *
zvláště v smrti zkusili.

10. Pro přímlyvy Josefovy, * pro zá-
sluhy Pěstounovy * rač nás, Kriste, sly-
šet! * bychom tebe v tvé jasnosti * po
vezdejší smrtelnosti * mohli v nebi viděti.
* Amen.

K sv. Janu Nepomuckému.

Na začátku. K trůnu Páně duše touží
* s vroucí prosbou přikleknout, * pro vi-
ny však nezaslouží * na tvář Boží po-
hlédnout; * o pros, Jene. za krajany, *
ať Bůh nám hřích promine, * ať nás
Kristas pro své rány * mile k sobě přivine.

Gloria. Kazatel! Boží chválu * hlásals
u své otčiny, * s anděly teď krále Králů
* slavíš v nebes výšině, * Ty jsi hlásal
mír u vlasti, * krotil hněv a rozbroje; *

pros, ať zkvétou nám zde slasti * svornosti
a pokoje.

Evangelium. Svým jazykem nezetle-
lým * podal jsi nám důvod, * víra že
obsahem celým * je Božského původu; *
ochraň svaté víry reku! * v srdcích prav-
dy základy, * ať nezhubí bludy věků *
nejdražší ty poklady.

Kredo. Zajdou světy, však ne víra, *
již jsi, Jene, zvěstoval; * Otec, tvůrce
všehomíra, * Syna lidstvu věnoval, * Boží
Syn se zrodil v těle, * trpěl, zemřel z
hrobu vstal, * s Otcem vyslal Těšitele, *
by v ochranu církev vzal.

K obětování. Kněže ctnostný, srdce
čisté * vždy jsi Bohu podával, * když jsi
na posvátném místě * svatou oběť koná-
val. * Bohu v oběť vše, co máme, * s te-
bou nesem v ochotě, * pros, ať láskou
plápoláme * stále v celém životě.

Sanktus. Tam, kde svatý zpovědníku!
* Boha chválíš povděčně, * zněte hlasy
našich díky * s Cherubíny společně! *
Svatý, svatý, nejvyšší svatý * jest náš moc-
ný Hospodin, * zem i nebes oblouk zlatý
* jest jen slávy jeho stín.

Po pozdvihování. Kriste, duši chlebe
sladký, * ty útěcho plačících! * dražší jsi
nad všecky statky * myslí dítek kajících:

* čím jsme toho zasloužili, * že sstupuješ
na oltář? * v prach synové zprovinili *
před tebou klaníme tvář.

Agnus. Náš Beránku, přišlý s nebe, *
bysí za nás nesl kříž, * smiluj se, prosíme
Tebe, * odejmi nám trestů tíž, * smiluj
se a slávy věncem * zdob nás jednou mi-
lostně, * bychom s Janem, svým vlasten-
cem, * slavili tě radostně.

K přijímání. Vítej, Jezu přežádoucí *
v nejsvětější Svátosti, * ukoj v srdci touhu
vroucí, * ty posilo v slabosti! * Ty jsi sí-
lil v mukách Jana, * blažil v smrti hodi-
ně: * budiž milost tatáž dána * jeho
bratři rodině.

Při požehnání. Velký svatý z Nepo-
muku! * přimlouvej se u Boha, * ať ne-
hyne v bouři hluku * tvá otčina nebohá;
* pros, ať Bůh dá k ctnosti síly, * ať dá
v boji zmužilost, * ať dojdeme s tebou k
cíli * šťastně k Bohu na věčnost.

Píseň k sv. Aloisiu.

1. Kvítku z nebes, něžný, krásný, *
jenž jsi v Kastilsku vykvet, * Bohu milý,
ctnostmi jasný, * nuž ať slávu tvou zří
svět. * Věren rajské nevinnosti * svatým
zůstals každý čas; * skviš se za dnů své
mladosti * leskem ctností rajských krás.

2. O kéž nás Bůh všecky zbaví * hříchů pekel temnosti: * kéž nás lásky oheň pravý * vede k věčné blahosti! * Temných péčí nenávidí * ctná panická nevinnost, * nebem v srdci dobrých lidí * jest vědomí čisté — ctnost.

3. Co mám srovnat, milé dítě, * s tebou, zemský anděli? * ani snít a žádné kvítko * jako ty se nebělí. * Trnům chtěla kolem oplést * nevinnosti něžný puk, * pokáním se k nebi vznésti, * nehroze se žádných muk.

4. My, o Bože! kát se máme, * jenž bez viny nejsme již, * slušně slzy vyléváme, * na nás leží viny tíž, * poznat cestu ku pokání * nám všem k spáse duše dej, * kráčet trnům bez lekání, * smělost, statečnost v srdce vlej.

5. Svatý, jenž v nebeském stánku * slávou odin přebýváš, * palmu v ruce, ku Beránku * volný přístup vždycky máš. * Že jsi zde i vůkol trůnu * přec jen skromnost miloval, * v nebi přeslavnou korunu * za odměnu Bůh ti dal.

6. Pros ty za nás, ať s milostí * Boží tobě rovni jsme, * jdouce ouzkou cestou k ctnosti * v nebes říši dojdeme. * Žádná nesnáz, ni pokání * nemá nám obtížné

být, * bychom v stálém radování * mohli
Boha v slávě zřít.

Píseň k sv. Anně.

1. Já jsem si volil za ochranu * Je-
žíše, Marii, svatou Annu, * jim vše jsem
odevzdal, cokoli mám, * čest svou i statek
svůj i sebe sám, * ať se jak chce se mnou
děje, * to příbuzenstvo jest moje naděje.

2. S důvěrností tedy každého dne * za
rána, u večer i v poledne * toužebně mysl
svou k nim obracím, * od nich vždy po-
moci doufati smím. * Ať se jak chce se
mnou děje atd.

3. Na mne-li zasahá křivda a lešť: *
přispějí a bych to všechno moh' snést, *
Maria, Anna i Pán Ježíš sám, * jichž
srdce plápolá milostí k nám. * Ať se jak
chce se mnou děje atd.

4. Jsem-li pod svou střechou, neb na
poli, * v lese neb na horách, neb v údolí
* na řekách zbouřených, * neb na moři,
nikde nic zmužilosť mou nezboří. * Ať se
jak chce se mnou děje atd.

5. Ať mne zde opustí mí přátelé, * ať
mi hněv, závist zle ustele, * neduh ať u-
poutá mne ku loži: * mé srdce důvěry přec
nesloží. * Ať se jak chce se mnou děje atd.

6. Nechci a nebudu nikdy se bát, *

byť i mne soužily žízeň a hlad; * nechť
svoje osidla hřích naličl, * nechať hana,
potupa mne obkličl. * Ať se jak chce se
mnou děje atd.

7. Nic nedbám, neděsí mne hrobu
mrak, * jenom když obrací ke mně svůj
zrak * Ježíš i Maria s matičkou svou, *
jen-li ti zůstanou obranou mou. * Ať se
jak chce se mnou děje atd.

8. Až někdy duši svou zde vypustím,
* mile ji uveďte, — snažně prosím — * tam,
kde je od věků blahostný stan * milujícím
Boha všem uchystán. * Ať se jak chce se
mnou děje atd.

Píseň k Pánu Ježíši.

1. Ach můj nejsladší Ježíši, * dárce
života mého, * kterýžto plyne v hojnosti
* od studně srdce Tvého; * můj Pane,
plný milosti, * jenž vše v hojnosti dáváš
* stvoření všemu pod nebem, * nám nej-
více podáváš.

2. Kdo vzpomíná vždy na Tebe * a
Tobě důvěřuje, * své práce, kříže, lopoty
* Ti zbožně obětuje: * toho Ty silně pod-
píráš * jsa rychlý k smilování; * svým
věrným jdeš rád na pomoc. * Tvá ruka
je vždy brání.

3. Nám k vůli snášels tolik muk, *

vzala na se dřevo kříže, * pod nímžto ne-
jednou jsi kles' * snést nemoha té tíže! *
o přerozkošná ramena, * jež sama prázd-
ná viny * byla jste hrozně trýzněna * pro
hříšné světa činy.

4. Nezbyla v těle raněném * Ti krůpěj
krve žádná, * by vycezena nebyla; * ach,
ukrutnosti zrádná! * I svatý bok Tvůj
proklán byl; * tu krve proud a vody *
se vyřinul, by lidstvo smyl * a zbavil
věčné škody.

5. Ježíši, Spasiteli můj! * chovej mne
ve své stráží, * ať zhoubná toho světa
leť * mne více neuráží; * jak ovce bývá
chráněna * rukou pastýře svého: * své
poskytuj mi ochrany * před klamem hří-
chu všeho.

6. Až vyprší má hodina, * kdy v zem
se tělo vrátí; * tu zvláště, smírce laskavý!
* rač o duši mou dbáti; * za všechno, co
zde opustím, * rač vyměnit mi nebe, *
bych v sboru svatých andělů * tam věčně
slavil Tebe.

Píseň za zemřelé.

1. Z hlubokosti své těžkosti * volám
k Tobě, Pane, * uši svých rač nakloniti,
* prosím, k modlitbě mé, * všechnu naději

v Tobě mám, * v úzkostech dej ať nezoufám, * smilování žádám.

2. Budeš-li, Pane, šetřiti * na mé provinění * a neučiníš-li se mnou smilování: * nebudu moci obstáti, * před Tebou spravedliv býti; * rač se smilovati.

3. V Toběť já svou pomoc skládám. * opuštěn nebudu; * dokud jest duše v mém těle, * v Tebe doufat budu; * neb Ty mne sám vysvobodíš * a nade mnou se smiluješ, * hříchy mně odpustíš.

4. I doufala jest duše má * v Boha Hospodina, * neb on sám je útočiště, * on je má obrana: * řeč jeho podobna svíci, * všem věrným vždycky svítící * po věky věkoucí.

5. Doufejte v Pána již všichni * vy lidé na zemi, * chvalte jméno jeho vždycky * vy andělé svatí! * bojte se ho zlí duchové, * klanějte se vy trůnové * jeho moci Božské.

6. Neb on Pán jest milosrdný, * nad hříchy shovívá, * člověka ni zahynutí * on smrti nežádá! * ale volá bez přestání * řka: Pojď ke mně, spravedlivý, * najdeš polehčení.

7. Ontě vykoupil lid hříšný * smrtí Syna svého * a ode všech nepravostí *

* obmyl krví jeho; * zbavil nás od zastracení, * přivedl k smilování * skrze své zaslíbení.

8. Sláva budiž Bohu Otci, též i jeho Synu, * i také Duchu svatému, * oběma rovnému, * jakož byla před vším časem, * zněj teď všude jedním hlasem * až na věky věkův. Amen.

Chvalozpěv sv. Ambrože.

1. Bože! chválíme Tebe, * Pane, moc Tvou velebíme, * kterouž zná zem i nebe: * skutkům Tvojm se divíme, * když se vše v světě mění, * Ty sám jsi bez proměny.

2. Vše, co jen chválit může, * Cherubíni, Serafíni * chválí Tě, velký Bože! * nebe, země měšťanin; * ode všech býváš nazván: * Svatý, svatý, svatý Pán.

3. Svatý Pán Bůh Sabaoth, * svatý, jenž řídí národy, * jenž pomáhá z bíd a psot: * nebe, zem, povětří, vody * plny jsou cti, chvály Tvé, * neb vše dílo rukou Tvých je.

4. Apoštolů slavný sněm * a proroků řád veliký * odsílá v plesání svém * k trůnu Tvému vroucí díky, * kolik mučedníků, * tolik chvalořečníků.

5. Po všem okršku země * Tobě, Otče,

velcí malí, * jenž jsou Tvé svaté plémě,
* vděčně prozpěvují chvály, * vzdávají
čest i Synu * na trůnu sedícímu.

6. Též i Duchu svatému, * kterýž sva-
tá naučení * uděluje každému, * a v
smutku jest potěšení, * lid křesťanský se
klaní, * všude jeho chvála zní.

7. Tys, Boha věčný Synu! * vtělil se,
sestoupiv s nebe, * chtě smazat naši vinu,
* vydals na smrt kříže sebe: * milost hoj-
nous nám dobyl, * smrtelnost osvobodil.

8. Skrz Tebe všem, jenž věří * nebes
brána otevřena; * kdo se v naději koří, *
zástupcem Tě u Otce má! * že přijdeš
svět souditi, * vždycky máme v paměti.

9. Buď milostiv sluhům svým, * pože-
hnej dědictví svému, * řiď nás světlem ne-
beským, * a povyš až k trůnu svému! *
ať Tě plní vděčnosti * chválíme na věčnosti.

10. Přispěj zatím k pomoci * drahou
krví vykoupeným, * chraň a zastaň svou
mocí, * přičti nás k svým vyvoleným; *
pak po časném kvílení * přiveď nás k
spasení.

11. Zde bude naše zření * Tebe a
Tvé jméno vzývat, * čest a díkůčinění *
po všechny dny Tobě zpívat; * rač od
hříchů chránit nás * nyní i po věckem
čas.

12. Pane, smiluj, smiluj se, * buď s námi Tvé požehnání; * oč Tě prosíme, staň se * podle našeho doufání. * Kdož v Tě doufá samého, * neopustiš žádného.

Písně k sv. požehnání.

I. 1. Svatý, svatý, svatý! * svatý, vždycky svatý! * jest Ježíš Kristus s výsosti * v nejsvětější Svátosti.

2. Svatý, svatý, svatý! * svatý, vždycky svatý! * jest živá krev v Tvém těle * nesmírné božství celé.

3. Svatý, svatý, svatý, * svatý, vždycky svatý! * budiž na věky chválený, * ode všech velehený.

II. 1. Svatý, svatý, svatý! * svatý, vždycky svatý * Bůh Otec na výsosti * nesmírné velebnosti.

2. Svatý, svatý, svatý, * svatý, vždycky svatý * též Bůh Syn na věčnosti, * s Otcem jediné mocnosti.

3. Svatý, svatý, svatý! * svatý, vždycky svatý, * buď zveleben Duch svatý, * jedno-
stejně podstaty.

4. Svatý, svatý, svatý, * svatý, vždycky svatý * Bože jeden v Trojici! * přijmi srdce kající.

III. 1. Pange lingua gloriosi * corporis mysterium, * sanguisque pretiosi, *

* quem in mundi pretium, * fructus ventris generosi, rex effudit gentium.

2. Nobis datus, nobis natus * ex intacta virgine, * et in mundo conversatus * sparsa verbi semine, * sui moras incolatus * miro clausit ordine.

3. In supremæ nocte coenæ * recumbens cum fratribus, * observata lege plene * cibus in legalibus; * cibum turbae duodenae * se dat suis manibus.

4. Verbum Caro panem verum * verbo carnem efficit, * fitque sanguis Christi merum, * etsi sensus deficit, * ad firmandum cor sincerum * sola fides sufficit.

5. *Tantum ergo Sacramentum* * veneremur cernui, * et antiquum documentum * novo cedat ritui, * praestet fides supplementum * sensuum defectui.

6. *Genitori Genitoque* * laus et jubilatio, * salus, honor virtus quoque, * *sit et benedictio*; * Procedenti ab utroque * compar sit laudatio. Amen.

IV. 1. Zvěstuj těla vznešeného * jazyku náš tajemství, * oslavuj krev Pána svého, * jižto z milosrdenství * pošlý z lůna paňenského * vylil král všech království.

2. Nám se podal, nám se zrodil, *
z panny vadou nejaté, * světem chodil,
k Bohu vodil * slovem pravdy přesvaté *
a když světa cesty schodil, * divem zavřel
žítí své.

3. S bratry u sv. stolu * když po-
sléze stoloval, * a beránka s nimi spolu
* po zákoně požíval, * dvanáctu apo-
štolů * za pokrm sám sebe dal.

4. Chléb tu v pravé tělo slovem *
mění Slovo vtělené, * v krev i víno pak
v divu novém, * ač jsou smysly zatměné,
* srdce čisté víry slovem * v pravdě jest
ujistěné.

5. *Svatosté ti neskonale* * číňme
vroucně poklonu; * ustup vše, co za-
staralé, * novému teď zákonu; * síle
mysli nedozralé * víra přispěj k úkonu.

6. *Otcí, Synu čest a chvála* * pro-
zpěvuj se v nadšení, * moc a sláva
nenstálá * buď i díkůčinění. * Duchu
z obou neskonala * čest a rovné chvá-
lení.

Hymna papežská.

I. 1. Tam kde strní církev týmě, *
v staroslavném věčném Římě, * z národů
všech jazykové * souhlasejí v písní nové:

* [: Bože, Ty Lva Třináctého * žehnej a nám zachovej! :]

2. Sedmi chlumuův bání zlaté, * vaticánské síně svaté, * hroby svatých v širém kraji * ozvěnou se otřásají: * [: Bože, Ty Lva Třináctého * žehnej a nám zachovej! :]

3. Velebně náš zpěv se vznáší * nad oblohou země naší * po rovinách, moři, lese, * k Římu prosby hlas se nese: * [: Bože, Ty Lva Třináctého * žehnej a nám zachovej! :]

4. Poblížíme k vám též vzhůru, * pějte s námi v lásky kůru, * rozničte nás, nebešťané, * ať náš zpěv zde neustane: * [: Bože, Ty Lva Třináctého * žehnej a nám zachovej! :]

II. 1. Církev Páně, chrám Tvé chvály * mezi nebem, zemí stojí, * na základech pevné skály, * vzdělána jest láskou Tvoji * a boj s vrahem vede stálý. * V tuhém boji * církev svoji * chraň a braň vždy, věčný Králi.

2. V cirkvi Tvoji bdí a stráží * sluha sluh Tvých v svatém Římě, * klíče nebes při něm káží * jeho moc a lásky břímě. * Petrův dědic naše hlava * z lásky

Tvoji * v práci, v boji, * nechať nikdy
neustává!

3. Z lásky Tvé náš Otec v Římě *
Tvé je říše kněz a vládce, * v rukou
jeho Tvé jest símě; * onť pastýřem Tvé-
ho stáde, * Pastýři náš, * Jezu Kriste,
* chraň pastýře ve své víře, * v lásce
blahé, v pravdě jisté!

4. Otec svatý v svatém Římě, * ná-
městek Tvůj náš je vůdce, * spásy lebkou
kryj mu týmě, * mečem svým zkrot jeho
škůdce, * chraň a veď jej spásy drahou,
* by, jsa rádce * Tvého stáde, * došel
s ním v Tvou říši blahou!

Hymna císařská.

I. 1. Zachovej nám, Hospodine, * cí-
saře a naši zem, * dej, ať z víry moc mu
plyne, * ať je moudrým vládařem! * Háj-
me vždy koruny jeho * proti nepřátelům
všem, * osud trůnu Habsburského * Ra-
kouska jest osudem.

2. Plňme věrně povinnosti, * chraňme
právo počestně, * a když třeba s ochot-
ností * v boj se dejme statečně. * V pa-
měti povděčné mějme * slávu vojska vítěz-

nou, * jmění, krev i život dejme * za císaře, za vlast svou!

3. Čeho nabyt občan pilný, * vojn zbraní zastávej, * uměním a vědou silný * duch se zmahej. jasně skvěj! * Bože, slávy rač popřítí, * žehnej vlasti milené: * slunce Tvé nechť v míru svítí * na Rakousko blažené!

4. Stůjme k sobě každou chvíli, * svornost jenom moci dá! * spojené kde vládnou síly, * snadno vše se vykoná. * Když se ruka k ruce vine, * pak se dílo podaří: * Má Rakouská nepomine: * sláva vlasti, císaři!

5. Císaři po boku vládne * rodem, duchem spřízněná, * v kráse, kteráž neuvadne, * císařovna vznešená. * Bože, račiž rozkvět nový * Habsburskému domu dát! * FRANTIŠKOVÍ JOSEFOVI, * ALŽBĚTĚ rač požehnat.

II. 1. Bože, vylej požehnání * na císaře našeho, * dej mu šťastné panování * a přej věku dlouhého! * Ať koná, co Tobě milo, * sám ho veď a posiluj, * žehnej jeho velké dílo, * a milostí uděluj.

2. Pomocí Tvou ať přemáhá, * co se právu protiví; * ať se kázeň mravů zmá-

há * a Tvá sláva oživí! * Odvrat od nás
válek strasti, * odvrat živlů nehodu, *
žehnej rozkvět naší vlasti * žehnej práce
národu!

3. Vlej mu v srdce, králi Pane, * hoj-
ně z darů lásky své, * světlo víry nechť mu
plane, * by byl chloubou církve Tvé, *
dej, ať vždy jí věrně chrání * rukou svojí
statečnou, * a jej po tom bojování * věč-
nou ozdob korunou.

Obsah.

	Str.
Maria Panna jest matkou dobré rady příkladem svým, i mocnou přímlu- vou a orodováním	3

Denní pobožnosti.

Modlitby ranní	11
Modlitba k Rodičce Boží po ránu . . .	17
Modlitba za dosažení čistoty srdce . .	19
Pozdravení andělské Marii Panně . .	20
Jiné modlitby ranní k Matce dobré rady	21
Obětování se Marii dobré rady . . .	23

Modlitby večerní.

Večerní pozdrav Matky dobré rady .	32
------------------------------------	----

	Str.
Modlitby při mši svaté	35
Modlitba po mši svaté	67
Jiná modlitba mešní ,	68

Modlitby při svaté zpovědi.

Příprava	94
Po zpytování svědomí	98
Modlitba k Matce dobré rady a k an- děli strážnému	101
Modlitba po sv. zpovědi	104

Modlitby při svatém přijímání.

Před přistoupením ke stolu Páně . .	109
Modlitby k Marii, Matce dobré rady před sv. přijímáním	114
Vzbuzení tří božských ctností . . .	115
U stolu Páně	119
Po sv. přijímání	120
Modlitba k Marii Panně, Matce dobré rady po sv. přijímání	124
Modlitba po sv. přijímání před ukří- žovaným Spasitelem	126
Navštívení Ježíše v nejsvětější sv. oltářní	127
Modlitba sv. Alfonsa Liguori při na- vštívení nejsv. Svátosti	129

Jiné úkony uctívání nejsv. Svátosti oltářní, zvláště pak při 40. hodinné pobožnosti	132
Vzbuzení žádosti, kořiti se Jemu . .	132
Vzbuzení víry	133
Vzbuzení naděje	133
Vzbuzení lásky	134
Vzbuzení lítosti	134
Vzbuzení díky	135
Na obětování sebe	136
Kratičké modlitby a povzdechy mezi dnem	137
Ódpustkové modlitby	143
Krátké modlitby, za kteréž papežové sv. odpustky udělili	149
Litanie Loretánská	157
Třídenní pobožnosť k Marii, Matce do- bré rady, za obdržení zvláštní ně- jaké milosti	164
Modlitby v dni slavnostní, v kterých se sv. obraz Marie, Matky dobré rady v Genazzaně odhaluje a po celý den zůstává odhalen	171
Svátek Sv. tří Králů	172
Slavnost Očistování Panny Marie . .	175
Svátek Zvěstování Panny Marie . . .	178

	Str.
Hod Boží Velikonoční	180
Svátek zjevení se zázračného obrazu Marie, Matky dobré rady	182
Chvalozpěv sv. Bonaventury k účtě blahoslavené Panny Marie	185
Hod Boží svatodušní	191
Svátek Nanebevzetí Marie Panny	194
Slavnost Narození Panny Marie	196
Hod Boží Vánoční	199

Pobožnosti o svátcích Páně.

Pobožnost adventní	205
Pobožnost o svátcích vánočních	206
Pobožnost novoroční	207
Pobožnost svatopostní	208
Pobožnost velikonoční	209
Pobožnost svatodušní	210

Pobožnosti ku nejsvětějším srdcím Pána Ježíše a Panny Marie.

Každodenní modlitba k Božskému srdci Pána Ježíše	213
Modlitba k nejsvětějšimu srdci Marie Panny	214
Modlitba odpustková ku Božskému srdci Pána Ježíše v nejsvětější svá- tosti oltářní	215

Pobožnost ku cti bolestného srdce Marie Panny	216
--	-----

Slavnosti nejblahoslavenější Panny Marie.

Slavnost narození Panny Marie . . .	219
Slavnost Jména Panny Marie . . .	221
Slavnost početí Panny Marie . .	224
Slavnost navštívení Panny Marie . .	226
Slavnost nanebevzetí Panny Marie .	229

Modlitby k uctění jednotlivých svatých.

Na den sv. Antonína Paduánského . .	232
Na den sv. Petra a Pavla . . .	233
Na den památky všech Svatých .	233

Modlitby k sv. patronům česko-slovanským.

Na den sv. Cyrilla a Methoda . . .	235
Na den sv. Víta	235
Na den sv. Václava	238
Na den sv. Vojtěcha	239
Na den sv. Jana Nepomuckého . . .	241
Na den sv. Ludmily	242

Modlitby v rozličných poměrech života.

Modlitba mládence	244
Modlitba panny	247
Modlitba dítek za rodiče	249
Modlitba za duchovenstvo	251
Modlitba za biskupa	252
Modlitba za světskou vrchnost	253
Modlitba ku sv. biřmování	254
Modlitba za zemřelé	256
Křížová cesta	258—295
Několik svatých napomenutí Matky dobré rady	296
Litanie o všech Svatých	302

Písně kostelní.

Píseň před kázáním	315
Píseň po kázání	316

Písně ke mši svaté.

Bože, před Tvou velebností	318
Před Tebou se klaníme	321
Pozdvihni se, duše, z prachu	323

Písně adventní.

Ajhle Hospodin přijde	325
Rosu dejte nebesa s hůry	325

Písně vánoční.

Narodil se Kristus Pán	325
Nesem vám noviny	326

Písně postní.

Již jsem dost pracoval	327
Matka pláče, ruce spiná	331
Stála matka bolesti	333

Píseň při křížové cestě.

Rozjímej křesťane	334
-----------------------------	-----

Píseň velikonoční.

Základ církve jest na skále	337
---------------------------------------	-----

Písně na křížové dny.

Přísný soudce všech hříšníků	339
Slyš, o Bože, s nebe svého	342

O na nebevstoupení Páně.

Vstoupil Kristus vzhůru	344
-----------------------------------	-----

Píseň svatodušní.

Kristus seslal Těšitele	345
-----------------------------------	-----

K Božímu Tělu.

Chval Sione Spasitele	347
---------------------------------	-----

Písně Marianské.

Maria, Maria	349
Dokud žiji, díky Marii	351
Hvězdo jasná, hvězdo spasná	352
Vzpomeň, o Královno milá	354
Aj, což to libě zavání	356

Píseň k sv. Josefu.

Zdráv buď, strážce Spasitele	357
---	-----

K sv. Janu Nepomuckém.

K trůnu Páně duše touží	358
--	-----

Píseň k sv. Aloisiu.

Kvítku s nebes, něžný, krásný	360
--	-----

Píseň k sv. Anně.

Já jsem si vyvolil za ochranu	363
--	-----

Píseň k Pánu Ježíši.

Ach můj nejsladší Ježíši	363
---	-----

Píseň za zemřelé.

Z hlubokosti své těžkosti	364
--	-----

Chvalozpěv sv. Ambrože.

Bože! chválíme Tebe	366
--------------------------------------	-----

Písně k sv. požehnání.

Svatý, svatý, svatý	368
Svatý, svatý, svatý	368
Pange lingua	368
Zvěstuj těla vznešeného	369

Hymna papežská.

Tam, kde strní církev týmě	370
Církev Páně, chrám Tvé chvály	371

Hymna císařská.

Zachovej nám, Hospodine	372
Bože, vylej požehnání	373

